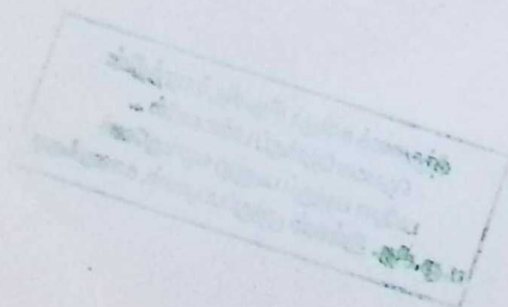

ஸந்தியா வந்தன பாஷ்யம்

॥ सन्ध्यावन्दन-भाष्यम् ॥

ACCⁿ 32186
Q253-3

ஸந்தியாவந்தன பாஷ்யம்

॥ सन्ध्यावन्दन-भाष्यम् ॥

(அனுஷ்டானப் பிரகாசிகை எனும்
உரையுடன் கூடியது)

உரை ஆசிரியர்

“ அண்ணா ”

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம்
மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004

Koviloor Digital Library

வெளியிடுபவர்:

தலைவர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம்

மயிலாப்பூர், சென்னை-4

© ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம், சென்னை
உரிமைப் பதிவு பெற்றது

VIII-2M 3C-1-2004
ISBN 81-7120-273-X

அச்சிட்டோர்:

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் அச்சகம்

மயிலாப்பூர், சென்னை-4

பொருளடக்கம்

பக்கம்	
v	குறிகளின் விளக்கம்
ix	முதற் பதிப்பின் முகவுரை

ஸந்தியாவந்தனம்—பூர்வ பாகம்

3	1. ஆசமனம்
9	2. கணபதி தியானம்
11	3. பிராணாயாமம்
15	4. ஸங்கல்பம்
17	5. மார்ஜனம்
21	6. பிராசனம்
31	7. புனர்மார்ஜனம்
35	8. அர்க்கியப் பிரதானம்
39	9. பிராயச்சித்தார்க்கியம்
41	10. ஐக்கியானுஸந்தானம்
45	11. தேவ தர்ப்பணம்

ஸந்தியாவந்தனம்—உத்தர பாகம்

49	12. ஜப ஸங்கல்பம்
53	13. பிரணவ ஜபமும் பிராணாயாமமும்
59	14. காயத்ரீ ஆவாஹனமும் நியாஸமும்
65	15. காயத்ரீ ஜபம்
71	16. காயத்ரீ உபஸ்தானம்
73	17. ஸூர்ய உபஸ்தானம்
91	18. ஸமஷ்டி அபிவாதனம்
97	19. திக்தேவதா வந்தனம்
99	20. யம வந்தனம்
101	21. ஹரிஹர வந்தனம்
103	22. ஸூர்யநாராயண வந்தனம்

	பக்கம்
23. ஸமர்ப்பணம்	107
24. இரகை	109

அனுபந்தம்

1. பிரம்ம யஜ்ஞம்	111
2. யஜ்ஞோபவீத தாரணம்	125
3. பிராணாக்னி ஹோத்ரம்	129
4. ஸமிதாதானம்	133
5. உபாகர்மம்	145

உச்சரிப்பு

க ற - கங்கை என்பதில் போல

ட ட - குடம் ,,

த த - பாதம் ,,

ப வ - இன்பம் ,,

ரு ள - எருது ,,

ச ஶ - பாசம் ,,

ஃ (ஐ) - 'அ' தொக்கி நிற்கும்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ ந்த யா வ ந்த ன

அனுஷ்டானப் பிரகாசிகை

பிரம்மாவின் தியானத்தின் முதிர்ந்த பயனாய்த் தோன்றிய பரதேவதைக்கு 'ஸந்த்யா' என்று பெயர். அவளை இருதய ஆகாசத்திலும் பேராகாசத்திலும் அன்றாடம் உதித்து அஸ்தமிக்கும் சூரியனிடத்திலும் வந்தனம் செய்தல் ஸந்த்யாவந்தனம். (ப்ரஹ்மணோ த்யாயதோ யஸ்மாத் ஸம்யக் ஜாதா வராங்கனா | அத: ஸந்த்யேதி லோகேஸ்மின் அஸ்யா: க்யாதிர்பவிஷ்யதி ||).

மும்மூர்த்திகளின் முழுச் சக்தியும் திரண்டவடிவாய் நின்று உலகனைத்தையும் தோற்றுவித்து ஆட்டுவிப்பதாயினும் மாயைக்கப்பால் நிஷ்கலமாயுள்ள எத்தப் பரதத்துவமுண்டோ அதுவே ஸந்த்யா. (யா ஸந்த்யா ஸா ஜகத்ஸூதி: மாயாதீதா ஸுநிஷ்கலா | ஐச்வரீ கேவலா சக்தி: மூர்த்தித்ரய ஸமுத்பவா || (போதாயன:). தினந்தோறும் ஸந்தியாதேவியை உபாஸிக்கவேண்டும். (அஹரஹ: ஸந்த்யா - முபாஸீத). உதிக்கும்போதும் அஸ்தமிக்கும்போதும் சூரியனை 'இவணே பிரம்மம்' என்று தியானம் செய்யும் வித்வானாகிய பிராஹ்மணன் எல்லா நன்மைகளையும் அடைகிறான். (உத்யந்த - மஸ்தம் - யந்தம் ஆதித்ய - மபித்யாயன் குர்வன் ப்ராஹ்மணோ வித்வான் ஸகலம் பத்ரமச்னுதே || அஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்மேதி ||).

ஸந்தியாவந்தனம் செய்யாதவன் எப்போதும் அசுத்தமானவன். எக்கருமத்துக்கும் தகுதியில்லாதவன். (ஸந்த்யா ஹீனோ஽சுசிர் நித்யம் அனரஹ: ஸர்வகர்மஸு). பிறப்பிறப்புத் தீட்டுக் காலங்களிலும் பிராஹ்மணன் பிராணயாமமின்றி மனத்தால் மந்திரங்களை உச்சரித்து ஸந்தியாவந்தனத்தை விட்டுவிடாமல் செய்யவேண்டும்.

ॐ

गायत्रीं छन्दसां माता

इदं ब्रह्म शुभस्व नः ॥

காயத்ரீம் சந்தஸாம் மாதா
இதம் ப்ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ ந: ॥

காயத்ரீ எனப் பிரஸித்தமான வேதமாதா
நம்முடைய இந்த மந்திரவடிவான
ஸ்துதியை அங்கீகரித்து
அருள்புரிய வேண்டும்

குறிகளின் விளக்கம்

ஒ. - ஒப்பிடுக	மு. உப.-முண்டகோபநிஷத்து
கீ. - பகவத் கீதை	தை. ஆ.-தைத்திரீய ஆரண்யகம்
கட. உப.-கட உபநிஷத்து	தை. ஸ.-தைத்திரீய ஸம்ஹிதை
சா. உப.-சாந்தோக்கிய	தை. உப.-தைத்திரீய
உபநிஷத்து	உபநிஷத்து

ஸ்வரங்கள்

மந்திரங்களின் ஸ்வரங்கள் அனுதாத்தம், உதாத்தம், ஸ்வரிதம், ப்ரசயம் என்பவை. ஸம்ஸ்கிருத அக்ஷரங்களின் மேலுங் கீழும் முதல் மூன்று ஸ்வரங்களும் சிறு கோடுகளால் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை உச்சரிக்கும் முறையை வேதத்தை அத்தியயனம் செய்தவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அனுதாத்தம் — எழுத்துக்குக் கீழ் இக்குறி இருந்தால் அக்ஷரத்தின் ஸ்வரத்தை இறக்கி உச்சரிக்க வேண்டும்.

உதாத்தம் | எழுத்துக்கு மேல் இக்குறி இருந்தால் ஸ்வரத்தை மேலே தூக்கி உச்சரிக்க வேண்டும்.

ஸ்வரிதம் || எழுத்துக்கு மேல் இக்குறி இருந்தால் ஸ்வரத்தைத் தூக்கியும் நீட்டியும் உச்சரிக்க வேண்டும்.

ப்ரசயம் ஒரு அடையாளமும் இடப்படாத அக்ஷரங்களின் ஸ்வரம் ப்ரசயம். இவ்வக்ஷரங்களை நடுநிலையாக உச்சரிக்க வேண்டும்.

இப்புத்தகத்திற் குரியவர்

பெயர்:சர்மா.

கோத்திரம்:

ஸூத்திரம்:

நகரத்திரம்:

ஜன்மதினம்:வா.....மீ.....தேதி

முதற்பதிப்பின் முகவுரை

ஒரு கட்டடம் எவ்வளவு பெரிதாகவும் அழகாகவும் இருந்தாலும் அதில் முக்கியமாகப் பயன்படுவது அதனுள்ளிருக்கும் காலியான இடம். அதுபோல் பகலும் இரவும் பெரிய செயல்களும் இன்பங்களும் நிறைந்தனவாயிருப்பினும், இரண்டிற்குமிடையில் செயலற்றிருக்க வேண்டிய நிலையொன்றுண்டு. அதுவே ஸந்தி. அது பகலையும் இரவையும் வீட அதிகப் பயன் தரக்கூடியதென முந்தையோர் கண்டனர். அந்த ஸந்தியா காலத்தில் உலகச் சந்தடியினின்று விலகி, உண்ணாமலும் உறங்காமலும் உரையாடாமலும் தான் தானாகத் தனித்திருந்து, தன்னுள்ளும் புறத்தும் நின்று தானறியாமல் தன்னை இயக்குவதற்கும் பரம்பொருளை, ஒவ்வொருவனும் வழிபட வேண்டும். இதுவே ஸந்தியாவந்தனம்.

“சித்தமறியாதபடி சித்தத்தில் நின்றிலகு திவ்ய தேஜோ மயத்தைச் சிற்பரவெளிக்குள் வளர் தற்பரமதான பர தேவதையை அஞ்சலி செய்வாம்” —தாயுமானவர்

இப்பழக்கம் முதிர்ந்தால், அம்மனோ நிலையில், பகலும் இரவும் ஸந்திக்கும் காலத்தில் மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு எண்ணத்தின் முடிவிற்கும் மறு எண்ணத்தின் தொடக்கத்திற்கும், ஒவ்வொரு சொல்லின் முடிவிற்கும் மறு சொல்லின் தொடக்கத்திற்கும், ஒவ்வொரு செயலின் முடிவிற்கும் மறு செயலின் தொடக்கத்திற்கும் நடுவில் உள்ள இடைவெளி சூன்யமாயில்லாமல் ஆன்மதரிசனத்தைக் கூட்டித்தரவல்லதாய் விளங்கும். உண்மையில் உலகில் காணும் பொருள்களும், செய்யும் செயல்களும், எல்லா விவகாரங்களும் ஆன்மாவை மறைக்கவே செய்

கின்றன. ஐபமாலையை உருட்டும்போது மணிகளிடை ஊடுருவிச் செல்லும் இழை, மணிகளில் மறைந்து, இடையிடையில் மட்டும் தோன்றுமாறுபோல், ஸுத்தராத்மா செயல்களில் மறைந்து இடையிடையில் மட்டும் மின்னல் போல் தோற்றமளிக்கிறது. “பொன்வட்டில் போன்ற உன் பிரகாச வடிவத்தால் உனக்குள்ளிருக்கும் ஸத்தியத்தின் முகம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஸத்தியத்தை நாடும் என்னுடைய பார்வைக்கு நீ அந்த மறைப்பை நீக்கியருள்வாயாக. உன் கிரணங்களைச் சுருக்கி உன் ஒளியை உள்ளே வாங்கிக்கொள். உன்னுடைய உத்தமமான மங்கள வடிவம் எதுவோ அதை நான் பார்க்கும்படி அருள்வாய்.” என்று ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்தின் ரிஷி குரியனை நோக்கிக் கூறுவதின் காரணம் இதுவே.

“ஒராதே ஒன்றையும் உற்றுன்னாதே—நீ முந்திப் பாராதே பார்த்தானைப் பார்.”

II

இங்ஙனம் ஸந்தியாவந்தனம் செய்யக் கற்றுக்கொண்டவன் ‘துவிஜன்’ அல்லது இரு பிறப்பாளன் எனப்படுவான். பிறவியில் எல்லோரும் சூத்திரரே யென்றும் ஞானக்கண் திறக்கப்பெற்றுப் பிரம்மார்ப்பணமாகக் கர்மானுஷ்டானம் செய்யத்தொடங்கிய பின்னரே துவிஜர் எனப்படுவரென்றும் தர்மசாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. (ஐன்மன ஜாயதே சூத்ர: கர்மன ஜாயதே த்விஜ:). ஒரு பறவை முட்டையாக முதலில் பிறந்தபோது குறுகிய முட்டையின் அளவே அதனுடைய உலகம்; முட்டையை உடைத்துக்கொண்டு வெளிவந்தபின்னரே புதிய தொரு பேருலகை அது காண்கிறது; இது அப்பறவையின் இரண்டாவது பிறப்பு. அவ்வாறே குறுகிய மனப் பான்மையுடன் புலன்களுக் கடிமையாகப் பிறந்த மனிதன் அகக்கண் திறக்கப்பெற்றுப் பேரானந்த வடிவான ஆன்ம ஒளியைக் காணும்போதே இருபிறப்பாளன் என்ற

பெயருக்கு உண்மையில் உரியவனாகிறான். பூனூலாலும் சிகையாலும் மட்டுமல்ல. 'நூலது வேதாந்தம் நுண் சிகை ஞானமாம்.'

'உபநயனம்' எனப்படுவது இவ்விரண்டாவது பிறப்பின் வாயிலாக அமைகின்றது. 'உப' - பிரம்மத்திற்குச் சமீபத்தில், 'நயனம்' - ஆசாரியன் சிஷ்யனை அழைத்துச் செல்லுதல், என 'உபநயனம்' எனும் சொல் பொருள் படும். பிராம்மணர்களும் ஷுத்திரியர்களும் வைசியர்களும் முறையே 8, 12, 16 வயதிற்குள், காமம் மனத்தில் புகுமுன் உபநயன திகைஷு பெறவேண்டும் என்பது தொன்றுதொட்டு வந்த பழக்கம். வாமன மூர்த்தியாக அவதரித்த பகவானுக்கு உபநயனம் செய்வித்ததை ஸ்ரீமத்பாகவதம் அழகாக வர்ணிக்கிறது: 'சூரியதேவன் காயத்ரி மந்திரத்தை உபதேசித்தார். பிருஹஸ்பதி தவத்தைக் காக்கும் பூனூலைக் கொடுத்தார். பிரம்மசரியத்திற்கு ரகைஷுபோன்ற முஞ்ஜிக் கயிற்றைக் கச்யபர் இடுப்பில் கட்டினார். ஆயுளை வளர்க்கும் மான்தோலைப் பூமிதேவீ போர்த்தினாள். ஒஷதிகளின் பதியான ஸோமன் பலாச தண்டத்தை யளித்தார். தாயான அதிதி கௌபினத்தையும், மேலுலக தேவதை குடையையும், பிரம்மா கமண்டலுவையும், ஸப்தரிஷிகள் தர்ப்பையையும், ஸரஸ்வதி ஜபமாலையையும், குபேரன் பிஷாபாத்திரத்தையும் அளித்தனர். உமாதேவி பிசைஷயிட்டாள். (பிஷாம் பகவதி ஸாஷாத்த் உமா அதாத் அம்பிகா ஸதீ). இவ்வாறு உபநயனம் செய்விக்கப்பெற்ற வாமனர் பிரம்ம தேஜஸ்ஸால் பிரகாசித்தார்'. தக்கவயதில் ஒழுங்காக உபநயனம் செய்விக்கப்பெறும் ஒவ்வொரு சிறுவனும் வாமனப் பிரம்மசாரியின் திருவுருவேபோல் காட்சியளிப்பான். உபநயனத்தில் குருவானவர் சிஷ்யனை ஒரு கல்லின்மேல் காலை ஊன்றி நிற்கச் சொல்லி ஆசீர்வதிப்பதாவது: "இக் கல்லைப்போல் வலிமைகொண்ட உடலும், உறுதி படைத்த நெஞ்சும் உடையவனாக நீ இருக்கவேண்டும். உன் விரதங்

களுக்கு ஊறு செய்பவர்களை எதிர்த்துப் போராடி, நீ விரட்டியடிக்கவேண்டும். (ஆதிஷ்ட்டேமம் அச்மானம், அச்ம இவ த்வம் ஸ்திரோ பவ | அபிதிஷ்ட்ட ப்ரு தன்யத: | ஸஹஸ்வ ப்ருதனயத: ||)". மேலும் கூறுவதாவது: "நீ பிரம்மசாரியாகிவிட்டாய். ஸந்தியாவந்தனத்தையும் மற்ற கடமைகளையும் தவறாமல் செய்யவேண்டும். அறியாமையினின்று விழித்தெழுந்திரு. உறங்காதே. (ப்ரஹ்மசார்யஸி | அபோ஽சான | கர்ம குரு | மா ஸு ஷுப்தா: ||)".

உபநயனத்தில் அளிக்கப்படும் காயத்ரீ மந்திரோபதேசம் எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையான தும் சிறந்த துமானதால் பிரம்மோபதேசம் எனப்படும். ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் பிரபஞ்சஸாரம் எனும் நூலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: "இகத்திலும் பரத்திலும் நல் வாழ்க்கையைநாடும் சிறந்த துவிஜர்களால் முறைப்படி இம்மந்திரம் ஜபித்தற்குரியது. துவிஜர்கள் எனும் சொல் பிராம்மணர்களையும் கூத்திரியர்களையும் வைசியர்களையும் குறிக்கும். பரிசுத்தமான தாய் தந்தையரிடம் நற்குலத் துதித்தவர்களும் புத்திமான்களுமான துவிஜர்களால் உபநயன தீக்ஷ பெற்றது முதல், பிரணவத்துடனும், வியாஹ்ருதியுடனும், சிரசுடனும் கூடிய காயத்ரீ, ஸந்தியோபாஸனையாலும், பிராணயாமத்தாலும், ஜபத்தாலும், தியானத்தாலும் அவரவர் ஸம்பிரதாயத்தின்படி தினந்தோறும் உபாசிக்கப்படவேண்டும். (ஜப்ய: ஸ்யா - திஹ - பரலோக - ஸித்தி - காமைர் - மந்த்ரோயம் மஹித - தரைர் - த்வீஜைர் - யதாவத் | பூதேவா நரபதயஸ் - த்ருதிய வர்ண: ஸம்ப்ரோக்தா த்வீஜ - வசனேன தத்ர பூய: || தேஷாம் சுத்த - குலத்வயோத்த - மஹஸாம் ஆரப்ய தந்து - க்ரீயாம், தார - வ்யாஹ்ருதி ஸம்யுதா ஸஹ - சிரா காயத்ரீயுபாஸ்யா பரா | ஸந்த்யோபாஸனயா ஜபேன ச ததா ஸ்வாத்யாய - பேதைரபி, ப்ராணயாம - விதானத: ஸுமதிபிர் - த்யானேன நித்யம் த்வீஜை: || (பிரபஞ்சஸாரம் 28. 3-4).

III

ஸந்தியாவந்தனத்தின் முக்கியமான அம்சங்கள் மூன்று: (1) அர்க்கியப் ப்ரதானம் (2) பிராணயாமம் (3) காயத்ரி ஜபம். அர்க்கியப் ப்ரதானத்தின் கருத்தை விளக்க ஒரு கதை வேதத்திலேயே கூறப்படுகிறது. சூரியனை எதிர்த்து அரக்கர்கள் அன்றாடம் போராடுகின்றனர் என்றும், இரு பிறப்பாளர் காயத்ரி மந்திரத்தை ஜபித்து வீடும் அர்க்கியம் வஜ்ராயுதம்போல் வலிபடைத்து அரக்கர்களை முறியடிக்கிறதென்றும் அது சிலேடையாகக் கூறுகிறது. (ப்ரஹ்மவாதின: பூர்வாபிமுகா: ஸந்த்யாயாம் காயத்ரியாபி - மந்த்ரிதா ஆப ஊர்த்வம் வீஷிபந்தி | தா ஏதா ஆபோ வஜ்ரி-பூத்வா தானி ரக்ஷாஸி மந்தேஹாருணே-த்விபே ப்ரக்ஷிபந்தி ||). அஞ்ஞானமே அரக்கர் படை. ஞானமே சூரியன். போர்க்களம் மனிதனுடைய மன வெளி. இப்போரில் வெற்றி காண உதவும் பிரம்மாஸ்திரம் போன்றது காயத்ரி மந்திரம். அரக்கர்படை திரும்பத் திரும்ப வந்து அகவெளியில் சூழ்ந்துகொள்வதால் தமக் காகவும் பிறர்க்காகவும் அறிவாளிகள் அன்றாடம் அறியா மையுடன் போர் புரிந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். (தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு மாமனுஸ்மர யுத்த்ய ச || கதை, 8. 7) தினந்தோறும் சாப்பிடுவதை மறந்தாலும் ஸந்தியாவந்தனத்தை மறக்கக்கூடாது. 'ஸந்தியாவந்தனம் செய்தால் தான் சாப்பாடு' என்று சொல்லும் தாய் மார்கள் இன்றும் உண்டு.

ஸந்தியாவந்தனத்தின் ஜீவநாடியாயிருப்பது அர்க்கியப் ப்ரதானம். மார்ஜனம், பிராசனம் முதலிய பகுதிகள் அஷ்டாங்க யோகத்தின் முதற்படிகளான இயமமும் நியமமும் போன்று பூர்வாங்கங்களா யமைகின்றன. புறத் தூய்மையுடன் அகத்தூய்மையும் வேண்டற்பாலது என்பது இம்மந்திரங்களின் கருத்திலின்று தெளிவாகும். இயமத்தைப் பற்றித் திருமந்திரம் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

கொல்லான் பொய்கூறன் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்கமுடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுத்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம்
இல்லா லியமத்திடையின் நின்றானே.

யோகத்தின் மூன்றாவது நான்காவது படிகளாகிய ஆஸ
னமும் பிரானாயாமமும் ஸந்தியாவந்தனத்தில் ஐபத்தின்
பூர்வாங்கங்களா யமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.
வெளிநாட்டமுள்ள இந்திரியங்களை வசப்படுத்தும் பிரத்தி
யாஹாரமும், தியானம், தாரணை, ஸமாதி என்னும் படிக
ளும் ஐபத்தில் அடக்கம்.

உச்சரிக்கும் மந்திரங்களின் உட்கருத்துக்களை உணர்ந்து
கொண்டு உபாசனைகளைச் செய்தால் தான் அவை உண்மை
யான பயன் அளிப்பனவாகும். சாந்தோக்கிய உபநிஷத்
துக் கூறுவதாவது: 'ஓங்கார உச்சாரணத்துடன் அறிந்த
வர் அறியாதவர் என்ற இருவகையினரும் கர்மங்களைச்
செய்கிறார்கள். அறிவும் அறியாமையும் முற்றும் வே
றன்றோ? ஆகையால் தத்துவ ஞானத்துடனும் சிரத்தை
யுடனும் யோகமுறையை யனுசரித்தும் எது செய்யப்
படுகிறதோ அதுவே மிகுந்த வீரியமுடையதாகும் என்
பது தெளிவு. (தேனோபௌ குருதோ யச்சைத-தேவம்
வேத யச்ச ந வேத | நாநா து வித்யா சா வித்யா ச யதேவ
வித்யயா கரோதி ச்ரத்தயோபநிஷதா ததேவ வீர்யவத்-
தரம் பவதிதி || சா. உப. 1. 1. 10)'. நெருப்பின்றி வீறகு
எப்படித் தானாகவே எரியாதோ அப்படி ஞானமின்றிக்
கர்மம் பயன் தராது. ஆதலின் இந்நூலில் ஸந்தியாவந்த
னத்தின் உட்கருத்தை உரையாலும், உவமை வாய்க்கியங்
களாலும் கூடியவரை விளக்குவதற்கு முயன்றுள்ளோம்.

எல்லாக் கர்மங்களுக்கும், எல்லா உபாஸனைகளுக்கும்,
எல்லா மந்திரங்களுக்கும் ஆணிவேர் போன்றிருப்பது

ஸந்தியாவந்தனம். வெவ்வேறு திசைகளிலிருந்து ஒரே ஊரை நோக்கிவரும் பாதைகள்போல் எல்லாச் சமயங்களும் இங்கு ஒன்றுபடுகின்றன. 'ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி.' சைவரோ, வைஷ்ணவரோ, சாக்தரோ, வட நாட்டாரோ, தென் நாட்டாரோ யாராயினும் ஸந்தியாவந்தனத்தில் ஐபிக்கும் மந்திரம் ஒன்றே. இதுவே நல்லோர்கள் பெற்று நமக்கு அளித்துள்ள அழிவிலாச் செல்வம். (ஸா ஹி ஸ்ரீ-ரம்ருதா ஸதாம் ||).

IV

இச்சிறு நூலில் முக்கியமாக யஜுர்வேதிகளின் அனுஷ்டான முறையே பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் ஆங்காங்கு ரிக்வேதிகளின் அனுஷ்டானத்திலும் ஸாமவேதிகளின் அனுஷ்டானத்திலும் உள்ள வேற்றுமைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மூலம் முதலில் ஸம்ஸ்கிருத எழுத்திலும், அதனடியில் தமிழ் எழுத்திலும், பின்னர் பதவுரையும் வலது பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இடது பக்கங்களில் 'அனுஷ்டானப் பிரகாசிகை' எனும் உரை அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதில் முதலில் ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் பிரயோகமும், பின்னர் வியாக்கியானக் குறிப்புகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் தர்மசாஸ்திரங்கள், உபநிஷதங்கள், பகவத்கீதை, ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்களின் அருள்மொழிகள் முதலியவற்றினின்று மேற்கோள்களும் உவமைகளும் ஒப்பிட்டுச் சிந்தித்தற்குரிய முறையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இச் சிறந்த கைங்கரியத்தில் என்னை ஊக்குவித்தவரும், ஸ்ரீ கணேசரின் பரிபூர்ண அனுக்ரஹத்தைப் பெற்றவரும் கணேஷ் கம்பெனிக்குடையவருமான பிரம்மஸ்ரீ எஸ். சுப்பையா அவர்களுக்கும், இந்நூலின் அச்சுத்தாள்

களைப் பரிசோதித்துத் திருத்திக்கொடுத்துதவிய எனது
நண்பர் பிரம்மஸ்ரீ வழத்தூர் ராஜகோபால சர்மா அவர்
களுக்கும், இந்நூலைப் பயன்படுத்தப்போகும் அன்பர்
களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகும்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண வித்யாலயம்,

தியாகராய நகர், சென்னை
மன்மத ஸ்ரீ பங்குனி உத்திரம்

26 - 3 - 1956

உரையாசிரியர்

॥ श्रीः ॥

॥ सन्ध्या-वन्दनम् ॥

(पूर्वभागः)

आचमनम् ॥ १ ॥

अभ्युताय नमः ।

अनन्ताय नमः ।

गोविन्दाय नमः ॥

॥ श्रीः ॥

ஸ ந த் யா - வ ந்த ன ம்

(முர்வ பாகः)

ஆசமனம் ॥ 1 ॥

அப்யுதாய நமः ।

அனந்தாய நமः ।

கோவிந்தாய நமः ॥

(ஸுததகே ம்ருதகே சைவ ஸந்த்யாகர்மந ஸந்த்யஜேத் | மன
ஸோச்சாரயேன் மந்த்ரான் ப்ராணயாமம் ருதே த்வீஜ: ||).

ஸந்தியாகாலத்தில் தூங்குவதும் சாப்பிடுவதும் படிப்பதும் கூடாது.

(1) ஆசமனம்

‘அச்யுதாய நம:; அனந்தாய நம’, கோவிந்தாய நம:’ எனும் இம்மந்திரம் உடலிலும் உள்ளத்திலும் உறையும் எல்லா வியாதிகளையும் போக்கவல்லது. இதற்கு ‘நாம-த்ரயீ-வித்யா’ என்று பெயர். (மஹாவ்யாதி-ப்ரசமனீ நாம-த்ரயீ-வித்யா).

ஒ. அச்யுதானந்த - கோவிந்த - நாமோச்சாரண-பேஷஜாதி-
நச்யந்தி ஸகலா ரோகா: ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம் ||

பிரயோகம்—ஆசமனம் கிழக்கு நோக்கியோ வடக்கு நோக்கியோ செய்யவேண்டும். மேற்கு நோக்கியும் தெற்கு நோக்கியும் செய்யக்கூடாது. கைகள் முழந்தாள்களுக்கிடையில் அடங்கியிருக்கும்படி குந்திட்டு உட்கார்ந்து செய்ய வேண்டும். (நாசாமே - தாஸனஸ் - தாங்க்ரீர் - ந பத்தாஸன ஏவ வா | ந ப்ரஸாரிதபாதோ வா பஹீர் - ஜானு - கரோபி வா | முக்தாங்குஷ்ட-கனிஷ்டாப்யாம் த்ரி: பிபேத் ப்ரஹ்ம-தீர்த்தத: ||) சுண்டு விரலையும் கட்டை விரலையும் விட்டு மற்றவிரல்களைச் சற்று வளைத்தால் ஏற்படும் உள்ளங்கைக்குழிவில் சிறிது சிறிதாகத் தீர்த்தத்தை ஏந்தி உட்கொள்ள வேண்டும். மூன்று முறை அங்ஙனம் ஆசமனம் செய்தபின் இரு முறை கை அலம்பவேண்டும். (த்ரிராசாமேத் | த்வீ: பரிம்ருஜய ஸக்ரு - துபஸ்ப்ருச்ய ||). பவித்திரம் அணிந்திருந்தால் பவித்திரத்தைக் கழற்றிக் காதில் வைத்துக் கொண்டு ஆசமனம் செய்துவிட்டுப் பின் அதை மீண்டும் அணிந்துகொள்ள வேண்டும். கேசவ, நாராயண என்ற பன்னிரண்டு நாமங்களையும் சொல்லிக் கண்காது முதலிய உறுப்புக்களைத் தொட்டு அனைத்தையும் பரமாத்மாவின் பணிக்கு உரியனவாக்குக. ஐந்து இந்திரியங்களும் உள் முகப்பட்டால் ஆனந்தம் தானே உதிக்கும்.

கேசவ । நாராயண । மாधவ । गोविन्द । विष्णो । मधुसूदन ।
 त्रिविक्रम । वामन । श्रीधर । हृषीकेश । पद्मनाभ । दामोदर ॥

கேசவ, நாராயண, மாதவ, கோவிந்த, விஷ்ணோ,
 மதுஸூதன. த்ரிவிக்ரம, வாமன, ஸ்ரீதர,
 ஹ்ருஷீகேச, பத்மநாப, தாமோதர ॥

ஆந்திரபாடமும் ரிக்வேதிகளின் பாடமும்—‘கேசவ, நாராயண, மாதவ, கோவிந்த’ என்று ஆசமனம்.

‘விஷ்ணோ, மதுஸூதன, த்ரிவிக்ரம, வாமன, ஸ்ரீதர, ஹ்ருஷீகேச, பத்மநாப, தாமோதர, ஸங்கர்ஷண, வாஸுதேவ, ப்ரத்யும்ன, அநிருத்த, புருஷோத்தம, அதோக்ஷஜ, நாரஸிஹ்ம, அச்யுத, ஜனார்த்தன, உபேந்த்ர, ஹரே, ஸ்ரீக்ருஷ்ண,’ என்று அவயவங்களை ஸபர்சித்தல்.

பார்ப்பா நகத்திலே பாற்பசு வைந்துண்டு
மேம்ப்பாரு மின்றி வெறித்துத் திரிவன
மேம்ப்பாரு முண்டாய் வெறியு மடங்கினால்
பார்ப்பான் பசுவைந்தும் பாலாச் சொரியுமே.

—திருமந்திரம், 343

கட்டைவிரலும் வாயும் அக்னியின் ஸ்தானமாகையால்
'கேசவ நாராயண' என்று கட்டைவிரலால் வலது இடது
கன்னங்களையும்; பவித்திர விரலும் கண்களும் சூரியனு
டைய ஸ்தானமாகையால் 'மாதவ, கோவிந்த' என்று
பவித்திர விரலால் கண்களையும்; ஆள்காட்டி விரலும் நாசி
யும் வாயுவின் ஸ்தானமாகையால் 'விஷ்ணு மது-
ஸூதன' என்று ஆள்காட்டியால் நாசித்துவாரங்களையும்;
சுண்டுவிரலும் காதுகளும் இந்திரனுடைய ஸ்தானமாகை
யால் 'த்ரிவிக்ரம வாமன' என்று சுண்டு விரலால் காது
களையும்; நடுவிரலும் தோளும் பிரஜாபதியின் ஸ்தான
மாகையால் 'ஸ்ரீதர ஹ்ருஷீகேச' என்று நடுவிரலால்
தோள்களையும்; உள்ளங்கையும் இருதயமும் உச்சந்தலை
யும் முறையே தொட்டு அறிவுறுத்திக் கொள்ள
வேண்டும். (ஓ. அங்குஷ்ட்டோ஽க்னிரிதி-க்யாத: ப்ரோக்தா
வாயு: ப்ரதேசினீ | அநாமிகா ததா ஸூர்ய: கனிஷ்ட்டா
மகவா ஸ்ம்ருதா || ப்ரஜாபதிர் மத்யமா து ஜ்ஞேயா சுத்தி-
மபீப்ஸதா ||).

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

ஓ. விப்ரோ வ்ருக்ஷஸ் - தஸ்ய மூலம் ஹி ஸந்த்யா |

மூலேச்சின்னே நைவ புஷ்பம் பலம் வா ||

ஓ. ஸந்த்யா ஸ்நாநம் ஜபோ ஹோமோ தேவதானஞ்ச
பூஜனம் ||

ஆதித்யம் வைச்வதேவஞ்ச ஷட்கர்மாணி தினே தினே ||

ஓ. ருஷ்யோ தீர்க்க-ஸந்த்யத்வாத் தீர்க்க-மாயுரவாப்னயு: |

ப்ரஜ்ஞாம் யசச்ச கீர்த்திஞ்ச ப்ரஹ்மவர்ச்சஸ-மேவ ச ||

—மனு: 4.94

பதவுரை

(1) ஆசமனம்—அச்சுதனுக்கு நமஸ்காரம். அனந்தனுக்கு நமஸ்காரம். கோவிந்தனுக்கு நமஸ்காரம்.

கேசவா, நாராயணா, மாதவா, கோவிந்தா, விஷ்ணோ, மதுஸூதனா, த்ரிவிக்ரமா, வாமனா, ஸ்ரீதரா, ஹ்ருஷிகேசா, பத்மநாபா, தாமோதரா! உன்னைப் பன்னிரு திருநாமங்களால் போற்றி என் இந்திரியங்களனைத்துக்கும் ரகசிய இடுகின்றேன்.

(2) கணபதி தியானம்

பிரயோகம்—‘சுக்லாம்பரதரம்’ எனும் மந்திரத்தைச் சொல்லி மஹாகணபதியைத் தியானித்துச் சிரஸிலுள்ள அமிருதம் எல்லா நாடிகளிலும் இறங்கிப் பாய்வதாக எண்ணிச் சிரத்தின் இருபுறமும் முஷ்டிகளால் ஐந்து முறை மெதுவாகக் குட்டிக் கொள்க. தலையில் குட்டிக் கொள்ளுதல் கணபதி ஆராதனையில் விசேஷமான அம்சம்.

ஒ. ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்து விளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தனை
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

—திருமூலர் திருமந்திரம் : விநாயகர் காப்பு

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமற் சேர்வார் தமக்கு.

—ஒளவையார்

गणपति-ध्यानम् ॥ २ ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्व-विघ्नोपशान्तये ॥

கணபதி-த்யானம் ॥ 2 ॥

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும்

சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ।

ப்ரஸன்ன-வதனம் த்யாயேத்

ஸர்வ-விக்னோப-சாந்தயே ॥

(2) கணபதி தியானம்—(விஷ்ணும்) எங்கும் நிறைந்தவரும்—எனினும் அன்பர்க்குக் கந்த வடிவம் ஏற்பவரும், (சுக்லாம்பரதரம்) வெண்மையான ஆடை உடுத்தவரும் (சசிவர்ணம்) நிலவு போன்ற ஒளியுள்ளவரும் (சதுர்ப்புஜம்) நான்கு கைகளுள்ளவரும் (ப்ரஸன்ன-வதனம்) ஆனந்தம் பொங்கும் முகமண்டலத்தை யுடையவரும்—ஆகிய கணபதியை (ஸர்வ-விக்ன-உபசாந்தயே) எல்லா இடையூறுகளும் விலகுவதற்காக (த்யாயேத்) தியானம் செய்ய வேண்டும்.

(3) பிராணயாமம்

பிரயோகம்—ஆள்காட்டி விரலையும் நடுவிரலையும் மடக்கிக் கட்டைவிரல் பவித்திர விரல்களால் மூக்கை இருபுறமும் தொட்டுக்கொண்டு வலது பக்கம் அழுத்தி இடது பக்கம் மெதுவாக மூச்சை இழுத்துப் பின் இருபுறமும் அழுத்தி மூச்சை நிறுத்தி முடிவில் வலது பக்கம் மெதுவாக மூச்சை விடவேண்டும். இழுப்பது 'பூரகம்', நிறுத்துவது 'கும்பகம்', விடுவது 'ரேசகம்' எனப்படும். பூரக-கும்பக-ரேசகத்தின் கால அளவை 1: 3: 2 என்ற விகிதத்தில் இருத்தல் சிறந்தது. பூரக - கும்பகம் - ரேசக மூன்றும் சேர்ந்தது ஒரு பிராணயாமம். 'ஓம் பூ:' முதல் 'தியாயோ ந: ப்ரசோதயாத்' வரை ஸ்மரித்துக்கொண்டு பூரகமும்; 'ஓமாபோஜ்யோதீ ரஸோ' விலிருந்து தொடங்கி இரண்டாவது முறை 'ஓம் பூ: - ஓம் புவ: ... பூர்ப்புவஸ்ஸுவ ரோம்' முடிய ஸ்மரித்துக் கும்பகமும்; மூன்றாம் முறை 'ஓம் பூ:' முதல் முடிவுவரை மந்திரத்தை ஸ்மரித்து ரேசகமும் செய்து பழகினால் 1: 3: 2 என்ற கால விகிதம் சரியாக வரும்.

பிராணாயாம: || 3 ||

ओं भूः । ओं भुवः । ओ५ सुवः । ओं महः ।

ओं जनः । ओं तपः । ओ५ सत्यम् ॥

ओं तत् सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।

धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

ओमापो-ज्योती-रसोऽमृतं-ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥

பிராணாயாம: || 3 ||

ஓம் பூ: । ஓம் புவ: । ஓ५ஸுவ: । ஓம் மஹ: ।

ஓம் ஜன: । ஓம் தப: । ஓ५ஸத்யம் ॥

ஓம் தத் ஸவிதுர்-வரேண்யம் பர்க்கோ தேவஸ்ய
தீமஹி ।

த்யோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் ॥

ஓமாபோ ஜ்யோதீ ரஸோ டம்ருதம் ப்ரஹ்ம

பூர்ப்-புவஸ்-ஸுவ-ரோம் ॥

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

ஓ. ஸ-வ்யாஹ்ருதீம் ஸ-ப்ரணவாம் காயத்ரீம் கிரஸா ஸஹ |
த்ரி: படே-தாயத: ப்ராண: ப்ராணாயாம: ஸ உச்யதே ||
—அம்ருதநாதோபநிஷத்

ஓ. வாமத்திலீரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே
ஏமுற்ற முப்பத்திரண்டு மிரேசித்துக்
காமுற்ற பிங்கலைக் கண்ணாக விவ்விரண்டு
ஓமத்தா லெட்டெட்டுக் கும்பிக்க உண்மையே.

ஓ. ஆபோ ஜ்யோதி ரஸ இதி ஸோமாகன்யோஸ்-தேஜ
உச்யதே |
ததாத்மகம் ஜகத்-ஸர்வம் ரஸஸ் தேஜோத்வயம் யுதம் ||
அம்ருதம் த-தநாசித்வாத் ப்ரஹ்மத்வாத் ப்ரஹ்ம
உச்யதே ||
யதாநந்தாத்மகம் ப்ரஹ்ம ஸத்ய-ஜ்ஞாநாதி-லக்ஷணம் ||
தத்-பூர்ப்புவ: ஸ்வரித்யுக்தம் ஸோ஽ஹமித்-யோமுதாஹ் ||
ருதம் |
ஏதத்து வேதஸாரஸ்ய கிரஸ்த்வாத் கிர உச்யதே ||
—பிரபஞ்சஸாரம் (சங்கரர்) 28. 29-31

(3) பிராணயாமம்—(மூச்சின் ஆட்சி) : (ஓம் பூ:) ஒங்காரமே பூலோகம், (ஓம் புவ:) ஒங்காரமே புவர்லோகம், (ஓம் ஸுவ:) ஒங்காரமே ஸுவர்லோகம், (ஓம் மஹ:) ஒங்காரமே மஹர்லோகம் (ஓம் ஜன:) ஒங்காரமே ஜனலோகம் (ஓம் தப:) ஒங்காரமே தபோலோகம் (ஓம் ஸத்யம்) ஒங்காரமே ஸத்தியலோகம். (ஓம்) ஒங்காரப் பொருளான (ய:) எந்தப் பரமாத்மா (ந:) நம்முடைய (ஓய:) புத்தி சக்திகளை (ப்ர-சோதயாத்) தூண்டுகிறாரோ (தத்) அந்த (ஸவிது:) அனைத்தையும் படைக்கிறவரான (தேவஸ்ய) பகவானுடைய (வரேண்யம்) சிறந்த (பர்க்க:) ஜோதிஸ்வரூபத்தை (ஓம்) தியானிப்போம். (ஓம்) ஒங்காரமே (ஆப:) ஜலமும் (ஜ்யோதி:) ஒளியும் (ரஜ:) ரஸம் பொருந்திய அன்னத்தை யளிக்கும் பூமியும் (அம்ருதம்) உயிருக்கு ஆதாரமான வாயுவும் (ப்ரஹ்ம) எங்கும் பரந்த ஆகாசமும். (பூர்ப்-புவஸ்-ஸுவ-ரோம்) பூ: புவ: ஸுவ: என்ற வியாஹிருதிகள் குறிப்பிடும் மனம் புத்தி அஹங்காரம் என்ற தத்துவங்களும் ஒங்காரமே.

(4) ஸங்கல்பம்

பிரயோகம்—பிராணாயாமத்துக்குப்பின் ஸங்கல்பம் செய்து தான் எக்கருமத்தையும் ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஸங்கல்பத்திற்கு இடது கை கீழும் வலது கை மேலுமாக வலது துடைமீது வைத்துக்கொள்ளவும்.

வியாக்கியானக்குறிப்பு—ஒ. ஸங்கல்பம் மனதிலும் பெரிது. எப்போது ஒருவன் ஸங்கல்பிக்கிறானோ அப்போது தெளிவுற யோசித்துத் தீர்மானிக்கிறான் ; தீர்மானத்தைப் பேச ஆரம்பிக்கிறான் ; பேச்சுப் பெயர் வடிவாகிறது ; பெயர் வடிவில் மந்திரங்கள் ஒடுங்குகின்றன. மந்திரங்களில் கருமங்கள் ஒடுங்குகின்றன. (ஸங்கல்போ வாவ மனஸோ பூயான் யதா வை ஸங்கல்பயதே அத மனஸ்யதி, அத வாச மீரயதி, தாமு நாம்வீரயதி, நாம்னி மந்த்ரா ஏகம் பவந்தி, மந்த்ரேஷு கர்மாணி.—சா. உப. 7. 4. 1.).

ஸங்கல்பத்தின் வலிமை—ஒ. பொய்க்குங் கவலைப் பகை போக்கி முன்னேன் அருளைத் துணையாக்கி, எய்க்கும் நெஞ்சை வலியுறுத்தி உடலை இரும்புக் கிணையாக்கிப் பொய்க்கும் கலியை நான் கொன்று பூலோகத்தார்கள் முன்னே, மெய்க்கும் கிருதயுகத்தினையே கொணர்வேன் தெய்வ விதியிஃதே —பாரதியார்

ஒ. கௌதம புத்தர் தியானத்தில் போதிவீருஷத்தின் அடியில் அமர்ந்தபோது செய்துகொண்ட ஸங்கல்பம் :

இஹாஸனே சுஷ்யது மே சீரம்
த்வ-கஸ்தி மாம்ஸானி லயம் ப்ரயாந்து |
அப்ராப்ய போதம் பஹுகல்ப-தூர்லபம்
நைவாஸனாத் காயமீதம் சலிஷ்யதி !!

संकल्पः ॥ ४ ॥

ममोपात्त-समस्त-दुरित-क्षय-द्वारा श्री-परमेश्वर-प्रीत्यर्थ¹ प्रातः
सन्ध्या-मुपासिष्ये ॥ (माध्याह्निकं करिष्ये ॥ सायं सन्ध्या-
मुपासिष्ये ॥)

ஸங்கல்ப: ॥ 4 ॥

மமோபாத்த-ஸமஸ்த - துரித - ஷய - த்வாரா ஸ்ரீ-
பரமேச்வர-ப்ரீத்யர்த்தம்¹ ப்ராத: ஸந்த்யா - முபா-
ஸிஷ்யே ॥ (மாத்யான்ஹிகம் கரிஷ்யே ॥ ஸாயம்
ஸந்த்யா - முபாஸிஷ்யே ॥

(4) ஸங்கல்பம்—(தெளிந்த தீர்மானம்): (மம உபாத்த)
என்னால் அடையப்பட்ட (ஸமஸ்த-துரித) எல்லாப் பாவங்
களையும் (ஷயத்வாரா) நசிக்கச் செய்வதின் மூலம் (பர-
மேச்வர-ப்ரீத்யர்த்தம்) பகவானுடைய அருளுக்குப் பாத்
திரமாகும் பொருட்டு (ப்ராத:) காலையில் (ஸந்த்யாம்)
ஸந்தியாதேவியை (உபாஸிஷ்யே) உபாசிக்க ஆரம்பிக்கின்
றேன்.

¹ ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயம்—‘ஸ்ரீ பகவதாஜ்ஞயா, பகவத் ப்ரீத்-
யர்த்தம்.’

(5) மார்க்ஜனம்

பிரயோகம்—‘ஓம்’ என்று பவித்திர விரலால் தீர்த்தத்தில் எழுதி ஸ்ரீ கேசவாய நம: என்று புருவ மத்தியில் தொடவும்.

முதல் ஏழு மந்திரங்களால் சிரஸில் பவித்திர விரலால் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு எட்டாவதால் பாதங்களைத் தொட்டு, ஒன்பதாவதால் மறுபடி சிரஸில் புரோக்ஷித்துக் கொள்ளவேண்டும். பின் ‘ஓம் பூர்ப்புவஸ் ஸுவ:’ என்று தலையைச் சுற்றிப் பரிஷேசனம் செய்க.

ஒ. (வாங்மன: காயஜான் தோஷான் நவைதான் நவபிர்-தஜேத்).

நதியில் நின்றுகொண்டு செய்தால் இடது கையால் ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு வலதால் புரோக்ஷணம்.

ரிஷி - சந்தஸ்-தேவதை—ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய, ரிந்து-ந்வீபரிஷி:, தேவிகாயதீச் சந்த:, ஆபோ தேவதா, ப்ரோக்ஷணே விநியோக: || ஸந்தியாவந்தனத்தை விரிவுறச் செய்வையில் ரிஷி-சந்தஸ்-தேவதைகளின் நியாஸத்தையும் எல்லா மந்திரங்களுக்கும் அங்கங்கு கூட்டிக்கொள்க.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—பூயம் பவத பாநாத்யை: ஸுக: ஸம்பாநிகாயத: | ஹே ஆபோ அஸ்மான் தாரயத க்யாதா அன்தாதே தத: || பூஜ்யாய ரமணியாய ஆத்ம-ஸந்தர்சனாய ச ||

ய: கல்யாணாதமோ யுஷ்மத் ரஸோஜஸ்தி மதுராஹ்வய: தஸ்-யாத்ர ஸ்தானம் குருத ஹே ஆபோஜஸ்மான் ஸுதான் யதா குர்வந்தி மதுரஸ்தானம் மாதரோ வ்ருந்தி-காமுகா: | யுஷ்மத் ரஸோஜஸ்மாஸு பவேத் பாத்ரே வாரிஸ்திதிர்-யதா ||

யுஷ்மான் கச்சாம நிதராம் தஸ்மை பாபக்ஷயாய வை பூய-மஸ்மான் ப்ரிணயத யஸ்மை பாப-க்ஷயாய வை | ஹே ஆபோ அஸ்மாம்ச்ச குருத புத்ராநி-ஜனனேச்-வரான் ||

—கண்டராஜதிஷிதர் ஸந்த்யாமந்த்ரார்த்த தீபிகா.

மய:--மய: சப்த: வைதிக நிகண்டே ஸுக-நாமஸு படித: |

ஊர்ஜே—அன்னாய; உபலக்ஷணேந ஸகல வைஷயிக போகேப்ய: |

மார்ஜனம் ॥ ५ ॥

ओं श्रीकेशवाय नमः ॥

आपो हि ष्ठा मय्यो भुवः ॥ १ ॥ ता न ऊर्जे दधातन ॥ २ ॥
मुहे रणाय चक्षसे ॥ ३ ॥ यो वः शिवतमो रसः ॥ ४ ॥ तस्य
भाजयतेह नः ॥ ५ ॥ उशतीरिव मातरः ॥ ६ ॥ तस्मा अरं
गमाम वः ॥ ७ ॥ यस्य क्षयाय जिन्वथ ॥ ८ ॥ आपो जनयथा
च नः ॥ ९ ॥ ओं भूर्भुवस्सुवः ॥ १० ॥ (आत्म-परिषेचनम्) १॥

மார்ஜனம் ॥ 5 ॥

ஓம் ஸ்ரீகேசவாய நம: ॥

ஆபோ ஹி ஷ்டா மயோ புவ: (1) தா ந ஊர்ஜே
ததாதன (2) மஹே ரணய சக்ஷஸே (3) யோ வ:
சிவதமோ ரஸ: (4) தஸ்ய பாஜயதேஹ ந: (5)
உசதீரிவ மாதர: (6) தஸ்மா அரம் கமாம வ: (7)
யஸ்ய க்ஷயாய ஜின்வத (8) ஆபோ ஜனயதா ச ந:
(9) ஓம் பூர்ப்-புவஸ்-ஸுவ: (10) (ஆத்ம்-பரிஷேச
னம்) 1 ॥

—ரிக்வேதம் 7.6.5 ; தை. ஆரண்யகம் 10.1

1 ரிக்வேதிகளுக்கும் இதுவே மந்திரம். ஸாமவேதிகளுக்கும் காடையிலும் மாடையிலும் இதுவே மந்திரம் ; பகலில் பின்வருமாறு கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

தரத்ஸமேத் - யேதேஷாம் வாமதேவரிஷி: , காயத்ரீச்சந்த: , ஸோமோ தேவதா ॥

ஓம் தரத்ஸமந்தி தாவதி । தாரா ஸுதஸ்யாந்தஸ: । தரத்ஸமந்தி தாவதி ॥ உஸ்ரா வேத வஸூநாம் । மர்த்யஸ்ய தேவவ்யவஸ: । தரத்ஸமந்தி தாவதி ॥ த்வஸ்ரயோ: புருஷந்த்யோ: । ஆ ஸஹஸ்ராணி தத்ம-
ஹே । தரத்ஸமந்தி தாவதி ॥ ஆ யயோ ஸ்த்ரிம்சதம் தநா । ஸஹஸ்ராணி ச தத்மஹே । தரத்ஸமந்தி தாவதி ॥

ததாதன - தாரயத ; மஹே - பூஜ்யாய ; ரணய - ரமணி-
யாய ; சக்ஷஸே - ஆத்ம - தர்சனய (அன்யதா ஜீவனம்
வ்ருதா இத்யபிப்ராய:) ; பாஜயத - பாத்ரயத, ஸ்தானம்
குருத ; உசதீ : உசத்ய : - புத்ர-வ்ருத்தி-காமயமானா : ; அரம்-
அலம் மிதராம் ; ஜின்வத - ப்ரீணயத ; க்ஷயாய-நிவா-
ஸாய ; ஜனயத—புத்ராதி - ஜனன - ஸமர்த்தான் குருத,
ஜ்ஞான - ஆனந்தாதின் ப்ராபயத.

பௌதிக சாஸ்திரத்தினால் ஏற்படும் அறிவை மட்டும்
கொண்டு பார்ப்பவனுக்கு இயற்கைப் பொருள்களிலும்
நிகழ்ச்சிகளிலும் ஆத்மஞானிக்குப் புலப்படும் உள்ளொளி
விளங்காது. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் 'அதிபூதம், அத்
யாத்மம், அதிதேவம்' என்று மூன்று நிலைகள் உண்டு.
ஜலம் உடலைச் சுத்தப்படுத்துவது மட்டுமன்று ; உள்ளத்
தையும் புரிதமாக்குவது. பூமி உடலைத்தாங்குவது மட்டு
மன்று, மனதிற்கும் உவகையூட்டுவது. அதிலுள்ளது
பௌதிகசக்தி மட்டுமன்று ; ஆன்மசக்தியும் உளது.
இதையறியும் வரை உலகம் மனிதனுக்குச் சிறை போன்
றிருக்கும். வாலிலும், மண்ணிலும், நீரிலும், ஒளியிலும்,
காற்றிலும் கனலிலும் கலந்துறையும் பரம்பொருளைக்
காணவே வழிபாடுகள் எல்லாம்.

ஒ. வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி

ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே.

—மாணிக்கவாசகர்

(5) மார்ஜனம்--(புரோக்ஷணத்தால் மந்த்ர - ஸநாநம்) : (ஓம் ஸ்ரீ கேசவாய நம:) ஓம் ஸ்ரீ கேசவனுக்கு நமஸ்காரம். (ஆப:) ஜல தேவதைகளாகிய நீங்கள் (மயோ புவ:) உயர்ந்த சுகத்துக்குக் காரணமாக (ஷ்ட்டாஹி = ஸ்த்-தாஹி) இருக்கிறீர்கள் என்பது பிரசித்தம். (தா:) அப்படிப்பட்ட நீங்கள் (ந:) எங்களுக்கு (மஜேஹ) மகிமை பொருந்தியதும் (ரணய) ரமணியமானதுமான (சக்ஷஸே) ஞானக் கண்ணின் பொருட்டு (ஊர்ஜே) பேரஷ்ணையை (ததாதன) அளியுங்கள். (வ:) உங்களிடம் (ய:) எந்த சிவ தம:) பரம மங்களமான (ரஸ:) பேரின்பரஸம் உளதோ (தஸ்ய) அதற்கு (இஹ) இங்கேயே (ந:) எங்களை (உசதீ:) அன்பு சுரக்கும் (மாதர: இவ) தாய்மார்களைப்போல் (பாஜ-யத) உரியவர்களாக்குங்கள். (யஸ்ய சூயாய) எந்த ரஸத் தை மிலையாக வழங்கும் பொருட்டு (ஜின்வத) நீங்கள் இன்பவடிவாய் விளங்குகிறீர்களோ (தஸ்மை) அந்த ரஸத் திற்காக (வ:) உங்களை (அரம்) மிகவும் ஆர்வத்துடன் (கமாம) நாடுகின்றோம். (ஆப:) ஜலதேவதைகளாகிய நீங்கள் (ந:) எங்களை (ஜநயதா) ஞானத்தால் புனிதமான புனர்ஜன்மமடைந்து விளங்கும்படியும் அருள்வீர்களாக.

(6) ப்ராசனம்—காலை

பிரயோகம்—உள்ளங்கையில் உளுந்து மூழ்கும் அளவு தீர்த்தத்தை ஏந்தி மந்திரத்தை ஜபித்துப் பின் அதை உட்டுகொள்க.

ரிஷி - சந்தஸ் - தேவதை—ஸூர்யச்சேத் - யனுவாகஸ்ய அக்ஸரி ரிஷி:; தேவிகாயத்ரீச்சந்த:; ஸூர்யோ தேவதா, ஆத்ம-சுத்த்யர்த்தே ப்ராசனே விரியோக:

வியாக்கியானக் குறிப்பு—இதஞ்ச கர்ம-பூதம், மாஞ்சா-ஹங்கார-ரூபம் கர்த்தாரம், ஸ்வயம்-ப்ரகாசே வஸ்துனி, அஹம் அஹங்காராதிஷ்ட்டான-சித்ரூப: ஜுஹோமி தத் ஸர்வம் பஸ்மீகரோமி.

ஒ. மத் ப்ரதிநிதித்வேன இதம் சுளகப்ரமாண - முதகம் ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி | ஸ்வாஹா—ஸுஹு தேரூஸ்மி ||

—கண்டராஜதீக்ஷிதர் ஸந்த்யாமந்த்ரார்த்த தீபிகா

பாசனம் || 6 ||

பாசனம்:—சூர்யஸ்ய மா மன்யுஸ்ய மன்யுபதயஸ்ய மன்யுகுதேப்ய: | பாபேப்யோ
 ரக்ஷந்தாம் | யத்ராஜ்யா பாபமகார்பம் | மனஸா வாசா ஹஸ்தாப-
 யாம் | பத்ப்யா-முதரேண சித்னா | ராத்திரிஸ்ததவ-
 லும்பது | யத்கிஞ்ச தூரிதம் மயி | இதமஹம் மாமம்-
 ருத-யோநௌ | ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா
 || 6. 1 ||¹

ப்ராசனம் || 6 ||

பாசனம்:—ஸூர்யஸ்ச மா மன்யுஸ்ச மன்யுபதயஸ்ச
 மன்யு-க்ருதேப்ய: | பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் | யத்-
 ராத்திர்யா பாப-மகார்பம் | மனஸா வாசா ஹஸ்தாப-
 யாம் | பத்ப்யா-முதரேண சித்னா | ராத்திரிஸ்ததவ-
 லும்பது | யத்கிஞ்ச தூரிதம் மயி | இதமஹம் மாமம்-
 ருத-யோநௌ | ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி
 ஸ்வாஹா || 6. 1 ||¹

—தை. ஆரண்யகம் 10. 32

¹ இம்மந்திரம் ரிக்வேதிகளுக்கும் யஜுர்வேதிகளுக்கும் பொது.
 ஸாமவேதிகளுக்கு : ‘அஹச்ச மா ஆதித்யச்ச புநாது ஸ்வாஹா’ ||

ஒ. யதஹ்னாத் குருதே பாபம் ததஹ்னாத் ப்ரதிமுச்யதே |
யத்ராதர்யாத் குருதே பாபம் தத்ராதர்யாத் ப்ரதி-
முச்யதே || —தை. ஆ. 10. 34

ஒ. ஸூர்யே ஸுஷ்டு ஈரயதி ப்ரேரயதி வ்யுத்பத்யா
ஸர்வ - ப்ராணி - புத்தி - ப்ரேரகே ஜ்யோதிஷி ஸ்வப்ர-
காச - சைதன்ய - ஸ்வரூபே பரஸ்மின் ப்ரஹ்மணி |
—வேதாந்தி ஸீதாராம சாஸ்திரி

ஒ. ஹிரண்மயே பரே கோசே விரஜம் ப்ரஹ்ம நிஷ்கலம் |
தச்சுப்ரம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ் - தத் - யதாத்ம-
விதோ விது: —மு. உப. 2. 2. 9

ஒ. ஆர்த்ரம் ஜ்வலதி ஜ்யோதி - ரஹமஸ்மி...அஹமே
வாஹம் மாம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ||
—தை. ஆ. 1. 70

ஒ. ஜ்ஞானாக்னி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே
ததா || —உ. 4. 37

இது பிராயச்சித்தம். ஒ. 'ப்ராயோ நாம தப: ப்ரோக்-
தம் சித்தம் நிச்சய உச்யதே | தபோ - நிச்சய - ஸம்யோகாத்
ப்ரயாச்சித்த மிதிர்யதே.' —ஹேமாத்ரி

(6. 1) ப்ராசனம்--(மந்திரத்தால் ஜபிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தை உட்கொள்ளுதல்) : காலையில்--(ஸூர்யச்ச) அணைத்தையும் இயக்குவிக்கும் சூரியனும் (மன்யுச்ச) அணைவரையும் அடிமைகொள்ளும் கோபமும் (மன்யு-பதயச்ச) கோபத்தையாளும் தெய்வ சக்திகளும் (மன்யு-க்ருதேப்ய:) கோபத்தாற் செய்யப்பட்ட (பாபேப்ய:) பாவங்களினின்று (மா) என்னை (ரக்ஷந்தாம்) காப்பாற்றட்டும். (ராத்ர்யா) இரவில் (மனஸா) மனத்தாலும் (வாசா) வாக்காலும் (ஹஸ்தாப்யாம்) கைகளாலும் (பத்ர்யாம்) கால்களாலும் (உதரேண) வயிற்றாலும் (சிஞ்ஞ) ஆண்குறியாலும் (யத்) எந்த (பாபம்) பாவத்தை (அகார்ஷம்) செய்தேனோ, (கிஞ்ச) இன்னும் (மயி) என்னிடத்தில் (யத்) எந்த (துரிதம்) பாவம் உண்டோ (தத்) அதையும், (ராத்ரி:) இராத்திரியின் அதி தேவதை (அவலும்பது) நீக்கியருளவேண்டும். (இதம் மாம்) இங்ஙனம் பாவம் நீங்கிய என்னை (அஹம்) நான் (அம்ருதயோநௌ) மோகித்திற்குக் காரணமாகிய ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி) சூரிய வடிவான பரஞ்ஜோதியில் (ஜுஹோமி) ஜோமம் செய்கின்றேன். (ஸ்வாஹா) இந்த ஜோமம் நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகவேண்டும்

ப்ராசனம்—நடுப்பகல்

பிரயோகம்—உள்ளங்கையில் தீர்த்தத்தை ஏந்தி மந்திரத்
தை ஜபித்துப் பின் அதை உட்கொள்க.

ரிஷி - சந்த்ஸ் - தேவதை—‘ ஆப: புனந்து ’ இத்யனுவா-
கஸ்ய ‘ ஆப ’ ரிஷி: | அனுஷ்டுப் சந்த: | ப்ரஹ்மணஸ்பதிர்
தேவதா | ஆத்ம-சுத்த்யார்த்தே அபாம் ப்ராசனே விநி-
யோக: ||

வியாக்கியானக் குறிப்பு—ப்ருதிவீம்—அஸ்மச் சரீரம் வா,
கார்ய - காரணயோ - ரபேதாத் | ப்ரஹ்மண:--வேதஸ்ய,
பதி:-பாலக:, வேதபுருஷ:, அதவா ஆசார்ய: | ப்ரஹ்ம-
பூதா—நித்யபூதம் ப்ரஹ்ம ||

मध्याह्ने—आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु
 ब्रह्मण-स्पतिर्ब्रह्म-पूता पुनातु माम् । यदुच्छिष्ट-मभोज्यं यद्वा
 दुश्चरितं मम । सर्वे पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहं स्वाहा ॥
 ॥ ६. २ ॥¹

மத்யாஹ்நே—ஆப: புனந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா
 புனாது மாம் | புனந்து ப்ரஹ்மணஸ்பதிர்-ப்ரஹ்ம
 பூதா புனாது மாம் | யதுச்சிஷ்ட-மபோஜ்யம் யத்வா
 துச்-சரிதம் மம | ஸர்வம் புனந்து மாமாபோ:ஸ-
 ஸதாஞ்ச ப்ரதிக்ரஹ* ஸ்வாஹா || 6. 2 ||¹

—தை. ஆரண்யகம். 10. 30

(6. 2) நடுப்பகலில்—(ஆப:) ஜலதேவதை (ப்ருதிவீம்)
 தனக்குறைவிடமாகிய பூமியை (புனந்து) புனிதமாக்கட்
 டும்; (பூதா) அங்ஙனம் புனிதமாக்கப்பட்ட (ப்ருதிவீ)
 பூமி (மாம்) என்னைப் புனிதமாக்கட்டும். ப்ரஹ்மணஸ்-
 பதி:) அது வேதத்திற் குறைவிடமாகிய ஆசாரியனையும்
 (புனந்து) புனிதமாக்கட்டும்; (பூதா) என்றும் புனிதமா
 யுள்ள (ப்ரஹ்ம) வேதம் (மாம்) என்னை (புனாது) புனிதமாக்க
 கட்டும். (உச்சிஷ்டம்) பிறர் உண்ட மிச்சமும் (அபோஜ்-
 யம்) புசிக்கத் தகாததுமான (யத்) எது (மயா) என்னால்
 (புக்தம்) புசிக்கப்பட்டதோ (வா) அல்லது (மம) என்னு
 டைய (யத்) எந்த (துச்சரிதம்) துர்நடத்தை உண்டோ
 (கிஞ்ச) மேலும் (அஸதாம்) கெட்டவர்களிடமிருந்து
 (ப்ரதிக்ரஹம்) ஏற்றுக்கொண்டது எது உண்டோ (ஸர்-
 வம்) அவை எல்லாவற்றினின்றும் (மாம்) என்னை
 (புனந்து) ஜலதேவதை புனிதமாக்கட்டும்—என்று பிரார்த்
 தித்து (ஸ்வாஹா) புனிதமான என்னைப் பரமாத்ம ஜோதி
 யில் ஹோமம் செய்கின்றேன்.

¹ இம்மந்திரம் ரிக்-யஜுஸ்-ஸாமவேதிகளுக்குப் பொது.

ப்ராசனம்—மாலை

பிரயோகம்—உள்ளங்கையில் திர்த்தத்தை ஏந்தி மந்திரத்
தை ஜபித்துப் பின் அதை உட்கொள்க.

ரிஷி-சந்தஸ்-தேவதை--அக்னிச்சேத்யனுவாகஸ்ய ஸூர்ய
ரிஷி: | தேவி-காயத்ரி ச்சந்த: | அக்னிர்-தேவதா! ஆத்ம-
சுந்த்யர்த்தே அபாம் ப்ராசனே விநியோக: ||

सायंकाले—अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः ।
 पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यदहा पापमक्रार्षम् । मनसा वाचा हस्ता-
 भ्याम् । पद्भ्या-मुदरेण शिश्ना । अहस्तद्वलुपतु । यत्किंच
 दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनौ । सत्ये ज्योतिषि जुहोमि
 स्वाहा ॥ ६. ३ ॥¹

ஸாயங்காலே—அக்னிச்ச மா மன்யுச்ச மன்யுபதயச்ச
 மன்யு-க்ருதேப்ய: | பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் | யத-
 ஹ்நா பாப-மகார்ஷம் | மனஸா வாசா ஹஸ்தாப்-
 யாம் | பத்ப்யா-முதரேண சித்நா | அஹஸ்ததவலும-
 பது | யத் கிஞ்ச துரிதம் மயி | இதமஹம் மா-
 மம்ருத-யோநௌ | ஸத்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி
 ஸ்வாஹா || 6. 3 ||¹

—தை. ஆரண்யகம். 10. 31

¹ ஸாமவேதிகளுக்கு: ராத்ரிச்ச மா வருணச்ச புராதா ஸ்வாஹா ||

வியாக்கியானக குறிப்பு—மன்யு: மனனலேம் அந்த:கர-
ணாம், ஸர்வப்ரவ்ருத்தி - நிவ்ருத்தி - ஹேது: | க்ரோத இத்-
யேகே |

—பட்டபாஸ்கரர்

ஓ. அபிதோகத: அக்னிரிதி வ்யுத்பத்யா அக்னிசப்தேன
ஸர்வகதம் பரம்-ப்ரஹ்மாவிறிதம் | ஸத்ய-சப்தேனாபி
காலத்ரயாபாத்யம் பரம்ப்ரஹ்மைவாவிறிதம், ஸத்யம்
ஜ்ஞானம் ப்ரஹ்மேதி ச்ருதே: ||

—வேதாந்தி ஸீதாராம சாஸ்திரி

(6. 3) ஸாயங்காலத்தில்—(அக்னிச்ச) அக்கினியும் (மன்-யுச்ச) அனைவரையும் அடிமைகொள்ளும் கோபமும் (மன்யு-பதயச்ச) கோபத்தையாளும் தெய்வ சக்திகளும் (மன்யு-க்ருதேப்ய: பாபேப்ய:). கோபத்தாற் செய்யப்பட்ட பாவங்களினின்று (மா) என்னை (ரக்ஷந்தாம்) காப்பாற்றட்டும். (அஹ்நா) பகலில் (மனஸா) மனத்தாலும் (வாசா) வாக்காலும் (ஹஸ்தாப்யாம்) கைகளாலும் (பத்ப்யாம்) கால்களாலும் (உதரேண) வயிற்றாலும் (சிஞ்நா) ஆண்குறியாலும் (யத் பாபம்) எந்தப் பாவத்தை (அகார்ஷம்) செய்தேனோ, (கிஞ்ச) இன்னும் (மயி) என்னிடத்தில் (யத் துரிதம்) என்ன பாவம் உண்டோ, (தத்) அதையும், (அஹ:) பகலின் அதிதேவதை (அவலும்பது) நீக்கியருள வேண்டும். (இதம் மாம்) இங்ஙனம் பாவம் நீங்கிய என்னை (அஹம்) நான் (அம்ருதயோநௌ) மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய (ஸத்யே ஜ்யோதிஷி) முக்காலத்தும் ஸத்தியமாய் விளங்கும் பரஞ்ஜோதியில் (ஜுஹோமீ) ஹோமம் செய்கின்றேன். (ஸ்வாஹா) இந்த ஹோமம் நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாக ஆகவேண்டும்.

(7) புனர்மார்ஜனம்

பிரயோகம்—முதல் ‘ததிக்ராவண்ண’ என்ற மந்திரங்க ளாலும், பின் ‘ஆபோஹிஷ்டா’ முதல் ஏழு மந்திரங்களா லும் பவித்திர விரலால் சிரசில் புரோக்ஷித்துக் கொண்டு, அடுத்த மந்திரத்தால் பாதங்களைத் தொட்டுக் கடைசியில் ‘ஆபோ ஜனயதா ச ந:’ என்று தலைபைச் சுற்றிப் பரிஷே சனம் செய்க.¹

ரிஷி-சந்தஸ்-தேவதை—‘ததிக்ராவண்ண’ இதி மந்த்ரஸ்ய வாமதேவ ரிஷி: | அனுஷ்டுப் சந்த: | ததிக்ராவா தேவதா || ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய எரிந்துக்விப ரிஷி: | தேவீ காயத்ரிச்சந்த: | ஆபோ தேவதா ப்ரோக்ஷணே விரியோக: ||

ஆந்திர பாடம்—பின் வரும் நாலு மந்திரங்களும் புனர் மார்ஜனத்தில் சேர்த்து ஜபிக்கப்படுகின்றன. ஹிரண்ய வர்ண: ஈசய: பாவகா யாஸுஜாத: கச்யபோ யாஸ்த்விந்- த்ர: | அக்னிம் யா கர்ப்பம் ததிரே விருபாஸ்-தா ந ஆப: சூஸ்யோநா பவந்து || 1 || யா ஸாஹ்ராஜா வருணே யாதி மந்யே ஸத்யாந்ருதே அவபச்யம் ஐநாநாம் | மதுச்சுத: ஈசயோ யா: பாவகாஸ் தா ந ஆப: சூஸ்யோநாபவந்து || 2 || யாஸாம் தேவா நிவி க்ருண்வந்தி பக்ஷம்யா அந்த- ரிக்ஷே பஹுதா பவந்தி | யா: ப்ருதிவிம் பயஸோந்தந்தி சுக்ராஸ் தா ந ஆப: சூஸ்யோநா பவந்து || 3 || சிவே ந மா சக்ஷுஷா பச்யதாப: சிவயா தனுவோபஸ்ப்ருசுத த்வசம் மே | ஸர்வாஹ் அக்ஷிர்ரப்ஸுஷதோ ஹுவேவோ மயி வர்ச்சோ பலமோஜோ நிகத்த || 4 ||

¹ ரிக்வேதிகளுக்கு—புனர்மார்ஜனத்துக்குப் பின் கையில் தீர்த்தம் ஏந்தி ‘ருதஞ்ச’ எனும் மந்திரத்தால் ஜபித்து, தீர்த்தத்தை முகர்ந்து தென்மேற்கு (நிருகுதி) திசையில் விடுவது சிலர் ஸம்பிரதாயம்.

ருதஞ்சேதி மந்த்ரஸ்ய அகமர்ஷண ரிஷி: | அனுஷ்டுப் சந்த: | பாவ- வ்ருத்த: பரமாத்மா தேவதா | பாப-புருஷ விஸர்ஜணே விரியோக: ||

ருதஞ்ச ஸத்யஞ் சாபீத்தாத் தபஸோஜ்யஜாயத | ததோ ராத்ரி- ரஜாயத ததஸ்-ஸமுத்தரோ அர்ணவ: || ஸமுத்ரா-தர்ணவா-ததி ஸம்வத்வரோ அஜாயத | அஹோ-ராத்ராணி விததத் விச்வஸ்ய மிஷதோ வஃ | ஸூர்யா சந்த்ரமஸௌ தாதா யதாபூர்வ-மகல்பயத் | திவஞ்ச ப்ருதிவிஞ் சாந்தரிஷ-மதோ ஸுவ: ||

ஆந்திரர்கள் இங்கு பின்வரும் மந்திரத்தை உபயோகிக்கின்றனர்—த்ரு- பதரதிவேன்-முமுசான: | ஸவிந்ந: ஸநாத்வி மலாதிவ | பூதம் பவித்- ரேணோ வாக்யம் | ஆப: கந்தந்து மைனஸ: ||

புனர்மார்ஜனம் ॥ 7 ॥

ஆசமனம் ॥ மார்ஜனம் ॥

ததிகாஷ்ணோ அகாரிபம் । ஜிஷ்ணோ-ரஸ்ய வுஜினி: । சூரபி நோ
சுக்ஷரத । ப்ரண ஆயூஷி தாரிபத் ॥

அபுஹி ஷா மயோ சுவ: । தா ந ஜெ ததாதன । மஹே ரணாய
சக்ஷசே । யோ வ: சிவதமோ ரஸ: । தஸ்ய பாஜயதேஹ ந: । உசுதிரிவ
மாதர: । தஸமா அரம்' கமாம வ: । யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வத ।
அபுஹி ஜநயதா ச ந: ॥

ஓம் பூர்வசுவ: ॥ (ஆத்ம-பரிபேசனம்) ॥

புனர்மார்ஜனம் ॥ 7 ॥

ஆசமனம் ॥ மார்ஜனம் ॥

ததிக்ராவ்ணேஷு அகாரிஷம் । ஜிஷ்ணேஷு-ரஸ்வஸ்ய
வாஜின: । ஸூரபி நோ முகாகரத் । ப்ரண ஆயூஷி
தாரிஷத் ॥

—தை. ஸம்ஹிதை 1. 5-11

ஆபோஹிஷ்டா மயோ புவ: । தா ந ஊர்ஜே ததா-
தந । மஹேரணய சக்ஷஸே । யோ வ: சிவதமோ
ரஸ: । தஸ்ய பாஜயதேஹ ந: । உசுதிரிவ மாதர: ।
தஸமா அரங்கமாம வ: । யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வத ।
ஆபோ ஜநயதா ச ந: ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: ॥ (ஆத்ம-பரிபேசனம்) ॥

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

ஒ. ததிக்ராவா ரவிர்-வஹ்நிர்-ததிக்ராமதி யஜ்ஜகத் |
 ஜய-வ்யாப்தி ஜவைர்-யோகாஜ்-ஜிஷ்ணோ-ரச்வஸ்ய |
 வாஜிந: ||

அகாரிஷம் ஸ்துதிம் குர்யாம் தஸ்ய ஸம்பந்தினீம் ததா |
 ஸுரபீணி ஸுகந்தானி முகானி ஸ கரோது ந: ||

ப்ரதாரிஷத் ப்ரதந்யாச்ச பூர்ணான்யாயூம்ஷி ந: ப்ரபு: ||

ததி:—தாரக: | முகா:—முக்யானி கர்மாணி |

ததத்—க்ராமதி, ஜகந்திதி, ததிக்ராவா பரமாத்மா ||

வாஜிந: (வேகவத:)—ஒ. 'அபாணி-பாதோ ஜவணோ க்ர-
 ஹீதா'.

ஒ. ஸர்வத: பாணிபாதம் தத் ஸர்வதோ஽க்ஷி சிரோமுகம் ||
 —கீ. 13. 13

ஸுரபி—உலகப் பேச்சால் துர்க்கந்தம் வீசும் வாய் உத்த
 மனைத் துதிப்பதால் ஸுகந்தம் உடையதாகவேண்டும்.
 அவ்வாறே எல்லாக் கருமங்களும் ஸத்வாஸனை உடைய
 தாகவேண்டும்.

(7) புனர்மார்ஜனம்—(மீண்டும் புரோக்ஷணத்தால் மந்த்ர ஸ்நானம்): (ததிக்ராவ்ண): அனைத்துலகத்தையுந் தாங்குப வனும் ஆள்பவனும் அளப்பவனும் (ஜிஷ்ணே:) ஜயசீல னும் (அச்வஸ்ய) ஸகல வீத்தைகளுக்கும் ஆதாரமான ஹயக்ரீவ வடிவமெடுத்தவனும் (வாஜீந:) வேகவானு மாகிய பரம புருஷனுக்கு (அகாரிஷம்) வந்தனம் செய்கின் றேன். (ந:) நம்முடைய (முகா:) முகத்தையும் மற்ற இந்திரியங்களையும் (ஸூரபி) நன்மணம் உடையவைகளாக (கரத்) அவர் செய்தருளவேண்டும். (ந:) நம்முடைய (ஆயும்ஷி) ஆயுளை (ப்ரதாரிஷத்) இடையூறு இல்லாமற் காக்கவேண்டும். (ஆபோஹிஷ்ட்டா ஜநயதா ச ந:) ஜல தேவதைகள் நம்மை ஞானத்தால் புனிதமான புனர் ஜன்மம் அடைந்து விளங்கும்படி அருள்புரிய வேண்டும்.

(8) அர்க்கியப் பிரதானம்

பிரயோகம்—காலையில் சூரியோதயத்துக்குமுன் கிழக்கு நோக்கி நின்றுகொண்டு, மந்திரத்தை ஜபித்துக் குதிக் காலிச் சிறிது தூக்கி, இரண்டு கைகளிலும் நிறைய ஜலம் எடுத்து உயர்த்தி, மூன்று தடவை அர்க்கியம் வீடவேண்டும். நடுப்பகலில் வடக்கு முகமாய் நின்று கொண்டு இரண்டு தடவை அர்க்கியம். மாலையில் சூரியாஸ்தமனத்துக்கு முன் மேற்கு நோக்கி உட்கார்ந்துகொண்டு மூன்று தடவை அர்க்கியம். ('காணாமல், கோணாமல், கண்டு' என்பது பழமொழி).

கட்டைவிரல் மற்ற விரல்களுடன் சேர்ந்தால் அது ராஷிஸ முத்திரையாகையால் கட்டைவிரல் சேராமல் மற்ற இரு கைவிரல்களையும் சேர்த்து நதியிலோ தடாகத்திலோ அர்க்கியப் பிரதானம் செய்தல் சிறந்தது. வீட்டில் பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்யும்போது இடது கைக் கட்டைவிரல் ஆள்காட்டிவிரல் இரண்டிற்கும் நடுவில் பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு அத்துடன் வலது கையைச் சேர்த்து இரு கைகளாலும் அர்க்கியம் வீடுதல் சிறந்தது.

ரிக்வேதிகள்—மூன்று வேளைகளிலும் நின்று கொண்டே மூன்று அர்க்கியங்கள் வீடுவது ஸம்பிரதாயம். (ஒ. திஷ்ட்டன் அர்க்க்யத்ரயம் தத்யாத் த்ரிஷு காலேஷு பஹ்வருச: ||)

ரிஷி - சந்தஸ் - தேவதை—அர்க்க்ய - ப்ரதான - மந்த்ரஸ்ய விச்வாமித்ர ரிஷி: | காயத்ரி ச்சந்த: | ஸவிதா தேவதா | அர்க்க்ய-ப்ரதானே வினியோக: ||

अर्घ्य-प्रदानम् ॥ ८ ॥

ओं भूर्भुवःसुवः । तत् सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

(பாட:—३ ॥ மஃயாஹே—२ ॥ சாய்—३ ॥)

அர்க்ய-ப்ரதானம் ॥ 8 ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: । தத் சவிதுர்-வரேண்யம்
பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி । தியோ யோ ந: ப்ரசோ-
தயாத் ॥ (ப்ராத:—3 ॥ மத்யாஹ்ணே—2 ॥ ஸாயம்—3 ॥)
—ரிக்வே. 3.62.10; ய.வே. (தை.ஆ.) 35.9;
ஸாமவே. 1462

ஆந்திரபாடம்—ஆந்திரர்களும் மற்றும் சிலரும் உச்சிக்
காலத்தில் பின்வரும் ஹம்ஸவதி மந்திரத்தால் ஒரு முறை
யும் காயத்ரியால் ஒரு முறையுமாக இரண்டு அர்க்கியங்கள்
கொடுக்கின்றனர். காலை மாலைகளில் காயத்ரியாலேயே
மூன்று அர்க்கியங்களைக் கொடுக்கின்றனர்.

ஹம்ஸவதி மந்த்ரம்—ஹம்ஸ: ஸுசிஷத்-வஸு-ரந்தரீக்ஷ
ஸத்-ஹோதாவேதிஷ-ததிதிர்-துரோணஸத்|ந்ருஷத்வரஸத்-
ருதஸத்-வ்யோமஸ-தப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம்
ப்ருஹத் ॥

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

ஒ. (ஐலாபாவே மஹாமார்க்கே பந்தனேத்-வசுசாவபி | உபயோ: ஸந்த்யயோ: காலே ரஜஸா வாசர்க்க்ய முத்ஸி-பேத் || ததபாவேசி ஸூர்யஸ்ய த்யானமேவ ஸமா-சரேத் ||) ஐலம் கிடைக்காத சமயத்திலும், நெடுவழியிலும், கட்டுண்டபோதும், அசுத்தமானபோதும், இரு சந்தியா காலங்களிலும் பொடிமண்ணால் அர்க்கியம் விடவேண்டும். அதுவும் கிடைக்காவிட்டால் சூரியத் தியானத்தை மட்டும் செய்யலாம்.

ஒ. தாநி ஹ வா ஏதாநி ரக்ஷாஸ்ரி காயத்ரியாபி-மந்த்ரிதே-நாம்பஸா சாம்யந்தி | தது ஹ வா ஏதே ப்ரஹ்மவாநி: பூர்வாபிமுகா: ஸந்த்யாயாம் காயத்ரியாபி-மந்த்ரிதா ஆப ஊர்த்வம் விக்ஷிபந்தி | தா ஏதா ஆபோ வஜ்ரீ பூத்வா தாநி ரக்ஷாஸ்ரி மந்தேஹாருணே த்வீபேப்ரக்ஷிபந்தி | யத் ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரக்ரமந்தி தேந பாப்மான-மவதூன்வந்தி | உத்யந்த-மஸ்தம் யந்தம் ஆதித்ய-மபித்யாயன் குர்வன் ப்ராஹ்மணே வித்வான் ஸகலம் பத்ர-மச்னுதே அஸா-வாதித்யோ ப்ரஹ்மேதி ப்ரஹ்மைவ ஸன் ப்ரஹ்மாப்-யேதி, ய ஏவம் வேத ||

—தை. ப்ராம்மணம்

ஒ. தேசக்ஷோபே மஹாபத்தௌ மார்ஜனார்க்யாத்-யஸம்-பவே | ஸந்த்யாகதம் ஸஹஸ்ராம்சும் மந்த்ரை: குர்யா-துபஸ்திதம் || (உபஸ்திதம்—உபாஸ்தி விஷயம்).

—வியாஸர்

ஒ. வேதஸாரம் பரம் ஜ்யோதிர் - மூலபூதம் பராத்பரம் | ஹ்ருதிஸ்தம் ஸர்வ-பூதாநாம் மண்டலாந்தர்-வ்யவஸ்திதம் || வஜ்ராயுத - ஸஹஸ்ரஸ்ய ஸக்ருத் ஸந்தான-காரணம் | சிந்தயன் பரமாத்மானம் அப ஊர்த்வம் விக்ஷிபேத் ||

—பிரபஞ்சஸாரம் (சங்கரர்) 28. 37-39

(8) அர்க்கியப் பிரதானம்—(அர்க்கியம் விடுதல்) : (ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:) ஒங்காரப் பொருளான பகவானே பூலோகமும் புவர்லோகமும் ஸுவர்லோகமும். (ய:) எந்தப் பரமாத்மா (ந:) நம்முடைய (திய:) புத்தி சக்திகளை (ப்ரசோதயாத்) தூண்டுகிறாரோ (தத்) அந்த (ஸவிது:) அனைத்தையும் படைக்கிறவரான (தேவஸ்ய) பகவானுடைய (வரேண்யம்) சிறந்த (பர்க்க:) ஜோதிஸ்வரூபத்தை (தீமஹி) தியானிப்போம். (காலையில் 3 ; மத்தியானத்தில் 2 ; மாலையில் 3.)

(9) பிராயச்சித்தார்க்கியம்

பிரயோகம்—பிராயச்சித்த அர்க்கியம் விட்டபின் ‘ஓம் பூர்ப்புவஸஸுவ:’ என்று தலையைச் சுற்றிப் பரிஷேசனம் செய்து, நின்றவிடத்தில் தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

அர்க்கியப்பிரதானத்தால் அகத்திலுள்ள சத்துருவின் ஐயம் சித்திக்கின்றது. ஒ. ஐஹி சத்ரும் மஹா பாஹோ காமரூபம் துராஸதம் || —கீதை 3. 43

ஒ. யத் ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரக்ரமந்தி தேந பாப்மான-மவ-தூன்வந்தி ||

வியாக்கியானக் குறிப்பு—சிலர் முதல் அர்க்கிய முடிவில் ‘க்ருணி: ஸூர்ய ஆதித்யோம்’ எனும் மந்திரத்தையும், இரண்டாவது அர்க்கிய முடிவில் ‘பரோ ரஜஸே ஸாவ-தோம்’ எனும் மந்திரத்தையும், மூன்றாவது அர்க்கிய முடிவில் ‘வேதாத்மனாய வித்மஹே, ஹிரண்யகர்ப்பாய தீமஹி, தந்நோ ப்ரஹ்ம ப்ரசோதயாத், ஐம் ஸூர்யாய நம:’ எனும் மந்திரத்தையும் சேர்த்து ஐபிக்கின்றனர். மூன்றாவதாகக் கூறியது ‘பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம்’ எனப்படும். பிராயச்சித்தார்க்கியத்திற்குப் பின் பிரம்-மாஸ்திர உபஸம்ஹார மந்திரமும் சில ஸம்பிரதாயங் களில் காணப்படுகிறது. உபஸம்ஹாரத்தில் காயத்ரி அக்ஷரங்கள் தலைகீழாக ஐபிக்கப்படும். (ஆனுலோ-மாத் ப்ரயுஜ்யேத, ஸம்ஹார: ப்ரதிலோமத:).

‘யாதசோப்ரணயோ யோதி, ஹிமதீ ஸ்யவதேர்கோப, யம்ணிரேர்வதுவிஸதத் வஸஸுவர்ப்பு பூ ஓம் | ஆகச்ச வரதே தேவி காயத்ரி ப்ரஹ்ம ரூபிணி | ஐபானுஷ்டான எரித்தயர்த்தம் ரமஸ்வ ஹ்ருதயே மம ||’

ஸ்ரீ-வந்தன மந்த்ரம்—ஸாந்தீபினி ரிஷி: | அனுஷ்டுப் சந்த: | ஸந்த்யா தேவதா || ‘ஓம் அம் ஐம், உம் க்லீம்; மம் ஸௌ:’ | (16 தடவை ஐபம்).

प्रायश्चित्तार्घ्यम् ॥ ९ ॥

प्राणायामः ॥ ओं भूः + भूर्भुवस्सुवरोम् ॥

अर्घ्यम् । ओं भूर्भुवस्सुवः + धियो यो नः प्रचोदयात् ॥
ओं भूर्भुवस्सुवः ॥ (आत्मप्रदक्षिणं परिषेचनं च) ॥

ப்ராயச்சித்ததார்க்கியம் ॥ 9 ॥

ப்ராணாயாம: ॥ ஒம் பூ: + பூர்ப்-புவஸ்-ஸுவரோம் ॥

அர்க்கியம் ॥ ஒம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: + தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் ॥ (அர்க்கியம்)¹

ஒம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: ॥ (ஆத்ம-ப்ரதக்ஷிணம் பரிஷேச-
னஞ்ச) ॥

(9) பிராயச்சித்ததார்க்கியம் (காலந்தவறிய குறை நீங்க
மீண்டும் ஒரு அர்க்கியம்) : பிராணாயாமம்—ஒங்காரமே பூலோ
கமும் புவர்லோகமும் ஸுவர் லோகமும் பரஞ்
ஜோதி ஸ்வரூபத்தை தியானிப்போம்.

அர்க்கியம்—முன்போல் ஒரு தடவை. ‘ஒம் பூர்ப்புவஸ்-
ஸுவ:’ என்று ஆத்மப் பிரதக்ஷிணமும் பரிஷேசனமும்.

¹ பிராயச்சித்ததார்க்கியம்—ரீக்வேதிகளுக்கும் ஸாமவேதிகளுக்கும்:
(காகையில்) ஒம், பதத்ய கச்ச வ்ருத்ர - ஹன் । உதகா அபிஸூர்ய ।
ஸர்வந் தநித்ர தே வசே ॥

(பகலில்) ஒம், உத்கேதபி ச்ருதாமகம் । வ்ருஷபம் நர்யாபணம் ।
அஸ்தாரமேஷி ஸூர்ய ॥

(மாகையில்) ஒம், ந தஸ்ய மாயயாசந । ரிபுரீத மர்த்ய: । யோ அக்-
னயே ததாச ஹவ்யதாதயே ॥ (ஹவ்யதாதிபி:—என்று முடிவு ரீக்
வேதிகளுக்கு).

(10) ஐக்கியானுஸந்தானம்

பிரயோகம்—இரு கைகளாலும் மார்பைத் தொட்டுக் கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஐக்கியத்தை ஆழ்ந்து சிந்திக்க.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

ஒ. அபின்னம் ப்ரதிபத்யேத காயத்ரீம் ப்ரஹ்மண ஸஹ ஸாஹமஸ்மீத் - யுபாஸீத விதிநா யேந - கேந - சித் ||

—வியாஸர்

இது ஸந்தியாவந்தனத்தின் ஜீவநாடி.

ஒ. 'ப்ராத: காலே—காயத்ரீ, ரக்தவர்ண, ப்ரஹ்மரூபா || மத்யான்ஹே—ஸாவித்ரீ, சுக்லவர்ண, ருத்ர ரூபா || ஸாயங்காலே—ஸரஸ்வதீ, க்ருஷ்ணவர்ண, விஷ்ணு ரூபா' ||

—இதி சிந்தனம் க்ருத்வா, அனந்தரம் த்ரிஷ்வபி காலேஷு 'ஸ யச்சாயம் புகுஷே, யச்சாஸாவாதித்யே, ஸ ஏக:.' இதி ச்ருத்யா, தமாதித்யம் பரப்ரஹ்மத்வோ ஜ்ஞாத்வா ததேவ ஸத்ய - ஜ்ஞானானந்தானந்த - லக்ஷணம் ஸர்வ ப்ராண்-யாத்ம - பூதம் பரம் ப்ரஹ்மா-ஹமஸ்மீதி ப்ரத்யக் - ப்ரஹ்ம ணேஸ் - தத் - த்வம் - பத - லக்ஷ்யயோ: ஐக்கியானு - ஸந்தான-ரூபம் ஸந்த்யோபாஸநம் கர்த்தவ்யம் விவேகிபி: | இதமேவ முக்ய - முபாஸனம்.'

—வேதாந்தி ஸீதாராம சாஸ்திரி

ஒ. ஆதித்யே திஷ்ட்டன், ஆதித்யாதந்தரோ, யமாதித்யோ ந வேத, யஸ்யாதித்ய: சரீரம், ய ஆதித்ய-மந்த-ரோ யமயத்யேஷ த ஆத்மா அந்தர்யாம் - யம்ருத: ||

—ப்ரு. உப. 3. 7. 9

ஒ. ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி புலனைந்தும் வென்றுன்றன் வீரமே வீரமாம்—ஒன்றுனுஞ் சாவாமற் கற்பதே கல்வி; தனைப்பிறர் ஏவாமலுண்பதே ஊண்.

—ஒளவையார்

ऐक्यानुसन्धानम् ॥ १० ॥

असावादित्यो ब्रह्म¹ । ब्रह्मैवाहमस्मि ॥ (ध्यानम् ॥ आचमनम् ॥)

ஐக்கியானுஸந்தானம் ॥ 10 ॥

அஸாவாதித்த்யோ ப்ரஹ்ம¹ । ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி ॥
(த்யானம் ॥ ஆசமனம் ॥)

¹ 'அஸாவாதித்த்யோ ப்ரஹ்ம । ஸோஹமஸ்மி । ப்ரஹ்மைவாஹ-
மஸ்மி' என்றும் பாடமுண்டு.

உடம்பினை முன்னமிழ்க் கென்றிருந்தேன்
 உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
 உடம்புள்ளே உத்தமன் கோயிற்கொண்டானென்று
 உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின்றேனே.

—திருமந்திரம்-87

உள்ளம் உரை செயல் உள்ள இம் மூன்றையும்
 உள்ளிக்கெடுத்து--இறையுள்ளி லொடுங்கே.

—நம்மாழ்வார்

யத்ர ஸர்வம் யத: ஸர்வம் ய: ஸர்வம் ஸர்வ - ஸம்ச்-
 ரய: |

ஸர்வகத்வா - தனந்தஸ்ய ஸ ஏவாஹ - மவஸ்தித: |
 மத்த: ஸர்வ - மஹம் ஸர்வம் மயி ஸர்வம் ஸநாதநே |
 அஹ - மேவாக்ஷயோ நித்ய: பரமாத்மாத்ம - ஸம்ச்ரய: |
 ப்ரஹ்ம-ஸம்ஜ்ஞோஹ-மேவாக்ரே ததாஹந்தே ச பர:
 புமான் || —விஷ்ணுபுராணம் 1-19

விண்ணினின்று மின்னெழுந்து மின்னெடுங்குமாறு
 போல்
 என்னுள் நின்று மெண்ணுமீசன் என்னகத்திருக்கை
 யால்
 கண்ணினின்று கண்ணில் தோன்றுங் கண்ணறிவிலா
 மையால்
 என்னுள் நின்ற என்னையும் யானறிந்ததில்லையே.

—சிவவாக்கியர்

அக்னீர்-யதைகோ புவனம் ப்ரவிஷ்டோ
 ரூபம் ரூபம் ப்ரதிருபோ பபூவ |
 ஏகஸ்-ததா ஸர்வ பூதாந்தராத்மா
 ரூபம் ரூபம் ப்ரதிருபோ பஹிச்ச ||

—கட. உப. 5.9

(10) ஐக்கியானுஸந்தானம்—(ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஒற்றுமை யைச் சிந்தித்தல்) : (அஸௌ) இந்த (ஆதித்ய:) சூரியன் (ப்ரஹ்ம) பிரம்மம். (அஹம்) நானும் (ப்ரஹ்ம ஏவ) பிரம்மமாகவே (அஸ்மி) இருக்கிறேன். (த்யானம், ஆசமனம்) இங்ஙனம் தியானித்துப்பின் ஆசமனம் செய்க.

(11) தேவ - தர்ப்பணம்

பிரயோகம்—உட்கார்ந்துகொண்டு காலையில் கிழக்கு நோக்கியும் நடுப்பகலிலும் மாலைலும் வடக்கு நோக்கியும் இரு கை விரல் நுனிகளின் வழி நீரைவிட்டுத் தர்ப்பணம். ஒவ்வொரு தர்ப்பணத்துக்கும் தனித்தனியாக எடுத்து நீர் விடவேண்டும். தாரையாக விடக்கூடாது. குழாயில் விழுவுதுபோன்ற நீர்த்தாரையிலும் செய்யக்கூடாது. ஒ. 'தாராச்யுதேன தீர்த்தேன ஸந்த்யோ - பாஸ்திர் - வீகர்- ஹிதா.'

இத்துடன் பின்வரும் மந்திரங்களால் யமதர்ப்பணமும் செய்வது சிலருடைய ஸம்பிரதாயம்.

யமம் தர்ப்பயாமி | தர்மராஜம் தர்ப்பயாமி | ம்ருத்யும் தர்ப்பயாமி | அந்தகம் தர்ப்பயாமி | வைவஸ்வதம் தர்ப்பயாமி | காலம் தர்ப்பயாமி | ஸர்வபூதக்ஷயம் தர்ப்பயாமி | ஓளதும்பரம் தர்ப்பயாமி | தத்னம் தர்ப்பயாமி | நீலம் தர்ப்பயாமி | பரமேஷ்டினம் தர்ப்பயாமி | வருகோதரம் தர்ப்பயாமி | சித்ரம் தர்ப்பயாமி | சித்ரகுப்தம் தர்ப்பயாமி ||

ஆந்திரர் தேவதர்ப்பணம் செய்வதில்லை. சிலர் காலையில் ஸந்த்யாம் தர்ப்பயாமி, காயத்ரீம் தர்ப்பயாமி, ப்ராஹ்மீம் தர்ப்பயாமி, நிம்ருஜீம் தர்ப்பயாமி என்றும்; உச்சியில் ஸந்த்யாம் தர்ப்பயாமி ஸாவித்ரீம் தர்ப்பயாமி, ரௌத்ரீம் தர்ப்பயாமி, நிம்ருஜீம் தர்ப்பயாமி என்றும்; மாலைில் ஸந்த்யாம் தர்ப்பயாமி ஸரஸ்வதீம் தர்ப்பயாமி, வைஷ்ணவீம் தர்ப்பயாமி, நிம்ருஜீம் தர்ப்பயாமி என்றும் முறையே செய்கின்றனர்.

देव-तर्पणम् ॥ ११ ॥

आदित्यं तर्पयामि । सोमं तर्पयामि । अंगारकं तर्पयामि । बुधं
तर्पयामि । बृहस्पतिं तर्पयामि । शुक्रं तर्पयामि । शनैश्वरं तर्पयामि ।
राहुं तर्पयामि । केतुं तर्पयामि ॥

केशवं तर्पयामि । नारायणं तर्पयामि । माधवं तर्पयामि ।
गोविन्दं तर्पयामि । विष्णुं तर्पयामि । मधुसूदनं तर्पयामि । त्रिवि-
क्रमं तर्पयामि । वामनं तर्पयामि । श्रीधरं तर्पयामि । हृषीकेशं
तर्पयामि । पद्मनाभं तर्पयामि । दामोदरं तर्पयामि ॥ (आचमनम् ॥)

इति सन्ध्यावन्दन-पूर्वभागः ॥

தேவ-தர்ப்பணம் ॥ 11 ॥

ஆதித்யம் தர்ப்பயாமி । ஸோமம் தர்ப்பயாமி । அங்-
காரகம் தர்ப்பயாமி । புதம் தர்ப்பயாமி । ப்ருஹஸ்-
பதிம் தர்ப்பயாமி । சுக்ரம் தர்ப்பயாமி । சனேச்சரம்
தர்ப்பயாமி । ராஹும் தர்ப்பயாமி । கேதும் தர்ப்ப-
யாமி ॥

கேசவம் தர்ப்பயாமி । நாராயணம் தர்ப்பயாமி ।
மாதவம் தர்ப்பயாமி । கோவிந்தம் தர்ப்பயாமி । விஷ்-
ணும் தர்ப்பயாமி । மதுஸூதனம் தர்ப்பயாமி । த்ரி-
விக்ரமம் தர்ப்பயாமி । வாமனம் தர்ப்பயாமி । ஸ்ரீதரம்
தர்ப்பயாமி । ஹ்ருஷீசேசம் தர்ப்பயாமி । பத்மநாபம்
தர்ப்பயாமி । தாமோதரம் தர்ப்பயாமி ॥ (ஆசமனம் ॥)

இதி ஸந்தியாவந்தன-பூர்வபாக: ॥

வியாக்ஷியானக் குறிப்பு—

எல்லா தேவதைகளும் பகவானுடைய அவயவங்கள் போன்றவர்கள் (அங்கான்-யன்யா தேவதா:—தை. உப. 1. 5) என்ற பாவனையுடன் தேவதைகளை வியஷ்டியாகவும் ஸமஷ்டியாகவும் ஆராதித்துத் திருப்தி செய்விக்க வேண்டும்.

ஒ. சந்த்ரமா மனஸோ ஜாத: | சகேஷா: ஸூர்யோ அஜாயத ||

—புருஷஸூக்தம்

ஒ. சிரத்தையுடன் எவர்கள் வேறு தெய்வங்களிடம் பக்தி செலுத்திப் பூஜிக்கின்றார்களோ அவர்களுங்கூட அறியாமல் என்னையே தான் பூஜிக்கின்றனர். எல்லா ஆராதனைகளையும் ஏற்பவனும், பலனையளிக்கும் ஆண்டவனும் நானேயன்றோ? ஆனால் அங்ஙனம் என்னை உள்ளபடி அறியாதவர்கள் உத்தம கதியை யடையமாட்டாமல் நழுவி விடுகின்றனர்.

—கதை 9. 23-24

இங்ஙனம் ஸந்தியாவந்தன பூர்வபாகத்திற்கு
அனுஷ்டானப் பிரகாசிகை என்னும் உரை
முற்றிற்று

(11) தேவதர்ப்பணம்—(ஆதித்யம்) சூரியனை, (ஸோமம்) சந்திரனை, (அங்காரகம்) செவ்வாயை (புதம்) புதனை, (பஞ்-ஹஸ்பதிம்) குருவை, (சுக்ரம்) சுக்கிரனை, (சனைச்சரம்) மெதுவாய்ச் செல்லும் சனியை, (ராஹும்) ராகுவை, (கேதும்) கேதுவை—காலரூபிகளான நவக்கிரக தேவதைகள் எல்லோரையும்—(தர்ப்பயாமி) திருப்தி செய்விக்கின்றேன்.

(கேசவம், நாராயணம் . . . தாமோதரம்) கேசவனை, நாராயணனை, மாதவனை, கோவிந்தனை, விஷ்ணுவை, மதுஸூதனனை, திரிவிக்ரமனை, வாமனனை, ஸ்ரீதரனை, ஹ்ருஷீகேசனை, பத்மநாபனை, தாமோதரனை—பன்னிரு நாமங்களால் வரிசையாக மார்கழி முதல் கார்த்திகை வரையுள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் அதிதேவதையாகவும் காலரூபியாகவும் விளங்கும் நாராயணனை—(தர்ப்பயாமி) திருப்தி செய்விக்கின்றேன். ஆசமனம்.

இங்ஙனம் ஸந்தியாவந்தன
பூர்வபாகத்திற்குப் பதவுரை
முற்றிற்று

(உத்தர பாகம்)

(12) ஜப ஸங்கல்பம்

பிரயோகம்—ஸந்தியாவந்தனம் செய்ய ஆரம்பித்த இடத்திற்குச் சமீபத்திலேயே சமமான இடத்தில் பலகையையோ வஸ்திரத்தையோ ஆஸனமாகப் போட்டு அதன் மேல் பத்மாஸனத்திலோ ஸ்வஸ்திகாஸனத்திலோ, சுவற்றிலும் தூணிலும் சாயாமல் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டு பாதிக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சுற்றுமுற்றும் பாராமல் பிராணாயாமமும் ஜபமும் செய்யவேண்டும். திர்த்த பாத் திரத்தை எதிரில் வைத்துக்கொண்டு காலையில் கிழக்கு நோக்கியும் நடுப்பகலில் வடக்கு நோக்கியும் மாலையில் மேற்கு நோக்கியும் மேல் வஸ்திரத்தை உபவீதமாகப் போட்டுக்கொண்டு ஜபம் செய்யவேண்டும்.

பத்மாஸனம்—வலது பாதத்தை இடது துடைமேலும், இடது பாதத்தை வலது துடைமேலும் வைத்து உட்காருதல்.

ஸ்வஸ்திகாஸனம்—முழந்தாளுக்கும் துடைக்கும் மத்தியில் பாதங்களை வைத்து உட்காருதல்.

ஒ. உடல், தலை, கழுத்து இவற்றை ஒரே ஒழுங்காகவும் அசையாமலும் நிறுத்தி ஸ்திரமாயிருந்து, தன்னுடைய மூக்குநுனியை உற்று நோக்கி ஒரு திசையும் பாராமல், அலையாத மனத்தனாய், அச்சம் ஒழிந்தவனாய், பிரம்மசரிய விரதத்தில் நிலைபெற்றவனாய், மனத்தை அடக்கி, என்னையே சிந்தித்து, என்னையே பரமாய்க் கொண்டு, யுக்தனாக இருக்கவேண்டும்.

—கீதை 6. 13-14

எவ்வாறு காற்றில்லாத இடத்தில் வைக்கப்பட்ட விளக்குச் சுடர் அசைவதில்லையோ அது ஆத்மாவினிடத்தில் யோகத்தை அப்பியசிக்கும் யோகியின் அடங்கிய சித்தத்துக்கு உவமையாக அறிஞர்களால் கருதப்பட்டுள்ளது.

—கீதை 6. 18.

॥ सन्ध्यावन्दनम् ॥

(उत्तरभागः)

जपसंकल्पः ॥ १२ ॥

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्
सर्वविघ्नोप-शान्तये ॥

ओं भूः + भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ (प्राणायामः) ॥ ममोपात्त-समस्त-
दुरितक्षय-द्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातः सन्ध्या-गायत्री-महामंत्र-जपं
करिष्ये । (माध्याह्निक-गायत्री-महामंत्र-जपं करिष्ये । सायं
सन्ध्या-गायत्री-महामंत्र-जपं करिष्ये) ॥

ஸ ந த யா - வ ந த ன ம்

(உத்தர பாக:)

ஜபஸங்கல்ப: ॥ 12 ॥

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ।
ப்ரஸன்ன - வதனம் த்யாயேத் ஸர்வ-விக்னோப-
சாந்தயே ॥

ஓம் பூ: + பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் ॥ (ப்ராணாயாம:)
மமோபாத்த-ஸமஸ்த-துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேச்-
வர ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராத: ஸந்த்யா காயத்ரீ-மஹா-
மந்த்ர - ஜபம் கரிஷ்யே ॥ (மாத்த்யாஹ்னிக காயத்ரீ -
மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே । ஸாயம் ஸந்த்யா -
காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே) ॥

வியாக்ஷியானக் குறிப்பு—ஐப ஸங்கல்பத்துக்குமுன் கீழே கூறியுள்ள மந்திரங்களையும் ஐபிப்பதுண்டு: ஆப்ரஹ்ம-லோகா - தாசேஷாத் ஆலோகாலோக - பர்வதாத் | யே வஸந்தி த்விஜா தேவாஸ் தேப்யோ நித்யம் நமோ நம: || அபஸர்ப்பந்து தே பூதா யே பூதா புவி ஸம்ஸ்திதா: | யே பூதா விக்னகர்த்தாரஸ் - தே கச்சந்து சிவாஜ்ஞயா ||

ஆஸன மந்த்ர: || ப்ருதிவ்யா மேருப்ருஷ்ட்ட ரிஷி: | ஸுத லம் சந்த: | கூர்மோ தேவதா || ப்ருத்வி த்வயா த்ருதா லோகா தேவி த்வம் விஷ்ணுனா த்ருதா | த்வஞ்ச தாரய மாம் தேவி பவித்ரஞ் சாஸநம் குரு ||

ஓ. ஸுர்யாக்னி - ருத்ர - தேவானாம் குருணாமபி ஸந்நி-தேன | அன்யேஷாஞ்ச ப்ரஸித்தானாம் மந்த்ரா - னபிமுகோ ஜபேத் || அச்வத்த - பிஸ்வ - துளஸீ - வந - புஷ்பாந்த - ராவ்ருத: ||

—ஸ்ம்ருதிரத்னம்

ஸுர்யஸ்யாக்நேர்-குரோ-ரிந்தேரர்-திபஸ்ய ச ஜலஸ்ய ச | விப்ராணஞ்ச கவாஞ்சைவ ஸந்நிதேன சஸ்யதே ஜப: ||

—ஸ்ம்ருதி ஸாரம்

ப்ரச்சன்னாணி ச தானாணி ஜ்ஞானஞ்ச நிரஹங்க்ருதம் | ஜப்யானி ச ஸுகுப்தானி தேஷாம் பலமனந்தகம் ||

தைவேச வேதேச குரௌ ச மந்த்ரே, தீர்த்தே மஹாத்-மன்யபி - பேஷஜே ச | ச்ரத்தா பவத்யஸ்ய யதா யதாந்தஸ்ததா ததா ஸித்தி - ருதேதி பும்ஸாம் ||

—சங்கராசாரியர்

ஸ ந்த் யா வ ந்த ன ம்

(உத்தர பாகம்)

பதவுரை

(12) ஜபஸங்கல்பம்—(ஜபம் செய்வதற்குத் தெளிந்த தீர்மானம்): கணபதி தியானம்—சுக்லாம்பரதரம் . . . ஸர்வ - விக்னோப - சாந்தயே) என்கும் நிறைந்தவரும், வெண்மையான ஆடை உடுத்தவரும், நிலவு போன்ற ஒளியுள்ளவரும், நான்கு கைகளுள்ளவரும், ஆனந்தம் பொங்கும் முகமண்டலத்தையுடையவரும் ஆகிய கணபதியை எல்லா இடையூறுகளும் விலகுவதற்காக தியானம் செய்ய வேண்டும்.

பிராணயாமம்—(ஓம் பூ: . . . பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம்) ஓங்காரமே பூலோகம் முதலிய எல்லா உலகங்களும், எல்லா தத்துவங்களும்.

ஸங்கல்பம்—(மமோபாத்த காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே) என்னால் அடையப்பட்ட எல்லாப் பாவங்களையும் நசிக்கச் செய்வதின் மூலம் பகவானுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாகும் பொருட்டு காயத்ரீ மகாமந்திர ஜபம் செய்ய ஆரம்பிக்கின்றேன்.

(13) பிரணவ ஜபம் - ப்ராணயாமம்

ரிஷி - சந்தஸ் - தேவதை--ரிஷியைச் சிரஸிலும், சந்தஸ்ஸை நாவிலும், தேவதையை இருதயத்திலும் தியானம் செய்யவேண்டுமாதலால், 'ரிஷி:' என்று சிரஸையும், 'சந்த:' என்று உதட்டையும், 'தேவதா' என்று மார்பையும் வலது கையால் தொடவும்.

ஒ. "ருஷ்யோ மந்தர - த்ரஷ்டார:":

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

ப்ரணவார்த்தம்—'ஸ: ஸச்சித்ஸுகாத்மகம் பரம்ப்ரஹ்ம; அஹம் ஸர்வஸாக்ஷி ப்ரத்யகூத்மா; தயோ: ஸாமன்யாதிகரண்யேனைகத்வம், ஸ ஏவ ப்ரணவார்த்த:'

—ஸாயணசாரியர்

வியாஹ்ருதி நியாஸம்—'பாதயோர் - ஜங்கயோர் - ஜான்-வோஸ் - ததைவ ஜடரேபி ச | கண்டே முகே ததா மூர்த்நி க்ரமேண வ்யாஹ்ருதிர் - ந்யஸேத் | சிரஸ் - தஸ்யாஸ்து ஸர்வாங்கே ப்ராணயாம - பரோ ந்யஸேத்' ||

சந்தஸ்—காயத்ரீ முதலிய சந்தங்களில் உள்ள அக்ஷரங்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு: காயத்ரீ 24, உஷ்ணிக் 28, அனுஷ்டுப் 32, ப்ருஹதி 36, பங்க்தி 40, த்ருஷ்டுப் 44, ஜகதி 48. சந்தம் என்பது வேதகானம் செய்யும் முறையையும் குறிக்கும்.

அகார உகார மகாராத்மகஸ்ய ப்ரஹ்ம-விஷ்ணு மஹேச்-வராத்மகம் நிகில - ஜக ஜ் ஜன் ம - ஸ்திதி-லய - காரணம் பரம் - ப்ரஹ்மை - வார்த்த: ||

ஓமித்யேத - திதம் ஸர்வம் தஸ்யோப - வ்யாக்யானம் பூதம் பவத் - பவிஷ்யதி ஸர்வ - மோங்கார ஏவ ||

—மாண்டுக்கியோபநிஷத்

ஒ. அசேஷ - துரிதாபஹம் விவித - காம - கல்பத்ருமம் | விமுக்தி பல - ஸித்திதம் விமல - யோகி - ஸம்ஸேவிதம் ||

—பிரபஞ்சஸாரம் 18.1

ருஜு: ப்ரஸந்நோ விஜிதேந்த்ரிய: ஸந்நாதாரமத்யந்தஸமம் ஸ்மரேத் ஸ்வம் || தன் - மத்யகதம் ப்ரணவம், ப்ரணவஸ்தம் பிந்து மபி ச பிந்துகதம் | நாதம் விசிந்த்ய தாரம் யதாவ - துச்சாரயேத் ஸுஷும்னந்தம் |

—பிரபஞ்சஸாரம் 28. 31-32

प्रणवजपः—प्राणायामः ॥ १३ ॥

प्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्म, देवी-गायत्री छन्दः, परमात्मा देवता ॥
 भूरादि - सप्त - व्याहृतीनां अत्रि - भृगु - कुत्स - वसिष्ठ - गौतम -
 काश्यप-आंगिरस ऋषयः ॥ गायत्री-उष्णिक्-अनुष्टुप्-बृहती-पंक्ती-
 तृष्टुप्-जगती छन्दाँसि ॥ अग्नि-वायु-अर्क-वागीश-वरुण-इन्द्र-विश्वेदेवा-
 देवताः ॥ १३. १ ॥

ப்ரணவஜப:-ப்ராணயாம: ॥ 13 ॥

ப்ரணவஸ்ய ருஷிர்-ப்ரஹ்ம, தேவீ-காயத்ரீச் சந்த:,
 பரமாத்மா தேவதா |

பூராதி - ஸப்த - வ்யாஹ்ருதீனாம் . அத்ரி - ப்ருகு -
 குத்ஸ - வஸிஷ்ட - கௌதம - காச்யப - ஆங்கிரஸ -
 ருஷய: ॥ காயத்ரீ - உஷ்ணிக் - அனுஷ்டுப் - ப்ருஹதீ -
 பங்க்தீ - த்ருஷ்டுப் - ஜகதீ - ச்சந்தாம்ஸி ॥ அக்னி -
 வாயு - அர்க்க - வாஃச - வருண - இந்த்ர - விச்வே-
 தேவாதேவதா: ॥ 13. 1 ॥

பிரயோகம் (பிராணாயாமம்)—ஏற்கெனவே (பக்கம் 10 ல்) விவரித்துள்ளபடி ஒரு பிராணாயாமத்திற்கு மூன்று தடவை மந்திர ஜபம் அடங்கலாக மூன்று பிராணாயாமம் ஒன்பது தடவை மந்திரத்துடன் செய்யவேண்டும். பூரக ரேசக கும்பக முறையில் மூச்சையடக்க இயலாதவர்கள் மந்திரத்தைமட்டும் பத்துத் தடவையாக ஜபிக்கவேண்டும். (ஒ. அசக்தி: ஸ்யாத்-யநி ப்ரோக்த ப்ராணாயாமே த்வீஜன்மன: | பாலஸ்ய சேதரேஷாஞ்ச தசக்ருத்வோ ஜப: ஸம்ருத: ||). பிராணாயாமம் செய்யும்போது மூச்சுக் காற்றுப்பட்டுக் கை அசுத்தமாவதால் அதைச் சுத்தமாக்க ஒவ்வொரு பிராணாயாமத்தின் முடிவிலும் வலது காதைத் தொடுவது ஸம்பிரதாயம்.

வியாக்ஷியானக் குறிப்பு—மந்திர ஜபத்துடன் செய்யும் பிராணாயாமம் ‘ஸகர்ப்பம்’ எனவும், மந்திரமில்லாமல் செய்யும் பிராணாயாமம் ‘அகர்ப்பம்’ எனவும் கூறப்படும்.

மூலாதாரத்தில் எழுந்த நாதம் ஏழுபடியில் ஸஹஸ்ராரம் வருகிறது. இதுவே ஏழு வியாஹ்ருதி. பூ:- ஸன்-மாத்ரம்; புவ:- காரணம்; ஸுவ:-மேலழைத்துச் செல்லும் சக்தி; மஹ:-பெரியதும் ஒளி பொருந்தியதும்; ஜன:- அனைத்துமாயிருப்பது (ஸர்வாத்மத்வம்); தப:- ஞானம்; ஸத்யம்-பிரம்மம். இவை பிரம்ம ஸாக்ஷாத் காரத்தின் படிகள். பூ:-அ; புவ:-உ; ஸுவ:-ம; மஹ:-பிந்து; ஜன:- நாதம்; தப:- சக்தி; ஸத்யம்-சாந்தம்.

ஒ. ஆதேன தார: ப்ரக்ருதி-விக்ருதி-ப்ரோத்திதோஉ-ஸௌ ச மூலாதாரா-தாரா-தலவீருதி-ராவீச்ய ஸௌ-ஷும்ந மார்க்கம் | ஆத்யை: சாந்தாவதிபிரணுகோ மாத்-ரயா ஸப்தபேதை: சுத்தோ மூர்த்தாவதி பரிகத: சாச்வ-தோஉந்தர்-பஹிச்ச ||

—பிரபஞ்சஸாரம்-சங்கரர் 28. 5

(13. 1) ப்ரணவஜப:—ப்ராணயாம:—(பிரணவ ஜபமும் பிராணயாமமும்)--(ப்ரணவஸ்ய) ஒங்காரத்திற்கு (ரிஷி: ப்ரஹ்மா) பிரம்மாவே ரிஷி ; (தேவீ காயத்ரீச் சந்த:) தேவீ காயத்ரீச் சந்தம் ; (பரமாத்மா தேவதா) பரமாத்மா தேவதை. (பூராதி ஸப்தவ்யாஹ்ருதினும்) 'பூ:' முதலிய ஏழு வியாஹ்ருதிகளுக்கும் முறையே (அத்ரி-ப்ருகு குத்ஸ-வஸிஷ்ட-கௌதம-காச்ய-ஆங்கிரஸ ருஷ்ய:) அத்ரி, பிருகு, குத்ஸர், வசிஷ்டர், கௌதமர், காசியபர், ஆங்கிரஸர், ரிஷிகள். (காயத்ரி-உஷ்ணிக்-அனுஷ்டுப்-ப்ருஹதி-பங்க்தீ -த்ருஷ்டுப், ஜகதி-சந்தாம்ஸி) காயத்ரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்க்தீ, த்ருஷ்டுப், ஜகதி என்பவை சந்தங்கள். (அக்னி-வாயு-அர்க்க-வாசு-வருண-இந்த்ர - விச்வேதேவா தேவதா:) அக்னி, வாயு, சூரியன், பிருஹஸ்பதி, வருணன், இந்திரன் விசுவேதேவர்கள் முறையே தேவதைகள்.

- ஒ. காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினு
ளாற்றுவ தாற்றலென் றுந்தீபற
அல்லாத தல்லென் றுந்தீபற
—திருவுந்தியார்
- ஒ. ஸார்த்த - ஸம்ஸம்ருதி ஸஞ்ஜப்யாத் த்ரிரிதம் ஜப-
லக்ஷணம்
—பிரபஞ்சஸாரம் 28. 48
- ஒ. மனத்தால் பிராணனைக் கவனித்தல் பிராணாயாமம் ;
தேகான்ம பாவத்தை விடுதல் ரேசகம் ; தன்னை நாடு
தல் பூரகம் ; தன்னிலை நின்றல் கும்பகம்.
—ஸ்ரீரமணமஹரிஷி
- ஒ. மந்த்ராசுரங்கள் பிராணனோடு பொருந்திக் கலத்தல்
தியானம்.
—ஸ்ரீரமணமஹரிஷி
- ஒ. ஸந்தியாவந்தனம் காயத்திரியில் ஒடுங்கும், காயத்ரி
பிரணவத்தி லொடுங்கும்.
—ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்
- ஒ. ப்ரணவேன விஹீநம் யத் தன் மந்த்ரம் ப்ராண-
ஹீநகம் | ஸர்வமந்த்ரேஷு மந்த்ராணாம் ப்ராண:
ப்ரணவ உச்சயதே || —போதாயன க்ருஹ்ய ஸூத்ரம்
- ஒ. ஏகாசுரம் பரம் ப்ரஹ்ம, ப்ராணாயாம: பரம் தப: ||

ओं भूः । ओं भुवः । ओं सुवः । ओं महः । ओं जनः । ओं
तपः । ओं सत्यम् ॥

ओं तत् सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः
प्रचोदयात् ॥ १३. २ ॥

ओमापो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ १३. २ ॥

ஓம் பூ: | ஓம் புவ: | ஓம் ஸுவ: | ஓம் மஹ: |

ஓம் ஜந: | ஓம் தப: | ஓம் ஸத்யம் ||

ஓம் தத் ஸவிதூர் - வரேண்யம் பர்க்கோ தேவஸ்ய
திமஹி | தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் ||

ஓமாபோ ஜ்யோதி ரஸோ டம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்ப்-
புவஸ்ஸுவரோம் || 13. 2 ||

—தை. உப. 4.35

(14. 1) காயத்ரீ ஆவாஹனம்

பிரயோகம்—இந்த மந்திரத்தால் இருதய கமலத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து அருள்புரியும்படி காயத்ரீ தேவியைப் பிரார்த்தித்து ஆவாஹனீ முத்திரையை முடிவில் மும் முறை இருதயத்தை நோக்கிக் காட்டவேண்டும். ஆவாஹனீ முத்திரையாவது அஞ்ஜலிசெய்து கட்டை விரல்களால் பவித்திர விரல்களின் அடிக்கணுவைத் தொட்டிருத்தல். ஒ. ஹஸ்தாப்யா - மஞ்ஜலிம் பத்த்வாநாமிகா-மூல-பர்வணை: | அங்குஷ்ட்டோ நிஷிபேத் ஸேயம் முத்-ராத் - வாவாஹனீ ஸ்ம்ருதா ||

வியாக்கியானக் குறிப்பு—ஒ. தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடு தெய்வம் தீமைகாட்டி விலக்கிடுந்தெய்வம் உய்வமென்ற கருத்துடையோர்கள் உயிரினுக்குயிராகிய தெய்வம், செய்வமென்றொரு செய்கை யெடுப்போர் செம்மைநாடிப் பணிந்திடுதெய்வம், கைவருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம் கவிஞர் தெய்வம் கடவுளர் தெய்வம்.—பாரதி

ஒ. அக்னிர்-முகம் ப்ரஹ்மா சிரோ விஷ்ணுர்-ஹருதயம்
—தை. உப. 4. 35

ஒ. யா ஸந்த்யோக்தா ஸைவ மந்த்ர தேவதா கலூபாஸ்யதே | தாம் ஸர்வதைக - ரூபாம் த்யாயேத் | அனுஸந்த்ய - மன்யோன்யம் பின்ன - ரூபாம் வா || —க்ருஹ்ய பரிசிஷ்டம்

ஒ. தீப்த்யாதி - யுக்தா காயத்ரீ தேவதா வரதா ஸதீ | அஸ்மத் - த்ருதய-மாயாது ஸூர்யமண்டல-ஸம்ஸ்திதா || அநச்வரம் ஹி யத் ப்ரஹ்ம வேதாந்தை: ஸுநிருபிதம் | நிருபயந்தி தத் ப்ரஹ்ம வேதாநாம் ஜநநீ ச ஸா || மதீய ஹருத்-பங்கஜஸ்தம் பரம்ப்ரஹ்ம ப்ரதோஷயேத் ||

ரிக்வேதிகளுக்கும் ஆந்திரர்களுக்கும்—ஆவாஹன மந்திரம் ஒமித்யேகாஷ்ரம் ப்ரஹ்ம | அக்னிர்-தேவதா ப்ரஹ்ம இத்யார்டம் | காயத்ரம் ச்சந்தம் பரமாத்மம் ஸரூபம் | ஸாயுஜ்யம் விர்யோகம் || ஆயாது வரதா தேவீ அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஸம்மீதம் | காயத்ரீம் ச்சந்தஸாம் மாதேதம் ப்ரஹ்மஜுஷ்ஸ்வமே | யதஹ்னாத் குருதே பாபம் ததஹ்னாத் ப்ரதி - முச்யதே | யத்ராத்ர்யாத் குருதே பாபம் தத்ராத்ர்யாத் ப்ரதி முச்யதே | ஸர்வ வர்ணே மஹாதேவீ ஸந்த்யா வித்யே ஸரஸ்வதி || ஒஜோநரி ஸஹோநரி பலமளி ப்ராஜோநரி தேவானாம் தாமநாமாஸி விச்வ மளி விச்வாயு : ஸர்வமளி ஸர்வாயு - ரபி பூரோம் காயத்ரீ-மாவாஹயாமி ஸாவித்ரீ -

गायत्री-आवाहनम् ॥ १४ ॥

आयात्वित्यनुवाकस्य, वामदेव ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः ।
गायत्री देवता ॥

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसंमितम् । गायत्रीं छन्दसं
मातेदं ब्रह्म जुषस्व नः ॥ अजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि
देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायु-रभिभूरो
गायत्री-मावाहयामि सावित्री-मावाहयामि सरस्वती-मावाहयामि
॥ १४. १ ॥

கயத்ரீ - ஆவாஹனம் ॥ 14 ॥

ஆயாத்வித்யனுவாகஸ்ய, வாமதேவ ருஷி: । அனு-
ஷ்டுப் சந்த: । காயத்ரீ தேவதா ॥

ஆயாது வரதா தேவீ அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஸம்மிதம் ।
காயத்ரீம் சந்தஸாம் மாதேதம் ப்ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ ந: ॥
ஓஜோடஸி ஸஹோடஸி பலமஸி ப்ராஜோடஸி தேவா-
னாம் தாம் நாமாஸி விச்வமஸி விச்வாயு: ஸர்வ-
மஸி ஸர்வாயு - ரபி - பூரோம் காயத்ரீ - மாவாஹயாமி,
ஸாவித்ரீ-மாவாஹயாமி, ஸரஸ்வதி-மாவாஹயாமி ॥
14. 1 ॥ —தை. உப. 4. 34-35

மாவாஹயாமி ஸரஸ்வதி மாவாஹயாமி ச்சந்தரிஷ்ணாவாஹ-
யாமி ச்ரியமாவாஹயாமி காயத்ர்யா காயத்ரீச்சந்தோ விச்-
வாமித்ரரிஷி: ஸவிதா தேவதாடக்ணீர்முகம் ப்ரஹ்மா
கிரோ விஷ்ணுர் ஹ்ருதயக்ருத்ர: கிகா ப்ருதிவி யோனி:
ப்ராணபான - வ்யானோதான - ஸமான - ஸப்ராண ச்வேத-
வர்ண ஸாங்க்யாயன ஸகோத்ரா காயத்ரீ சதுர்விச்சத்ய-
க்ஷரா த்ரீபதா ஷட்குக்ஷி; பஞ்சகீர்ஷோபநயனே விநி-
யோக: ॥

காமருபே மஹாதேவி ஸந்த்யானுஷ்டான - ரூபினி |
 ஸரஸ்வதி ஸ்வரூபே த்வம் ஓஜ: காந்திஸ் - தயான்விதா ||
 சத்ருநாச: ஸஹ: ப்ரோக்தம் தத் யுக்தா ச பலான்விதா |
 ப்ராஜோதி தீப்திஸ்தத்-யுக்தா ஸ்தானம் திவிபதா - மஸி ||
 பூர்வோக்தார்த்த: ஸமக்ரோதபி ப்ரஸித்தோ நாம சப்தத: |
 ஜகத் த்வமஸி காயத்ரி த்வமாயுர்-ஜகதோதனி ச || அபித:
 ஸர்வபூதானி பவந்த்யஸ்யா அதோதபிபூ: ||

காயத்ரீம் (=காயத்ரி; ப்ரதமார்த்தே த்வீத்யா) முதல்
 வேற்றுமைக்குப் பதில் இரண்டாம் வேற்றுமை வேத
 மந்திரத்தில் இங்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஓஜஸ்—ஒருவன் அழகாய்ப் பேசுகிறான்; அது பயன்
 தருவதில்லை; இன்னொருவன் அதே கருத்தை அழகுபடுத்
 தாமல் எளிமையாய்ப் பேசுகிறான்; அவன் பேச்சுக்குப்
 பிறரை வசப்படுத்தும் சக்தி இருக்கிறது; இது அவனு
 டைய ஓஜஸ்ஸின் பயன். பிரம்மசரியத்தால் 'ஓஜஸ்'
 இருந்தால் முகத்தில் 'வார்ச்சஸ்' இருக்கும், கண்ணில் பிர
 காசம் தோன்றும்.

—விவேகானந்தர்

(14.) காயத்ரி ஆவாஹனம்: (காயத்ரி தேவியை எழுந்தருளப் பிரார்த்தித்தல்)—(ஆயாத்வித்யனுவாகஸ்ய) 'ஆயாது' எனும் அனுவாகத்திற்கு (வாமதேவ ருஷி:) வாமதேவாரிஷி, (அனுஷ்டுப் சந்த:) அனுஷ்டுப் சந்தம், (காயத்ரி தேவதா) காயத்ரி தேவதை, (வரதா) விரும்பிய வரன்களை அளிப்பவளும் (அக்ஷரம்) அழிவற்றவளும் (ப்ரஹ்ம-ஸம்-மிதம்) வேதத்தால் அறியப்பட்டவளும் (சந்தஸாம் மாதா) வேதமாதாவும் ஆகிய (காயத்ரிம் தேவீ) காயத்ரி தேவி (ஆயாது) எழுந்தருளவேண்டும்; (ந:) (இதம் ப்ரஹ்ம) இந்த வேத மந்திரஸ்துதியை (ஐஷுவ) அங்கீகரித்தருள வேண்டும்.

(ஒஜ: அஸி) காயத்ரியே! நீயே பிராணசக்தியாகவும் இந்திரிய சக்தியாகவும் இருக்கிறாய்; (ஸஹ: அஸி) சத்துருக்களை வெல்லுந் திறமையாக இருக்கிறாய்; (பலம் அஸி) அங்கங்களின் வலிமையாக இருக்கிறாய்; (ப்ராஜ:) அஸி) ஞான ஒளியாக இருக்கிறாய்; (தேவானாம்) தேவர்களுடைய (நாம) பிரசித்தமான (தாமாஸி) பிரகாசவடிவாயிருக்கின்றாய்; (விச்வம் அஸி) உலக வடிவாயிருக்கின்றாய்; (விச்வாயு:) காலஞ்ரியாக உலகின் ஆயுளாகவும் இருக்கிறாய்; (ஸர்வம் அஸி) எல்லாமாயிருக்கிறாய்; (ஸர்வாயு:) எல்லோருடைய ஆயுளாகவும் இருக்கிறாய்; (அபி பூ:) அனைத்தையும் வென்றவளாயுமிருக்கிறாய்; (ஓம்) பிரணவப் பொருளான (காயத்ரிம்) காயத்ரியே! உன்னை (ஆவாஹயாமி) எழுந்தருளப் பிரார்த்திக்கின்றேன். (ஸாவித்ரிம் ஆவாஹயாமி) ஸாவித்ரியே! உன்னை எழுந்தருளப் பிரார்த்திக்கின்றேன். (ஸரஸ்வதிம் ஆவாஹயாமி) ஸரஸ்வதியே! உன்னை எழுந்தருளப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

(14. 2) காயத்ரீ நியாஸம்

ஸாங்கோபாங்கமாக ஜபம் செய்வதற்கு ரிஷி-சந்தஸ்-தேவதையுடன் கரநியாஸம், அங்கநியாஸம், ஸ்வருபத்யானம், பஞ்ச பூஜை முதலியவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவை பின் வருமாறு:

தத்ஸவிதுர்-வரேண்யம் இதி பீஜம் | பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி இதி சக்தி: | தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் இதிகிலகம் மம ஸ்ரீ காயத்ரீ ப்ரஸாத ஸித்த்யர்த்தே ஜபே விநியோக: |

கரந்யாஸம்—தத்ஸவிது: அங்குஷ்டாப்யாம் நம: | வரேண்யம் தர்ஜனீப்யாம் நம: | பர்க்கோ தேவஸ்ய மத்த்யமாப்யாம் நம: | தீமஹி அநாமிகாப்யாம் நம: | தியோ யோ ந: கனிஷ்டிகாப்யாம் நம: | ப்ரசோதயாத் கரதல - கரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: |

அங்கந்யாஸம்—தத்ஸவிது: ஹ்ருதயாய நம: | வரேண்யம் சிரஸே ஸ்வாஹா | பர்க்கோ தேவஸ்ய சிகாயை வஷட் | தீமஹி கவசாய ஹும் | தியோ யோ ந: நேத்ரத்ரயாய வெளஷட் | ப்ரசோதயாத் அஸ்த்ராய பட் || பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் இதி திக்பந்த: ||

த்யானம்—முக்தா-வித்ரும-ஹே ம நீ ல-தவளச் சாயைர்-முனைஸ்-தீர்ஷணீயர்-யுக்தா-மிந்து-கலா-நிபத்த-ம குடா ம் தத்வார்த்த-வர்க்ருத்திகாம் | காயத்ரீம் வரதாபயாங்குசகசா: சுப்ரம்-கபாலம் குணம் சங்கம் சக்ர-மதாரவிந்தயுகளம் ஹஸ்தைத்-வஹந்தீம் பஜே ||

அஷ்ட:ஸ்ரக் குண்டிகா-ஹஸ்தாம் சுத்த ஸ்படிக-நிர்மலாம் | ஸர்வ-வித்யா-மயீம் வந்தே காயத்ரீம் வேதமாதரம் ||

யோ தேவ: ஸவிதாஸ்மாகம் தியோ தர்மாதிகோசரா: | ப்ரேரயேத்தஸ்யயத்பர்க்கஸ்தத்-வரேண்ய-முபாஸ்மஹே ||

பஞ்ச பூஜா—லம் - ப்ருதிவ்யாத்மனே கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி | ஹம் - ஆகாசாத்மனே புஷ்பை: பூஜயாமி | யம் - வாய்வாத்மனே தூப - மாக்ராபயாமி | ரம் - அகன்யாத்மனே தீபந் தர்சயாமி | வம் அம்ருதாத்மனே அம்ருதம் மஹாநவேத்யம் நிவேதயாமி | ஸம் - ஸர்வாத்மனே ஸர்வோபசார பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி ||

ஜபம் முடிந்தபின்—பிராணாயாமத்துடன் அங்கந்யாஸம் மட்டும் செய்து 'பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் இதி திக் விமோக: என்று சொல்லித் தியான மந்திரத்தால் துதித்துப் பஞ்ச பூஜை செய்யவும். இதன் பின் உபஸ்தானம்.

गायत्री न्यासः—सावित्र्या ऋषिर्विधामित्रः । निचृदायत्री छन्दः ।

सविता देवता ॥ १४. २ ॥

காயத்ரீ ந்யாஸ:—ஸாவித்ர்யா ருஷிர் - விச்வாமித்ர: |
நிச்ருத் காயத்ரீச் சந்த: | ஸவிதா தேவதா || 14.2 ||

(14.2) காயத்ரீ நியாஸம்—(ஸாவித்ர்யா)* ஸாவித்ரீ மந்திரத் திற்கு (ருஷி: விச்வாமித்ர:) விச்வாமித்ரர் ரிஷி, (நிச்ருத்-காயத்ரீ-ச்சந்த:) நிச்ருத் - காயத்ரீ எனும் சந்தம், (ஸவிதா தேவதா) ஸவிதா தேவதை.

* ஸாவித்ரீ மந்த்ரம் ருக் யஜுஸ் ஸாம என்ற மூன்று வேதங்களின் ஸாரமாயமைந்தது. 'ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ;' என்ற வியாஹ்ருதி யுடன் கூடியது. காயத்ரீ எனவும் அது சேராத இருபத்திராஜ அக்ஷரம் மட்டும் ஸாவித்ரீ எனவும் கூறப்படும்.

(15) காயத்ரி ஜபம்

காலையிலும் பகலிலும் கிழக்கு முகமாக நின்று கொண்டும் மாலையில் மேற்கு முகமாக உட்கார்ந்தும் ஜபம் செய்ய வேண்டும். அர்க்கியப் பிரதானத்திற்குக் கைகளை ஒட்டி வைத்துக் கொள்வதுபோல் வைத்துக்கொண்டு உள்ளங்கைகள் தன்னை நோக்கியிருக்கும்படி செய்து மேல் வஸ்திரத்தை உபவிதமாகப் போட்டுக் கைகளை மூடிக்கொண்டு, காலையில் முதத்திற்கு நேராகவும், பகலில் மார்புக்கு நேராகவும் மாலையில் நாபிக்கு நேராகவும் ஜபிக்க வேண்டும். உதடு கூட அசையாமல் மனதிலேயே ஐந்து இடங்களில் நிறுத்தி (ஓம், பூர்ப்புவஸ்ஸுவஃ, தத்ஸவிதுர்வரேண்யம், பர்க்கோ தேவஸ்ய திமஹி, தியோ யோ நஃ ப்ரசோதயாத் என்று) ஜபிக்கவேண்டும். ஜபம் மூன்றுவகை:மானஸிகம், உபாம்சு, வைகரி; உபாம்சுவில் உதடு அசையும்; வைகரியில் உச்சரிப்புக் கேட்கும், மானஸிகம் தான் சிறந்தது. அப்படிச் செய்ய முடியாதபோது உபாம்சவாகவோ, வைகரியாகவோ செய்யலாம். ஒவ்வொரு வேளையும் 108 தடவை ஜபம் செய்யவேண்டும். போதுமான அவகாசமில்லாவிட்டால் 54 தடவையாவது 28 தடவையாவது செய்யவும். ஆவிருத்தியை எண்ணுவதற்குப் பவித்திர விரலில் நடு ரேகையில் ஒன்று, அதன் கீழ் ரேகையில் இரண்டு, சுண்டு விரலில் மூன்று, நான்கு, ஐந்து, பவித்திரவிரலில் மேல் ரேகையில் ஆறு, நடு விரலில் மேல் ரேகையில் ஏழு, ஆள்காட்டி விரலில் எட்டு, ஒன்பது, பத்து என்று எண்ணிய இடத்திலேயே பதினொன்று என்று தொடங்கி வந்த வழியே திரும்பி இருபது வரை முடிக்கவும். இம்மாதிரி ஐந்து தடவை செய்தால் நூறு ஆகும். 108 அல்லது 54 அல்லது 28 மணிகளுள்ள ஜப மாலையையும் உபயோகிக்கலாம். மாலைத் திருப்புவதில் ஆள்காட்டிவிரலை உபயோகிக்கக்கூடாது.

गायत्री-जपम् ॥ १५ ॥

ओम् ।

भूर्भुवःसुवः ।

तत्सवितुर्वरेण्यम् ।

भर्गो देवस्य धीमहि ।

धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

வியாக்கியானக் குறிப்பு—ததித் - யவாங்மனோ - கம்யம்
த்யேயம் யத் ஸுர்யமண்டலே | ஸவிது: ஸகலோத்பத்தி:-
ஸ்திதி:- ஸம்ஹார - காரிண: || வரேண்ய - மாச்ரயணீயம்
யதாதார - மிதம் ஜகத் | பர்க்க: ஸ்வ - ஸாஷ்நாத்காரேண
அவித்யா-தத்கார்ய-தாஹகம் || தேவஸ்ய ஜ்ஞான-ரூபஸ்ய
ஸ்வானந்தாத் க்ரீடதோபி வா | திமஸ்யஹம் ஸ ஏவேதி
தேனாவாபேத - ஸித்தயே || தியோ஽ந்த: கரண - வ்ருத்தி:
ப்ரத்யக் - ப்ரவண - சாரிணி: | ய இத்யலிங்க - தர்மம் யத்
ஸத்யஜ்ஞாநாதி-லக்ஷணம் || நோ஽ஸ்மாகம் பஹுதாப்யஸ்த-
பின்ன - பேத - த்ருசாம் ததா | ப்ரசோதயாத் ப்ரேரயது
ஸத்யஜ்ஞானாதி லக்ஷண: || —வித்யாரண்யர்

இம்மந்திரத்தில் பதங்கள் பத்து; எழுத்துக்கள் 24;
எட்டு எழுத்துக்களடங்கிய அடிகள் மூன்று. ஜபம் செய்ப
வர்களைக் காப்பதால் காயத்ரீ என்றும், சூரியமண்டலத்தில்
தியானிக்கப்படுவதால் ஸாவித்ரீ என்றும் இம்மந்திரத்திற்
கும் அதன் தேவதைக்கும் பெயர்.

இந்த காயத்ரீ மந்திரத்தைக் குருமுகமாக உபதேசம்
பெறுவதற்காகத்தான் உபநயன ஸம்ஸ்காரம். இம் மந்தி
ரோபதேசம் எல்லாவற்றினும் பெரிதாதலாலும் எல்லா
வற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருப்பதாலும்
இதற்கு பிரம்மோபதேசம் என்று பெயர்.

மந்த்ர உபதேசத்தில் குருவின் உடலிலிருந்தும் உள்
ளத்திலிருந்தும் சிஷ்யன் உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும்
தெய்வீகசக்தி பாய்கின்றது. மானிட குருவின் மூலம்
ஸநாதனமான தெய்வமே அப்போது பேசுகின்றது. குரு
வினிடமிருந்து உபதேசம் (திஷை); உபதேசத்தால் மந்த்
ரம்; மந்த்ரத்தால் தேவதை; தேவதையால் ஸித்தி. மந்த்ரம்
எழுத்தென்றும் குரு மனிதன் என்றும் அலக்ஷியம் செய்ப
வன் தாழ்மையடைவான். மந்த்ரம் தேவதையின் பிரதீக
மன்று, தேவதையின் பெயருமன்று, தேவதையேயாம்.
ஜபத்தால் ஸாதகனுடைய ஸாதன சக்தி மந்திர சக்தியில்
ஒன்றுபடுகிறது. அப்போது தேவதா சக்தி ஸாதகனைக்
கைதுக்கி விடுகின்றது.

ஓ. யஜ்ஞானம் ஜப - யஜ்ஞோ஽ஸ்மி || —கீதை 10. 25
ஓ. யதா-கதஞ்சித் ஜப்தா ஸாதேவீ பரமபாவனீ |
ஸர்வ-காமப்ரதா ப்ரோக்தா கிம் புனர்-விதினா ந்ருப ||

காயத்ரீ ஜபம் || 15 ||

ஓம் |

பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: |

தத்ஸவி தூர்வரேண்யம் |

பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி |

தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் ||

—ரிக்வே. 3.62.10; ய.வே. (தை.உப.) 4.35;

ஸாமவே. 1462

ஒ. யோ விஜ்ஞானே திஷ்ட்டன் விஜ்ஞான - தந்தரோ
யம் விஜ்ஞானம் ந வேத, யஸ்ய விஜ்ஞானம் சரீரம் யோ
விஜ்ஞான-மந்தரோ யமயத் - யேஷ த ஆத்மாநந்தர்யாம்-
யம்ருத: || —ப்ரு. உப. 3. 7. 22

தமேவ பாந்த - மனுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வ-
மிதம் விபாதி || —கட. உப. 5. 15

ஒ. யதி வாக்-யம-லோப: ஸ்யாஜ்-ஜபாதிஷு கதாசன |
வ்யாஹரேத் வைஷ்ணவம் மந்த்ரம் ஸ்மரேத்வா விஷ்ணு-
மவ்யயம் || தத் - விஷ்ணோரிதி மந்த்ரோயம் ஸ்மர்த்தவ்ய:
ஸர்வகர்மஸு | காயத்ரீ வைஷ்ணவீ ஹ்யேஷா ப்ரோக்தே-
தம் விஷ்ணுரித்யபி || —யோக்யாஜ்ஞவல்கியர்

காயத்ரீ ஜபம் ஆரம்பிக்குமுன் 'ஜாத வேதஸே' என்ற
(நாற்பத்தினான்கு எழுத்துள்ள) மந்திரத்தையும், (இரு
பத்துநான்கு எழுத்துள்ள) காயத்ரியையும், 'தர்யம்பகம்'
என்ற '(முப்பத்திரண்டு எழுத்துள்ள) மந்திரத்தையும்
ஸ்மரிக்க வேண்டும். இது சதாஷுரீ (நூறு எழுத்துள்ள)
காயத்ரீ எனப்படும். —தேவிபாகவதம் அத். 16

காயத்ரீ ஜபத்தின் முடிவில் அதில் பத்திலொரு பங்கு
துரிய காயத்ரீ ஜபம் சிலர் செய்கின்றனர். மந்த்ரம்—'பரோ
ரஜஸே ஸாவதோம்.'

'ய: ந: திய: ப்ரசோதயாத்'—ஒ. ஊனாகி உயிராகி அத
னுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்து ந்யா நின்றாய்
நானேது மறியாமே என்னுள் வந்து நல்லவையுந் தீயவை
யுங் காட்டா நின்றாய். —தேவாரம்

ஒ. சித்தமறியாதபடி சித்தத்தில் நின்றிலகு திவ்ய
தேஜோமயத்தைச் சிற்பர வெளிக்குள் வளர் தற்பரமதான
பரதேவதையை அஞ்சலி செய்வாம். —தாயுமானவர்

ஒ. ஒம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: || ஆத்ம தத்துவம் பத்து
இந்திரியங்களிலும் மனதிலுமாகப் பதினொரு வடிவில்
பூலோகத்திலும், பதினொருவடிவில் புவர்லோகத்திலும்,
பதினொருவடிவில் ஸுவர்லோகத்திலும் பிரகாசித்தலால்
தேவதைகள் முப்பத்துமூவரும் முப்பத்துமுக்கோடியு
மாவர். எல்லோரும் ஒங்கார வடிவினரே.

(15) காயத்ரீ ஜபம்—(ஓம்) ஓங்காரப் பொருளான (ய:) எந்த பரமாத்மா (ந:) நம்முடைய (திய:) புத்தி சக்திகளை (ப்ரசோதயாத்) தூண்டுகிறாரோ (தத்) அந்த (ஸவிது:) அனைத்தையும் படைக்கிறவரான (தேவஸ்ய) பகவானுடைய (வரேண்யம்) சிறந்த (பர்க்க:) ஜோதிஸ்வரூபத்தை (தீமஹி) தியானிப்போம்.

(16) காயத்ரி - உபஸ்தானம்

பிரயோகம்--நின்றுகொண்டு ஜபம் செய்தாலும், உட்கார்ந்துகொண்டு பிராணாயாமம் செய்துவிட்டுப் பின் எழுந்து ஜபம் செய்த திசையையே நோக்கிக் கைகூப்பி நின்றுகொண்டு, உபஸ்தான மந்திரத்தைச் சொல்லி வந்தனம் செய்து, தேவியை ஸ்வஸ்தானம் எழுந்தருளும்படி பிரார்த்திக்கவும்.

ரிஷி - சந்தஸ் - தேவதை.—‘ உத்தம ’ இத்யனுவாகஸ்ய வாஸ்தேவ ரிஷி: அனுஷ்டுப் சந்த: காயத்ரி தேவதா || காயத்ரியுபஸ்தானே விரியோக: ||

வியாக்கியானக் குறிப்பு.—இத்துடன் ஸந்தியாவந்தனத்தின் முக்கியமான பகுதி முடிவு. இனி அங்க தேவதைகளின் வந்தனம்.

ஒ. தேவீ - ப்ரஸ்தாபநாந்தரம் ஸ்யாத் ஸந்த்யா-கர்ம முனீரிதம் ||

ஒ. உத்தமே சிகர இதி ஜபா - தூர்த்வம் காயத்ரி ப்ரஸ்தாபன மந்த்ர: | தத் பர்யந்த -மேவ ஸந்த்யா - கர்மேதிர ஹஸ்யம் || —காசிநாத சாஸ்திரி - ஸந்த்யா பாஷ்யம்

ஒ. ‘ பலாதிபலா ’ மந்த்ரம்.—பலாதி - பலயோர் விராட் புருஷ ரிஷி: | காயத்ரிச் சந்த: | காயத்ரி தேவதா || அகாரோ - கார-மகாரா பீஜாத்யா: | கூஸ்தாதி-நிரஸனே விரியோக: | க்லா-மித்யாதி ஷ்டங்க-ந்யாஸ: | த்யானம் || அம்ருத-கர-தலார்த்ரேள ஸர்வ - ஸஞ்ஜீவாட்யாவக - ஹரண - ஸு-தஷேள வேதஸாரே மயூகே | ப்ரணவ-மய-விகாரேள பாஸ்கராகார-தேஹேள ஸதத - மனுபவேஹம் தெள பலாதி-பலாந்தேள || ஒம் ஹீரீம்பலே மஹாதேவீ, ஹீரீம் மஹாபலே, க்லீம் சதுர்வித - புருஷார்த்த - ஷெத்திப்ரதே, தத்ஸவிதுர்-வரதாத்மிகே, ஹீரீம் வரேண்யம் பார்க்கோ தேவஸ்ய வரதாத்மிகே, அதிபலே, ஸர்வதயாமுர்த்தே, பலே, ஸர்வ கூஸ்த்ப்ரமோபநாசினி, தீமஹி தியோயோநோ ஜாதே ப்ர-சர்ய: யா ப்ரசோதயாதாத்மிகே, ப்ரணவ சிரஸ்காத்மிகே, ஹும் பட் ஸ்வாஹா || ஏவம் வித்வான் க்ருதக்ருத்யோ பவதி ஸாவித்ர்யா ஏவ ஸலோகதாம் ஜயதீத் - யுபநிஷத் || —ஸாவித்ர்யுபநிஷத்

ஒ. ஸவித்ரு-ப்ரகாசகரணத் ஸாவித்ரீ த்-யபிதா பவேத் | ஜகத: ப்ரஸவித்ரீதி ஹேதுனனேன வா பி ச ||

—பாரத்வாஜஸ்மிருதி

गायत्री-उपस्थानम् ॥ १६ ॥

प्राणायामः ॥ प्रातः सन्ध्या, (आदित्य), (सायं सन्ध्या), उपस्थानं
करिष्ये ॥

उत्तमे शिखरे देवी भूयः पर्वत-मूर्धनि । ब्राह्मणेभ्यो अनुज्ञानं
गच्छ देवि यथा सुखम् ॥

காயத்ரீ - உபஸ்தானம் ॥ 16 ॥

ப்ராணாயாம:—ப்ராத: ஸந்த்யா, (ஆதித்ய), (ஸாயம்
ஸந்த்யா) உபஸ்தானம் கரிஷ்யே ॥

உத்தமே சிகரே தேவீ பூம்யாம் பர்வத-மூர்த்தனி ।
ப்ராஹ்மணேப்யோ ஹ்யனுஜ்ஞானம் கச்ச தேவி
யதா ஸுகம் ॥

—தை. உப. 10. 36

(16) காயத்ரீ உபஸ்தானம்—(ஐபம் முடிந்ததும் காயத்ரீ
யைத் துதித்து ஸ்வஸ்தானம் எழுந்தருளப் பிரார்த்தித்தல்)
(ப்ராணாயாம): பிராணாயாமம் செய்து—(ப்ராத: ஸந்த்யா
உபஸ்தானம்) காலை ஸந்தியோபஸ்தானத்தை (கரிஷ்யே)
செய்கிறேன். (நடுப்பகலில் ஆதித்ய உபஸ்தானம், மாலை
யில் ஸாயம் ஸந்த்யா உபஸ்தானம்). (தேவீ) பிரகாசிக்
கின்ற காயத்ரீ தேவியே, (பூம்யாம்) பூமியில் (ப்ராஹ்-
மணேப்ய:) பிரம்மோபாஸனம் செய்கின்ற எங்களுக்கு
(அனுஜ்ஞானம்) அனுக்கிரகத்தைச் செய்து (பர்வத மூர்த்-
தனி) மேருமலையினுச்சியில் (உத்தமேசிகரே) உத்தமமான
சிகரத்திலுள்ள உனது ஆலயத்தில் (யதாஸுகம்) ஆனந்த
மாய் (கச்ச) எழுந்தருள்வாய்.

(17) ஸந்த்ய - உபஸ்தானம்

17.1 (காலை): பிரயோகம்—ஐபம் செய்த கிழக்கு நிசை நோக்கிக் கைகூப்பி நின்றுகொண்டு உதிக்கும் சூரியமண்டல மத்தியில் விளங்கும் பரமாத்மாவை இந்த மந்திரத்தால் துதித்து வணங்க வேண்டும்.

ரிஷி - சந்தஸ் - தேவதை.—‘ மித்ரஸ்ய ’ இதி மந்த்ரஸ்ய விச்வே - தேவா ருஷ்ய: | காயத்ரீ த்ரிஷ்டுபௌ சந்தாம்ஸி | மித்ரோ தேவதா | ஸூர்யோபஸ்தானே விரியோக:

வியாக்கியானக் குறிப்பு—மித்ர:- அஹரபிமான்யாதித்ய;; சர்ஷணீ - ப்ரஜா; ஸாநஸிம் - ஸம்யக் பஜந்யம் ஸத்யம்; சித்ரச்ரவ: தமம் - ச்ரோத்ரு - ஜநமந: - ஸுககரம் அதிசயேன ச்ருயதே || க்ருஷ்ட: - மனுஷ்யான்; அரிமிஷா - ப்ரபுத்த: ஸன்; அபிசஷ்டே - ஸர்வத: பச்யதி; ஸத்யாய - அமோக-பலாய || சிஷ்டி: அனுஷ்டாதும் சக்தோ பவிதுமிச்சதி; ப்ரயஸ்வான்-ப்ரகர்ஷேண தர்மபல-யுக்தோ஽ஸ்து த்வோத: - த்வயா ஊத: ரக்ஷித: ||

—காசிநாத சாஸ்திரி: ஸந்தியா பாஷ்யம்

सूर्य-उपस्थानम् ॥ १७ ॥

प्रातः—मित्रस्य चर्षणी घृतः श्रवो देवस्य सानुसिम् । सत्यं चित्र-
श्रवस्तमम् ॥

मित्रो जनान् यातयति प्रजानन् मित्रो दाधार पृथिवी-मुत द्याम् ।
मित्रः कृष्टी-रनिमिषाभिचष्टे सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम ॥

प्र सु मित्रं मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्तं आदित्य शिषति वृतेन ।
न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमहो अश्रोत्यन्तितो न
दरात् ॥ १७. १ ॥

ஸூர்ய - உபஸ்தானம் ॥ 17 ॥

ப்ராத:—மித்ரஸ்ய சர்ஷணீ த்ருத: ச்ரவோ தேவஸ்ய
ஸாநஸிம் | ஸத்யம் சித்ர ச்ரவஸ்தமம் ॥

மித்ரோ ஜனான் யாதயதி ப்ரஜானன் மித்ரோ தா-
தார ப்ருதிவீ-முதத்யாம் | மித்ர: க்ருஷ்டி-ரனிமி-
ஷாபிசஷ்டே ஸத்யாய ஹவ்யம் க்ருதவத்-விதேம ॥

ப்ரஸ மித்ர மர்த்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வான் யஸ்த
ஆதித்ய சிஷதி வ்ரதேன | ந ஹன்யதே ந ஜீயதே
த்வோதோ நைந-மஹோ அச்னோத்-யந்திதோ
ந தூராத் ॥ 17. 1 ॥

—தை. ஸ. கா. 3.4.11

நிக்வேதிகளுக்கு: காலையில் உபஸ்தான மந்திரம்—

மித்ரஸ்ய சர்ஷணீத்ருதோ஽வோ தேவஸ்ய ஸாநஸி |
த்யும்னம் சித்ரச்ச்வஸ்தமம் | மித்ரோ ஜனான் யாதயதி
ப்ருவானோ மித்ரோ தாதார ப்ருதிவிமுதத்யாம் | மித்ர:
க்ருஷ்ட-ரமிமிஷா஽பிசஷ்டே மித்ராய ஹவ்யம் க்ருதவஜ்-
ஜுஹோத || ப்ரஸமித்ர மர்த்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வான்
யஸ்த ஆதித்ய சிஷுதி வ்ரதேந | ந ஹன்யதே ந ஜ்யதே
த்வோதோ நைநம஽ஹோ அஸ்தோத்யந்திதோ ந தூராத ||

ஜாதவேதஸே ஸுநவாம ஸோம-மராதி யதோ நித-
ஹாதி வேத: | ஸ ந: பர்ஷததி தூர்க்காணி விச்வா நாவோவ
ஸீர்தும் துரிதாத்யக்னி: || பிசங்க ப்ருஷ்டிமம்ப்ருணம் பிசாசி-
மிந்த்ர ஸம்-ம்ருண | ஸர்வம் ரகேஷா நிபர்ஹய || முகத்
தைச் சுற்றி || பத்ரங் கர்ணேவி: ச்ருணுயாம தேவா: | பத்-
ரம் பச்யேமாஷுயிர் - யஜத்ரா: | ஸ்திரை-ரங்கைஸ்-துஷ்-
டுவா஽ஸஸ்தனாபி: | வ்யசேம தேவஹிதம் யதாயு: ||
(காது) || கேச்யா அக்னிம் கேசீ விஷம் கேசீ பிபர்த்தி
ரோதஸீ | கேசீ விச்வம் ஸ்வர்த்த்ருசே கேசீதம் ஜ்யோதி-
ருச்யதே || (சிகை) ||

ஸாமவேதிகளுக்கு: காலையில் உபஸ்தான மந்திரம்—

யசோ஽ஹம் பவாமி ப்ராஹ்மணானம் யசோ ராஜ்ஞாம்
யசோ விசாம் | யச: ஸத்யஸ்ய பவாமி | பவாமி யசஸாம்
யச: ||

ஆதித்ய நாவ-மாரோஷம் பூர்ண-மபரிபாதினீம் | அச்-
சித்ராம் பாரயிஷ்ணவீம் சதாரித்ராம் ஸ்வஸ்தயே ஓம்
நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய || உத்யந்தம்
த்வா஽஽தித்யானாதித்யாஸம் ||

(17. 1) ப்ராத: (காலையில்)—(சர்ஷணீத்ருத:) பிரஜைகளை இரக்ஷிக்கும் (மித்ரஸ்ய தேவஸ்ய) சூரியதேவனுடைய (ஸாநஸிம்) பஜிக்கத்தகுந்ததும் (ஸத்யம்) அழிவற்றதும் (சித்ர-ச்ரவஸ-தமம்) கேட்பவர் மனத்தைக் கவர்வதில் சிறந்ததுமான (ச்ரவ:) கீர்த்தியையும் பெருமையையும்—தியானிக்கின்றேன்.

(மித்ர:) சூரியன் (ப்ரஜானன்) அனைத்தையும் அறிந்து கொண்டு (ஜனான்) ஜனங்களை (யாதயதி) நடத்திவைக்கிறார். (மித்ர:) சூரியன் (ப்ருதிவீம்) பூமியையும் (உத) மேலும் (த்யாம்) வானுலகையும் (தாதார) தாங்குகிறார். (மித்ர:) சூரியன் (க்ருஷ்ட:) ஜீவராசிகளை (அநிமிஷா) கண்கொட்டாமல் (அபிசஷ்டே) பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். (ஸத்யாய) அழியாத பலனைப்பெறுவதற்காக (க்ருதவத்-ஹவ்யம்) நெய் நிறைந்த ஹவிஸ்ஸை (விதேம) அளிக்கின்றோம்.

(மித்ர ஆதித்ய) மித்திரரான சூரியபகவானே! (ய:) எவன் (வ்ரதேன) நியமத்துடன் (தே) உம்மை (சிஷ்தி) ஆரதிக்க விரும்புகிறானோ (ஸ: மர்த்ய:) அந்த மனிதன் (ப்ர ப்ரயஸ்வான்) பரிபூர்ணமான தர்மபலனுடன் கூடினவனாக (அஸ்து) ஆகட்டும். (த்வா உத:) உம்மால் இரக்ஷிக்கப்பட்டவன் (ந ஹன்யதே) நோய் வாய்ப்பட்டு அழிவுறான்; (ஏனம்) இவனை (அம்ஹ:) பாவம் (அந்தித:) ஸமீபத்திலோ (தூராத்) தூரத்திலோ (ந அச்னோதி) துன்புறுத்தாது.

17.2 (நடுப்பகல்)—பிரயோகம்—ஜபம் செய்த திசை நோக்கிக் கைகூப்பி நின்று கொண்டு சூரியமண்டலத்தில் விளங்கும் பரமாத்மாவை இந்த மந்திரத்தால் துதித்து வணங்கவேண்டும்.

‘பச்யேம சரத: சதம்’ என்ற மந்திரம் சொல்லும் போது ‘வருணபாசம்’ எனும் முத்திரையில் விரல்களின் நடுவிலுள்ள துவாரத்தின் மூலம் சூரியனைப் பார்க்க வேண்டும்.

ரிஷி-சந்தஸ்-தேவதை—ஆஸ்த்யேன, உத்வயம், உதுத்யம், சித்ரம், தச்சக்ஷுரிதிமந்த்ராணாம் ஹிரண்யஸ்தாப ரிஷி: , த்வௌ த்ரிவ்டுபௌ, காயத்ரீ, ஜகத்யுஷ்ணிஹ: சந்தா ம்ஸி, ஆதித்யோ தேவதா | ஆதித்யோபஸ்தானே விரியோக: ||

மடியாஹே—ஆஸ்த்யேந ரஜஸா வரீமானோ நிவேசயஞ்ஞமூத் மத்யீ ச ।

ஹிரண்யயேந சவிநா ரथேநாஸ்தேவோ யாதி ஸுவேநா விபச்யந் ॥

உத்யம் தமஸஸ்பரி பச்யந்தோ ஜ்யோதிரூத்ரம் । தேவம் தேவத்ரா சூர்யமகம்
ஜ்யோதிரூத்ரம் । உத்யம் ஜாதவேதம் தேவம் வஹந்தி கேவஃ । ஹஸே
விஷ்வாயு சூர்யீ ॥

சித்ரம் தேவானா-முகா-தனிகம் சக்ஷு-மித்ரஸ்ய வரூணஸ்யாநே: । ஆ ப்ரா
தாவி பூமிவீ அந்தரிக்ஷ: சூர்யீ ஆத்மா ஜகத்-ஸ்தஸ்துஷ்ண ।
தச்சக்ஷு-தேவஹித் புரஸ்தா-ஹூக முச்சரத் ॥

மத்யாஹே—ஆஸத்யேன ரஜஸா வர்த்தமானோ
நிவேசயன்-னம்ருதம் மர்த்யஞ்ச । ஹிரண்யயேன
ஸவிதா ரதேனாஸ்தேவோ யாதி புவனா விபச்யன் ॥

உத்யம் தமஸஸ்பரி பச்யந்தோ ஜ்யோதி-ருத்தரம் ।
தேவந் தேவத்ரா ஸூர்ய-மகம் ஜ்யோதி-ருத்த-
மம் । உத்யம் ஜாதவேதம் தேவம் வஹந்தி
கேதவ: । த்ருசே விசுவாய ஸூர்யம் ॥

சித்ரந் தேவானா-முதகா-தனிகம் சக்ஷுர்-மித்ரஸ்ய
வருணஸ்யாக்நே: । ஆ ப்ரா த்யாவா ப்ருதிவீ
அந்தரிக்ஷ: ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்-தஸ்து-
ஷ்ச ॥ தச்சக்ஷுர்-தேவஹிதம் புரஸ்தாச் சக்ர-
முச்சரத் ॥

மிக்வேதிகளுக்கு: நடுப்பக்களில் உபஸ்தான மந்திரம்—

ஆக்ருஷ்ணோந ரஜஸா வர்த்தமா னோநிவேசயன்-னம்ரு-
தம் மர்த்யஞ்ச | ஹிரண்யயேன ஸவிதா ரதேநா தேவோ
யாதி புவனாரி பச்யன் || தச்சக்ஷுர் தேவஹிதம் புரஸ்தாச்
சுக்ர-முச்சரத் | பச்யேம சரத: சதம் | ஜீவேம சரத: சதம் ||
ஹம்ஸ: சுசிஷத் வஸுரந்தரிக்ஷஸத் ஹோதா வேதிஷத்தி-
திர் - குரோண ஸத் | ந்ருஷத்வரஸத் - ருதஸத்-வ்யோமஸ-
தப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் ||

உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ: |
த்ருசே விச்வாய ஸூர்யம் || அபத்யே தாயவோ யதா
நக்ஷத்ராயந்த்யக்துபி: | ஸூராய விச்வ சக்ஷஸே ||

சித்ரந் தேவானு-முதகாதனீகம் சக்ஷுர் மித்ரஸ்ய வரு-
ணஸ்யாக்னே: | ஆப்ரா த்யாவா ப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷ-ஸூர்ய
ஆத்மா ஜகதஸ்-தஸ்துஷ்ச || தத் ஸூர்யஸ்ய தேவத்வம்
தன் மஹித்வம் | மத்யா ஈர்த்தோர் விததம் ஸஞ்ஜபார ||
யதேத-யுக்த-ஹரிதஸ் ஸதஸ்தாத் | ஆத்ராதீ வாஸஸ்தனு
தே ஸிமஸ்மை | தன் மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாபிசக்ஷே |
ஸூர்யோ ரூபம் க்ருணுதே த்யோருபஸ்தே ||

பச்யேம ஶரத்ஷதத், ஜிவேம ஶரத்ஷதத், நந்தாம ஶரத்ஷதத்,
 மோதாம ஶரத்ஷதத், பவாம ஶரத்ஷதத், ஶ்ருணுவாம ஶரத்ஷதத்,
 ப்ரவாம ஶரத்ஷதத்-மஜிதாஸ்யாம ஶரத்ஷதத் ஜ்யோக் ச சூயீ ஹி ॥
 ய உத்நாந்மஹதோஸிவாஹிபாஜமான: சரிரமய மஹ்யாந் மமோ வுஷமோ
 லோஹிதாஸ-ஸூயோ விபஸ்திந் மனஸா புநாந் ॥ 17. 2 ॥

பச்யேம சரத: சதம், ஜீவேம சரத: சதம், நந்தாம
 சரத: சதம், மோதாம சரத: சதம், பவாம சரத:
 சதம், ச்ருணுவாம சரத: சதம், ப்ரப்வாம சரத:
 சத-மஜிதாஸ்யாம சரத: சதம், ஜ்யோக்ச ஸூர்யந்
 த்ருசே ।

ய உதகான்-மஹதோர்ணவாத்-விப்ராஜமான: ஸரி-
 ரஸ்ய மத்யாத் ஸமா வ்ருஷபோ லோஹிதாஷஸ-
 ஸூர்யோ விபச்சின்-மனஸா புநாந் ॥ 17. 2 ॥

—தை. ஸ. கா. 3.4.11, 4.1.7, 4.3.1, தை.ஆ. 1.4.42

(17.1) மத்யாஹ்நே (நடுப்பகலில்): (ஸத்யேன) ஆன்ம
 ஜோதியாலும் (ரஜஸா) கண்காணும் பிரகாசத்தாலும்
 (அம்ருதம் மர்த்யஞ்ச) தேவ உலகினரையும் மனித உல
 கினரையும் (நிவேசயன்) அவரவர் கருமங்களில்.புகுத்திக்
 கொண்டு (ஆ - வர்த்தமான:) சுற்றிவருபவரான (ஸவிதா
 தேவ:) சூரியதேவன் (ஹிரண்யயேன) பொன்மயமான
 (ரதேன) தேரினால் (புவன) உலகங்களை (விபச்யன்) நன்கு
 பார்வையிட்டுக்கொண்டு (ஆயாதி) சஞ்சரிக்கிறார்.

ஸாமவேதிகளுக்கு: நடுப்பகலில் உபஸ்தான மந்திரம்—

ஆதித்ய நாவமாரோஷம் பூர்ண-மபரிபாதினீம் | அச்-
சித்ரம் பாரயிஷ்ணவீம் சதாரித்ரம் ஸ்வஸ்தயே || ஒம்
நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய ||

உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி தேதவ: |
த்ருசே விச்வாய ஸுர்யம் || சித்ரம் தேவானாமுதகாதனீகம்
சக்ஷா மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்னே: || ஆ ப்ரா த்யாவா
ப்ருதிவி அந்தரிக்ஷ ஸுர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்-தஸ்துஷ்ச |
தச்சக்ஷுர்-தேவஹிதம் புரஸ்தாச் சக்ரமுச்சரத் ||

ஒம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் | ஸுர்ய இவ த்ருசே பூயா-
ஸம், அக்னிரிவ தேஜஸா, வாயுரிவ ப்ரானேன, ஸோம
இவ கந்தேன, ப்ருஹஸ்பதிரிவ புத்த்யா, அச்விநா-விவ
சுபேண, இந்த்ராக்னீ இவ பஸேன, ப்ரஹ்மபாக ஏவாஹம்
பூயாஸம், பாப்மபாகா மே த்விஷந்த: ||

(உத்-தமஸஸ்-பரி) இருகை விழுங்கிக்கொண்டு உதிக்கின்ற (உத்-தரம்-ஜ்யோதி:) உயர்ந்த ஜோதி வடிவினராயும் (தேவத்ரா) தேவர்களையும் இரக்ஷிக்கின்றவராயும் உள்ள (தேவம் ஸூர்யம்) சூரியதேவனை (பச்சயந்த:) பார்ப்பவர்களான (வயம்) நாம் (உத்தமம் ஜ்யோதி:) உத்தமமான ஆன்ம ஜோதியையே (அகன்ம) அடைந்தவர்களாவோம்.

(த்யம்) அந்தப்பிரசித்தமான (ஜாதவேதஸம் தேவம்) அனைத்தையும் அறிகின்ற தேவானை (ஸூர்யம்) சூரியனை (கேதவ:) கிரணங்களாகிற குதிரைகள் (விச்வாய த்ருசே) உலகோரின் தரிசனத்திற்காக (உத்வஹந்தி) உயரத்தாங்கிச் செல்கின்றன.

(மித்ரஸ்ய - வருணஸ்ய - அக்னே:) மித்திரனுக்கும் வருணனுக்கும் அக்னிக்கும் (சக்ஷு:) கண்போன்றவரும் (தேவானாம் சித்ரம் அனீகம்) விசித்திரமான ஸர்வதேவஸ்வரூபியும் ஆகிய சூரியன் (உதகாத்) உயரச் செல்லுகிறார். (ஜகதஸ் - தஸ்துஷ்ச்ச) அசையும் பொருள்களுக்கும் அசையாப் பொருள்களுக்கும் (ஆத்மா) ஆத்மாவாகிய (ஸூர்ய:) சூரியன் (த்யாவா - ப்ருதிவீ - அந்தரிக்ஷம்) தேவலோகம் பூலோகம் அந்தரிக்ஷம் அனைத்தையும் (ஆப்ரா:) வியாபிக்கிறார். (புரஸ்தாத் சுக்ரம் உச்சரத்) கிழக்கில் பரிசுத்தமாய் உதித்து (தேவஹிதம் சக்ஷு:) தேவர்களுக்கு நன்மைசெய்வதும் கண்போன்றதுமான (தத்) அந்த சூரிய மண்டலத்தை (சரத: சதம்) நூறாண்டு (பச்ச்யேம) கண்டு வணங்குவோம்; (ஜீவேம சரத: சதம்) அங்ஙனம் நூறாண்டு வாழ்வோம்; (நந்தாம சரத: சதம்) நூறாண்டு உற்றார் உறவினருடன் கூடிக் குலவுவோம்; (மோதாம சரத சதம்) நூறாண்டு மகிழ்வோம்; (பவாம சரத: சதம்) நூறாண்டு கீர்த்தியுடன் விளங்குவோம்; (ச்ருணவாம சரத: சதம்) நூறாண்டு இனியதைக் கேட்போம்; (ப்ரப்ரவாம சரத: சதம்) நூறாண்டு இனியதையே பேசுவோம்; (அஜீதாஸ்யாம சரத: சதம்) நூறாண்டும் தீமைகளால் ஐபிக்கப்படா

வியாக்கியானக் குறிப்பு—வயம் தமஸஸ்பரி ப்ரபஞ்சா-
துபரி ஸ்திதம் உத்க்ருஷ்டதரம் ஜ்யோதி; உத்பச்யந்தோ,
தேவம் தேவத்ரா தேவேஷு ஸ்திதம் தேவம் ஜ்யோதி-
ருத்தமம், அகன்ம கமிஷ்யாம்: |

அந் கம்—ஸகல-தேவ-ஸமுஹாத்மகம்.

அஹரபிமாஸீ மித்ர:; ராத்ர்யபிமாஸீ வருண:; உபயோ-
ரபிமான்-யக்னி: | தேஷாம் சக்ஷுராத்மாம் ததஸீகம் ஸ
ஸுர்ய: உதகாத் |

ப்ரப்ரவாம்—ப்ரக்ருஷ்ட-வசன-வக்தார: ஸ்யாம் |

ஜ்யோக்ச ஸுர்யம் த்ருசே—சிரகாலம் ஸுர்யாத்மகம்
ப்ரஹ்ம த்ரஷ்டு-மாசாஸ்மஹே || ஸுரிர்ஸ்ய—ஸலிலஸ்ய ||

ஓ. எத்திக்குந் தானாமி என்னிதயத்தேயூ ரித் தித்திக்
கும் ஆனந்தத் தேனே பராபரமே.

—தாயுமானவர்

தவர்களாகவே வாழ்வோம். (ஐயோக் ச) இங்ஙனம் நீண்ட காலம் (ஸூர்யம்) சூரியதேவனை (த்ருசே) பார்த்து அனுபவிக்க ஆசைப்படுகின்றோம்.

(வ்ருஷப:) விரும்பிய பலனையளிப்பவரும் (லோஹிதாக்ஷ:) சிவந்த கண்களையுடையவரும் (விபச்சித்) எல்லா மறிந்தவருமான (ய:) எவர் (விப்ராஜமான:) எத்திக்கிலும் பிரகாசிப்பவராய் (மஹத: அர்ணவாத்) பெரிய ஸமுத்திரத்தின் (ஸரிரஸ்ய மத்யாத்) ஜலமத்தியிலிருந்து (உதகாத்) காலையில் உதித்தாரோ (ஸ: ஸூர்ய:) அந்த சூரியதேவன் (மா) என்னை (மனஸா) முழுமனத்துடன் (புனது) புனிதனாக்கி யருள்வாராக.

17. 3 (மால): பிரயோகம்—ஐபம் செய்த மேற்கு திசை நோக்கிக் கை கூப்பி நின்றுகொண்டு, உதிக்கும் சூரிய மண்டல மத்தியில் விளங்கும் பரமாத்மாவை இந்த மந்திரத்தால் துதித்து வணங்க வேண்டும்.

ரிஷி - சந்தஸ் - தேவதை—இமம் மே இத்யாதி மந்த்ரா-
ணம் கனச்சேப - வஸிஷ்ட - அத்ரய: ருஷ்ய: , காயத்ரி -
த்ருஷ்டுபாதினி சந்தாம்ஸி, வருணோ தேவதா, உபஸ்தானே
விரியோக: |

வியாக்கியானக் குறிப்பு—இமம் மே வருண மந்த்ரோக்-
தம் ச்ருண்-வாஹ்வானந்து மாமகம் | அஸ்மின்-னுபஸ்-
தான காலே குரு த்வம் மாம் ஸுகான்விதம் || அவனேச்சு:
காமயே த்வாம் பூர்வார்த்தே-னான் வயஸ்தத: || * * *

குர்வந்தி லோகே வருண ப்ரமாதம் ப்ரஜா: கதாசிச்ச
யதா ததா வயம் | தினே தினே தேவ யதேவ கர்ம லீஹிம்-
ஸிதம் தே க்ருதவந்த ஏவ | ததேவ ஸாங்கம் குரு தேவ கர்ம
ப்ரமாத - ஹினந்த்விதி வாக்ய - சேஷ: ||

—கண்டராஜ தீக்ஷிதர்: ஸந்த்யாமந்த்ரார்த்த தீபிகா

ஹவம் ச்ருதி - ஆஹ்வானம் ச்ருணு; ம்ருடய - வஞ்சனம்
பரிஹ்ருத்ய ஸுகினம் மாம் குரு; அவஸ்யு: - அவன - மாத்-
மன: இச்சு, ஆசகே - ப்ரார்த்தயே |

தத் - தஸ்மை; ப்ரஹ்மண-ஸ்துத்யாத்மண மந்த்ரேண;
யாமி-ப்ரபத்தே; ஆசாஸ்தே-ப்ரார்த்தயதே; அஹேடமான:-
அநாதரம் அகுர்வன்; போதி - மம யாசனம் புத்த்யஸவ; மா
ப்ரமோஷி: - மா ப்ரணசய | யச்சித்-வ்ரதம்—யத்கிஞ்சிதபி-
கர்ம; விச: யதா-மனுஷ்யா: அஜ்ஞானின: யதா தத்வத்;
மினீமஸி - தர்க்கயாம: ; வ்ரத-லோப - நிமித்தகாபராதம்
க்ஷமஸ்வ | அசித்தீ-அஜ்ஞானேன; யுயோபிம-விநாசயாம: ;
மாரீரிஷ: -மா ஹிம்ஸி: | கிதவாஸ:-தூர்த்த-ஸமான: , கிம்
தவாஸ்தீத்யாசக்ஷாண: , ரிரிபு:-நாசிதவந்த: , ந தீவி-ஸம்யச
வ்யவஹ்ருதௌ ந ப்ராவர்த்தந்தே; விஷய-விநாசய; ப்ரி-
யாஸ: - ப்ரியாஸ்யாம் |

இதி வாருணிபி - ராதித்ய - முபஸ்தாய ப்ரதக்ஷினம் |
ஆதித்யோபஸ்தான ஏவ மந்த்ர: , ந து வருணோபஸ்-
தானே ||

—காசிநாத சாஸ்திரி: ஸந்த்யா பாஷ்யம்

सायंकाले—उमं मे वरुण श्रुधी हव-मद्या च मृडय । त्वामवस्यु-
 राचके ॥ तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमान-स्तदाशास्ते यजमानो
 हविर्भिः । अहेडमानो वरुणेह बोध्युरंशः स मा न आयुः
 प्रमोषीः ॥ यच्चिद्धिते विशो यथा प्रदेव वरुण व्रतम् । मिनीमसि
 द्यवि द्यवि ॥

यत्किञ्चेदं वरुणदैव्ये जनैऽभिद्रोहं मनुष्यांश्चरामसि । अचित्ती-
 यत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः ॥ कित्वासो
 यद्विरिपु-र्नदीवि यद्वाघा सत्य-मुतयन्न विद्म । सर्वा ता विष्य
 शिथिरेवं देवाथा ते स्याम वरुण प्रियासः ॥ १७. ३ ॥

ஸாயங்காலே—இமம் மே வருண ச்ருதீ ஹவ-மத்யா
 ச ம்ருடய । த்வாமவஸ்யு-ராசகே ॥

தத்-த்வா யாமி ப்ரஹ்மணா வந்தமானஸ்-ததாசாஸ்தே
 யஜமானோ ஹவிர்ப்பி: । அஹேடமானோ வருணேஹ
 போத்யுருசு*ஸமாந ஆயு: ப்ரமோஷி: ॥

யச்சித்திதே விசோ யதா ப்ரதேவ வருண வ்ரதம் ।
 மினிமஸி த்யவி த்யவி ॥

யத்கிஞ்சேதம் வருணதைவ்யே ஜநேடபித்ரோஹம்
 மனுஷ்யாச்-சராமஸி । அசித்தீ-யத்-தவ தர்மா
 யுயோபிம மா நஸ்தஸ்மா-தேனஸோ தேவ ரீரிஷ: ॥

கிதவாஸோ யத்-ரிரிபுர்-ந தீவி யத்வாகா ஸத்ய-முத-
 யந் ந வித்ம் । ஸர்வா தா விஷ்ய சிதிரேவ தேவா-
 தா தே ஸ்யாம வருண ப்ரியாஸ: ॥ 17. 3 ॥

—தை.ஸ.கா.2.1.11, 3.4.11

ரிக்வேதிகளுக்கு: மாலையில் உபஸ்தான மந்திரம்—

இமம் மே வருண ச்ருதீ ஹவ-மத்யா ச ம்ருளய | த்வா-
மவஸ்யு-ராசகே | தத்-த்வா யாமி ப்ரஹ்மண வந்தமானஸ்-
ததாசாஸ்தே யஜமானோ ஹவிர்ப்பி: | அஹேளமானோ
வருணோஹ போத்யருசு^௧ ஸமாந ஆயு: ப்ரமோஷி: | யச்சித்தி
தே விசோ யதா ப்ரதேவ வருண வ்ரதம் | மிரீமஸி த்யவி
த்யவி | யத்கிஞ்சேதம் வருணதைவ்யே ஜநேபித்ரோஹம்
மனுஷ்யாச்-சராமஸி | அசித்தீ யத் தவ தர்மா யுயோபிம |
மா நஸ்-தஸ்மா-தேனஸோ தேவாரிஷ: | கிதவாஸோ யத்ரி-
ரிபுர்-நதீவி யத்வாகா ஸத்ய-முதயந் ந வித்ம | ஸர்வாதா
விஷ்ய கிதிரேவ தேவாதா தே ஸ்யாம வருண ப்ரியாஸ: ||

ஜாதவேதஸேஸு^௨நவாம ஸோம மாரதீ யதோ நிதஹாதி
வேத: | ஸ ந: பர்ஷததி தூர்க்காணி விச்வா நாவேவ ஸிந்தும்
தூரிகாத்யக்னி: || பிசங்க ப்ருஷ்டிமம்ப்ருணம் பிசாசி- மிந்த்ர
ஸம்-ம்ருண | ஸர்வம் ரக்ஷோ நிபர்ஹய || (முகத்தைச் சுற்றி) ||
பத்ரங் கர்ணேபி: ச்ருணுயாம தேவா: | பத்ரம் பச்யே-
மாஷுபிர்-யஜதரா: | ஸ்திரை-ரங்கைஸ்-துஷ்டுவா^௩ ஸஸ்த-
னாபி: | வ்யசேம தேவஹிதம் யதாயு: || (காது) || கேச்யா
அக்னிம் கேசீ விஷம் கேசீ பிபர்த்தி ரோதஸீ | கேசீ விச்வம்
ஸ்வர்த்ருசே கேசீதம் ஜ்யோதிருச்சயதே || (சிரஸ்).

17. 3 ஸாயங்காலே (மாலையில்)—(வருண) வருண தேவரே, (மே) என்னுடைய (இமம்) இந்த (ஹவம்) வேண்டுதலை (ச்ருதி) கேட்டருள்வீர், (அத்யா ச) இப் பொழுதே (ம்ருடய) இன்புறச்செய்வீர். (அவஸ்யு:) ரகசியை விரும்பி (த்வாம்) உம்மை (ஆசகே) பிரார்த்திக்க கின்றேன்.

(ப்ரஹ்மண) வேதமந்திரத்தால் (வந்தமான:) ஸ்தோத் திரம் செய்து கொண்டு (தத்) அதற்காகவே (த்வாம்) உம்மை (யாமி) சரணடைகின்றேன். (யஜமான:) யாகம் செய்பவன் (ஹவிர்ப்பி:) ஹவிஸ் திரவியங்களைக் கொண்டு (தத்) அதையே (ஆசாஸ்தே) கோருகிறான். (உருசம்ஸ வருண) புகழ்மிக்க வருணதேவரே, (அஹேடமான:) அநாதரவு செய்யாமல் (இஹ) இப்பொழுது (போதி) என் பிரார்த்தனையை அங்கீகரிக்கவேண்டும். (ந:) எமது (ஆயு:) ஆயுளை (மா ப்ரமோஷி:) குறைத்து விடாதீர்.

(தேவ வருண) வருண தேவனே, (விச: யதா) விவேகமற்ற மனிதர்களைப்போல் (தே வ்ரதம்) உம்முடைய ஆராதனையை (த்யவி த்யவி) தினந்தோறும் (யத் - சித் - ஹி - ப்ர-மினீமஸி) அனுஷ்டிக்காமல் அஜாக்கிரதையால் எதை விடுத்தோமோ;

(தேவ வருண) வருண தேவனே, (தைவ்யே ஜனே) தேவதைகளின் சமூகத்திற்கு (மனுஷ்யா:) மனிதர்களாகிய நாங்கள் (இதம் அபித்ரோஹம்) இவ்விதமான வஞ்சனை (அசித்தி) அறியாமையால் (யத் கிஞ்ச) எதெது செய்துள்ளோமோ; (தவ) உம்முடைய (தர்மா) தருமத்தை, (யத் யயோபிம) எதைக் கெடுத்தோமோ; (தேவ) வருண தேவனே (தஸ்மாத் ஏனஸ:) அந்தப் பாவத்தினால் (ந:) எங்களை (மா ரீரிஷ:) இம்சியாது காத்தருளல் வேண்டும்.

ஸாமவேதிகளுக்கு: மாலையில் உபஸ்தான மந்திரம்—

யசோ஽ஹம் பவாமி ப்ராஹ்மணாம் யசோ ராஜ்ஞாம்
யசோ விசாம் | யச: ஸத்யஸ்ய பவாமி | பவாமி யசஸாம்
யச: ||

ஆதித்ய நாவ - மாரோக்ஷம் பூர்ண - மபரிபாதினீம் |
அச்சித்ராம் பாரயிஷ்ணவீம் சதாரித்ராம் ஸ்வஸ்தயே |
ஓம் நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய || ப்ரதி-
திஷ்டந்தம் தவா஽஽தித்யாநு ப்ரதிதிஷ்ட்டாஸம் ||

(ஹிதவாஸ:) சூதாடிகளைப்போன்றவர்கள் (ந தீவி) நல்லோர் நாடாத இடத்தில் (யத்) எந்தப்பழியை அரியாயமாக (ரிரிபு:) என்மீது சுமத்தினார்களோ (யத் வா அகா) அல்லது எந்தப்பாவம் (ஸத்யம்) உண்மையில் அறிந்து செய்யப்பட்டதோ (உத) மேலும் (யத்) எதை (ந வித்ம) செய்தும் அறியவில்லையோ (தா: ஸர்வா:) அவையனைத்தையும் (சிதிரேவ) வலியின்றிச் சிதறிப்போவானபோல் (விஷ்ய) நாசம் செய்யும். (தேவ வருண) வருணதேவனே, (அத) பின்னர் (தே) உமக்கு (ப்ரியாஸ:) பிரியமானவர்களாக (ஸ்யாம) எப்போதும் இருக்கவேண்டும்.

(18) ஸமஷ்டி-அபிவாதனம்

18. 1 பிரயோகம்—ஐபம் செய்த திசையிலிருந்து ஆரம் பித்து வரிசையாக நாலு திசைகளிலும் ஸந்த்யாயை நம:, ஸாவித்யை நம:, காயத்யை நம:, ஸரஸ்வதியை நம: என்று அஞ்ஜலி செய்து, முடிவில் ஐபம் செய்த திசையில் 'ஸர்வாப்யோ தேவதாப்யோ நமோ நம:' என்றும் 'காமோகார்ஷீந் மன்யுரகார்ஷீந் நமோ நம:' என்றும் அஞ்ஜலி செய்து வணங்க வேண்டியது.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—ஒ. ஆவ்ருதம் ஜ்ஞான-மேதேன ஜ்ஞானினோ நித்யவையினா | காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்புரேணாலேன ச || கிதை 3. 39

காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோ - குண - ஸமுத்பவ: | மஹாசனோ மஹா-பாப்மா வித்த்யேன-மிற வையினம் || கிதை 3. 37

ஒ. யா ஸதா ஸர்வ-பூதானி ஸ்தாவராணி சராணி ச | ஸாயம் ப்ராதர்-நமஸ்யந்தி ஸா மா ஸந்த்யா ஸிரக்ஷது ||

समष्ट्यभिवादनम् ॥ १८ ॥

सन्ध्यायै नमः । सावित्र्यै नमः गायत्र्यै नमः । सरस्वत्यै
नमः । सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो नमः ॥ कामोऽकार्षीन्मन्यु-
रकार्षीन्नमो नमः ॥ १८. १ ॥

ஸம்ஷ்ட்யபிவாதனம் ॥ 18 ॥

ஸந்த்யாயை நம: । ஸாவித்ரீயை நம: । காயத்ரீயை
நம: । ஸரஸ்வதியை நம: । ஸர்வாப்யோ தேவதாப்யோ
நமோ நம: ॥ காமோ஽கார்ஷீந் மன்யு-ரகார்ஷீந்
நமோ நம: ॥ 18. 1 ॥

(18) ஸம்ஷ்டி - அபிவாதனம்—(ஸந்த்யாயை நம:) ஸந்
தியா தேவிக்கு நமஸ்காரம். (ஸாவித்ரீயை நம:) ஸாவித்ரீ
தேவிக்கு நமஸ்காரம். (காயத்ரீயை நம:) காயத்ரீ தேவிக்கு
நமஸ்காரம். (ஸரஸ்வதியை நம:) ஸரஸ்வதி தேவிக்கு
நமஸ்காரம். (ஸர்வாப்யோ தேவதாப்யோ நமோ நம:)
எல்லா தேவதைகளுக்கும் மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.
(காம: அகார்ஷீத்) காமமே செய்தது, (மன்யு: அகார்ஷீத்)
கோபமே செய்தது—நான் செய்த பாவமெதுவும் வேண்டு
மென்று மனமொப்பிச் செய்ததன்று; காமக்குரோத வசத்
தால் அறியாமல் நிகழ்ந்துவிட்டதால் பொருத்தருளவேண்
டும்—(நமோ நம:) தேவர்களே! உங்களைப் பன்முறை
வணங்குகின்றேன்.

18.2 பிரயோகம்—இருகாதுகளையும் உள்ளங்கைகளால் தொட்டுக்கொண்டு இம்மந்திரத்தைக் கூறி முடிவில் தன் பாதங்களையும் கால் கட்டைவிரல்களையும் பூமியையும் இரு கைகளாலும் தொட்டுவிட்டு ஸந்தியாதேவியை நினைத்து வணங்கவேண்டும். (பெரியவர்கள் கையில் ஸமித்து, புஷ்பம், தர்ப்பை, நெய், நீர், மண், அன்னம், அக்ஷதை முதலியன வைத்திருந்தாலும், ஜபம், ஹோமம், தேவபிதிரு காரியமோ செய்து கொண்டிருந்தாலும், படுத்துக் கொண் டிருந்தாலும், ஈரவஸ்திரத்துடனிருந்தாலும் அசத்தமாயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு அபிவாதனம் செய்யக்கூடாது.)

ஒ. 'ஸ்வநாம - கீர்த்தன-புர:ஸரம் பகவதீம் பராம் தேவதாம் ப்ரணமயதி| போ: ஹே பகவதி வாக்கதேவி ஸந்த்யே|| ஆத்மபாதேன நமஸ்க்ருத்வா கோத்ர-ப்ரவர-பூர்வகம்| ஆத்மபாதேன ததா பூமீம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா இதி வசனாத்' ||

முக்கியமான ஸுத்திரங்கள்—ஸுத்திரங்கள் கர்மானுஷ்டான முறைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கூறும் நூல்கள். அவற்றில் முக்கியமானவை பின் வருமாறு:

ரிக்வேதம்—ஆச்வலாயன, ஸாங்கியாயன ஸுத்திரங்கள். கிருஷ்ண யஜுர்வேதம்—ஆபஸ்தம்ப, போதாயன, ஸத்யாஷாட, பாரத்வாஜ, வைசானஸ, அக்னிவேச ஸுத்திரங்கள். சக்ல யஜுர்வேதம்—காத்யாயன, பாஸ்கர ஸுத்திரங்கள். ஸாம வேதம்—தராஹ்யாயன, கோபில, ஜைமினி ஸுத்திரங்கள்.

வம்சத்தில் கடைசியாய்த் தோன்றிப் பிரக்கியாதி பெற்ற மஹாபுருஷருடைய பெயரால் கோத்திரம் ஏற்பட்டது. அவருக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய மகரிஷிகளில் எவர்கள் வம்சத்தின் பிரசித்த புருஷர்களோ அவர்கள் பெயரால் பிரவரம் ஏற்பட்டது.

ஒரே கோத்திரத்திலும் ஒரே பிரவரத்திலும் விவாகம் செய்துகொள்வதை தர்ம சாஸ்திரம் அனுமதிக்கவில்லை.

ஒருவனுக்குத் தன் கோத்ரம் தெரியாமற்போனால் ஆசாரியனுடைய கோத்திரத்தைக் கொள்ளவேண்டும் (ஆபஸ்தம்பர்). அல்லது சாசியப கோத்திரம் என்று கொள்ளலாம்.

விசுவாமித்திரர், ஜமதக்னி, பரத்வாஜர், கௌதமர், அத்ரி, வளிஷ்டர், கச்யபர் என்ற இந்த மன்வந்தரத்தின்

अभिवादये (वैधामित्र, आघमर्षण, कौशिक, त्रय-) आपेय
पवरान्वित, (कौशिक) गोत्रः, (आपस्तंब) सूत्रः, (यजुः) शाखा-
ध्यायी, श्री (कृष्ण) शर्मा नामाहं अस्मि भोः ॥ १८. २ ॥*

அபிவாதயே (வைச்வாமித்ர, ஆகமர்ஷண, கௌ-
சிக, த்ரய-) ஆர்ஷேய ப்ரவரான்வித (கௌசிக)-
கோத்ரः, (ஆபஸ்தம்ப) ஸூத்ரः (யஜுः) சாகாத்யாயி,
ஸ்ரீ (க்ருஷ்ண) சர்மா நாமாஹம் அஸ்மி போ: ||18.2||*

ஸப்த ரிஷிகளும் அகஸ்தியர், பிருகு, அங்கிரஸ் என்ற
மூன்று ரிஷிகளும். ஆகிய இப்பதினமரே கோத்திரப்
பிரவரங்கட்கு மூல ரிஷிகள் ஆவர். இவர்களின் ஸந்ததி
களே கோத்திரப் பிரவர்த்தக ரிஷிகள்.

* ‘சதுஸ்ஸாகர பர்யந்தம் கோப்ராஹ்மணேப்ய: பபம் பவது’
என்று முன்னால் கூறி அபிவாதனம் செய்வது சிலர் வழக்கம்.

முத்தியமான சில அபிவாதனப் பிரவாகங்கள்

94

	கோத்ரம்	ப்ரவரம்	
1	ஆத்ரேய	ஆத்ரேய - ஆர்ச்சநாஸ - ச்யாவாச்வ	த்ரயார்ஷேய
2	நைத்ருவ - காச்ய	காச்யப - ஆவத்ஸார - நைத்ருவ	"
3	ரேப - காச்யப	காச்யப - ஆவத்ஸார - ரேப	"
4	சாண்டில்ய - காச்யப	காச்யப - ஆவத்ஸார - சாண்டில்ய	"
5	கார்க்கேய	ஆங்கிரஸ - சைன்ய - கார்க்ய ஆங்கிரஸ - பார்ஹஸ்பத்ய - பாரத்வாஜ - சைன்ய - கார்க்ய	பஞ்சார்ஷேய
6	கௌண்டின்ய	வாளிஷ்ட - மைத்ராவருண - கௌண்டின்ய	த்ரயார்ஷேய
7	கௌசிக	வைச்வாமித்ர - ஆகமர்ஷண - கௌசிக	"
8	கௌதம	ஆங்கிரஸ - ஆயாஸ்ய - கௌதம	"
9	பௌருகுத்ஸ	ஆங்கிரஸ - பௌருகுத்ஸ - த்ராஸதஸ்ய	"
10	பாதராயண	"	"
11	பாரத்வாஜ	ஆங்கிரஸ - பார்ஹஸ்பத்ய - பாரத்வாஜ	"
12	மௌத்கல்ய	ஆத்ரேய - ஆர்ச்சனாஸ - பௌர்வாதித ஆங்கிரஸ - ஆம்பரீஷ - மௌத்கல்ய ஆங்கிரஸ - பார்மயச்வ - மௌத்கல்ய	" " "
13	சாண்டில்ய	காச்யப - நைத்ருவ - ரேப - ரைப - சௌண்டில்ய - சாண்டில்ய	ஸப்தார்ஷேய
14	வாதூல	பார்க்கவ - வைதஹ்ய - ஸாவேதஸ	"
15	விஷ்ணுவ்ருத்த	ஆங்கிரஸ - பௌருகுத்ஸ - த்ராஸதஸ்ய	"
16	சௌனக	கார்த்ஸமத	ஏகார்ஷேய
17	பூர்வத்ஸ	பார்க்கவ - ச்யாவன - ஆப்னவான - ஒளர்வ - ஜாமதகன்ய	பஞ்சார்ஷேய
18	ஷ்டமர்ஷண	ஆங்கிரஸ - த்ராஸதஸ்ய - பௌருகுத்ஸ	த்ரயார்ஷேய
19	ஸங்க்ருதி	சாத்ய - ஸாங்க்ருத்ய - கௌரீவீத ஆங்கிரஸ - ஸாங்க்ருத்ய - கௌரீவீத	" "
20	ஹரித	ஆங்கிரஸ - அம்பரீஷ - யௌவநாச்வ	"

ஸத்தியாவந்தனம்

(போ:) ஸர்வ தேவ தேவீஸ்வருபியான பகவதி (அபி-வாதயே) உனது பாதகமலங்களில் வணங்குகின்றேன். (வைச்வாமித்ர-ஆகமர்ஷண-கௌசிக-த்ரயார்ஷேய ப்ரவ-ரான்வித) வைச்வாமித்ரர், அகமர்ஷணர், கௌசிகர் என்ற மூன்று ரிஷிகளை கோத்திரப் பிரவர்த்தர்களாயுடைய (கௌசிக கோத்ர:) கௌசிக கோத்திரத்திற் பிறந்தவனும், (ஆபஸ்தம்ப ஸுத்த்ர:) ஆபஸ்தம்ப ஸுத்திரத்தின்படி கருமங்களை யனுஷ்டிப்பவனும் (யஜு: சாசா அத்யாயீ) யஜுர்வேதத்தை அத்தியயனம் செய்பவனும் (ஸ்ரீகிருஷ்ண சர்மா நாம அஹம் அஸ்மி) ஸ்ரீ கிருஷ்ண சர்மா என்ற பெயரை உடையவனும் அடியேன்.

(19) திக்தேவதைகளின் வந்தனம்

பிரயோகம்—ஐபம் செய்த திசையிலிருந்து ஆரம்பித்து வரிசையாக நான்கு திசைகளிலும் மேல் கீழ் திசைகளிலும் இடைவெளியிலும் அஞ்ஜலி செய்து திக்தேவதைகளையும், பின் பூமியையும் மும்மூர்த்திகளையும் வணங்கவேண்டும்.

வியாக்ஷியானக் குறிப்பு—ஒ. 'ஏதஸ்யாம் திசு யாச்ச தேவதா: இந்த்ராதயஸ்-திஷ்டந்தி, ஏதாப்யச்ச நம:' ||

ஒ. திக்தேவதா நமஸ்கார மந்த்ரோயம் ஸந்த்யயோர்பவேத் || —காச்யபர்

ஆந்திர பாடம்—நம: ப்ராச்சயை திசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம் ப்ரதிவஸந்த்-யேதாப்யச்ச நம: | நமோ தக்ஷிணையை திசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம் ப்ரதிவஸந்த்-யேதாப்யச்ச நம: | நம: ப்ரதீச்சயை திசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம் ப்ரதிவஸந்த்-யேதாப்யச்ச நம: | நம உதீச்சயை திசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம் ப்ரதிவஸந்த்-யேதாப்யச்ச நம: | நம ஊர்த்வாயை திசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம் ப்ரதிவஸந்த்-யேதாப்யச்ச நம: | நமோதராயை திசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம் ப்ரதிவஸந்த்-யேதாப்யச்ச நம: ||

दिग्देवता-वन्दनम् ॥ १९ ॥

प्राच्यै दिशे नमः । दक्षिणायैः दिशे नमः । प्रतीच्यै दिशे नमः ।
उदीच्यै दिशे नमः ॥ ऊर्ध्वाय नमः । अधराय नमः । अन्तरिक्षाय
नमः । भूम्यै नमः । ब्रह्मणे नमः । विष्णवे नमः । मृत्यवे नमः ॥

தித்தேவதா-வந்தனம்

ப்ராச்சயை திசே நம: | தக்ஷிணாயை திசே நம: |
ப்ரதீச்சயை திசே நம: | உதீச்சயை திசே நம: | ஊர்த்-
வாய நம: | அதராய நம: | அந்தரிக்ஷாய நம: | பூம்-
யை நம: | ப்ரஹ்மணே நம: | விஷ்ணவே நம: | ம்ரு-
த்யவே நம: |

(19) தித்தேவதா வந்தனம்: (தித் தேவதைகளின் வந்த-
னம்—(ப்ராச்சயை திசே நம:) கீழ்க்கு திக்கின் தேவதைக்கு
நமஸ்காரம். (தக்ஷிணாயை திசே நம:) தெற்கு திக்கின்
தேவதைக்கு நமஸ்காரம். (ப்ரதீச்சயை திசே நம:) மேற்கு
திக்கின் தேவதைக்கு நமஸ்காரம். (உதீச்சயை திசே நம:)
வடக்கு திக்கின் தேவதைக்கு நமஸ்காரம். (ஊர்த்வாய
நம:) மேல் உள்ள தேவதைக்கு நமஸ்காரம். (அதராய
நம:) கீழ் உள்ள தேவதைக்கு நமஸ்காரம். (அந்தரி-
க்ஷாய நம:) இடையிலுள்ள தேவதைக்கு நமஸ்காரம்.
(பூம்யை நம:) பூதேவிக்கு நமஸ்காரம். (ப்ரஹ்மணே நம:)
பிரம்மாவுக்கு நமஸ்காரம். (விஷ்ணவே நம:) விஷ்ணு-
வுக்கு நமஸ்காரம். (ம்ருத்யவே நம:) ருத்திரனுக்கு நமஸ்-
காரம்.

(20) யம வந்தனம்

பிரயோகம்—தெற்கு நோக்கி நின்று அஞ்ஜலி செய்து இம்மந்திரத்தால் யமதர்மராஜனை வணங்கவேண்டும்.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—ஒ. யமஸ்ய காமஸ்ய ச தாரதம்யம் விசார்யமானே' மஹ-தஸ்தி லோகே | ஹிதங்கரோத்-யஸ்ய யமோ஽ப்ரிய: ஸன் காமஸ்த்-வனர்த்தம் குருதே ப்ரிய: ஸன் || —சங்கரர்

எந்த ஆலயத்திற்குச் சென்றாலும் செல்லாவிட்டாலும் யமனுடைய ஆலயத்தை நோக்கி நாம் அனைவரும் நாள் தோறும் அடியெடுத்து வைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றோம். முடிவில் நாம் நேசித்த உடலையும் உயிரையும் அவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்வோம் என்று எண்ணுவதால் மனதில் வைராக்கியமும் ஞான ஒளியும் ஏற்படும்.

ஒ. நசிகேதஸ் யமனிடம் கூறியது:—யமனே இவையெல்லாம் இன்றைக்கிருந்தாலும் நாளைக்கு அழிவனவன்றோ! மனிதனுடைய எல்லா இந்திரியங்களின் வலிமையையும் இப்போக ஸாதனங்கள் அழிப்பவையன்றோ? எவ்வளவு நீண்ட வாழ்வாயினும் அது அல்பமே! வாகனங்களும் ஆடல் பாடல்களும் முடிவில் உன்னுடையவே ஆகின்றன. —கட. உப. 1. 26-27

ஒ. அஹன்-யஹனி பூதானி ப்ரவிசந்தி யமாலயம் |
சேஷா: ஸ்தாவர-மிச்சந்தி கிமாச்சர்ய-மத: பரம் ||

—மகாபாரதம்

यमवन्दनम् ॥ २० ॥

यमाय नमः । यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च । वैवस्व-
ताय कालाय सर्वभूत-क्षयाय च ॥

औदुंबराय दध्नाय नीलाय परमेष्ठिने । वृकोदराय चित्राय
चित्रगुप्ताय वै नमः ॥ चित्रगुप्ताय वै नम ओं नम इति ॥

யம வந்தனம் ॥ 20 ॥

யமாய நம: । யமாய தர்மராஜாய ம்ருத்யவே-
சாந்தகாய ச । வைவஸ்வதாய காலாய ஸர்வபூத-
க்ஷயாய ச ॥

ஒளதும்பராய தத்னாய நீலாய பரமேஷ்டினே ।
வ்ருகோதராய சித்ராய சித்ரகுப்தாய வை நம: ॥
சித்ரகுப்தாய வை நம ஓம் நம இதி ॥

(20) யம வந்தனம்—(யமாய நம:) யமனுக்கு நமஸ்
காரம். (யமாய) அனைத்தையும் அடக்கி ஆள்பவனாயும்,
(தர்மராஜாய) தரும தேவதையாயும் (ம்ருத்யவே ச)
அழிப்பவனாயும் (அந்தகாய ச) முடிப்பவனாயும் (வைவஸ்வ-
தாய) விவஸ்வானுடைய புத்திரனாயும் (காலாய) கால
ஸ்வரூபியாயும் (ஸர்வ பூதக்ஷயாய ச) எல்லாப் பிராணி
களையும் ஒழிப்பவனாயும், (ஒளதும்பராய) மிக்க பலசாலியா
யும் (தத்னாய) தத்னன் என்ற பெயருடையவனாயும் (நீலாய)
கரியமேனி உடையவனாயும் (பரமேஷ்டினே) எல்லோரா
லும் பூஜிக்கப்பட்டவனாயும் (வ்ருகோதராய) பெரு வயிறு
படைத்தவனாயும் (சித்ராய) விசித்திரமானவனாயும் (சித்ர
குப்தாய வை நம:) விசித்திரமாய்த் தன் ரகசியத்தைக்
காப்பவனாயும் உள்ள யமதர்மராஜனுக்கு நமஸ்காரம்.
(சித்ரகுப்தாய வை நம ஓம் நம இதி) மீண்டும் சித்ர
குப்தனுக்கு நமஸ்காரம். 'ஓம் நம:' என்று.

(21) ஹரிஹர வந்தனம்

பிரயோகம்—மேற்கு நோக்கி நின்று அஞ்ஜலிசெய்து இம்மந்திரத்தால் ஹரிஹர வந்தனம் செய்யவேண்டும்.

இதற்குப் பின் வடக்கு நோக்கி நின்று கொண்டு ஸர்ப்ப ரக்ஷா மந்திரம் ஜபிப்பது சில ஸம்பிரதாயங்களில் உண்டு. அம்மந்திரம் பின் வருமாறு:

நர்மதாயை நம: ப்ராதர் - நர்மதாயை நமோ நிசி |
நமோஸ்து நர்மதே துப்யம் த்ராஹி மாம் விஷ-ஸர்ப்பத: ||
அபஸர்ப்ப ஸர்ப்ப பத்ரம் தே தூரங் கச்ச மஹாயசா: |
ஜனமேஜயஸ்ய யஜ்ஞாந்தே ஆஸ்திக-வசனம் ஸ்மரன் ||
ஜரத்தாரோர் ஜரத்தார்வாம் ஸமுத்பன்ட்ரோ மஹா-யசா: |
ஆஸ்திகஸ் ஸத்யஸந்தோ மாம் பன்னகேப்யோட்பிரக்ஷது ||

வியாக்கியானக் குறிப்பு—ஒ. ருதம், ஸமஸ்த சிதசித் ப்ரபஞ்சோபாதானம் பரா ப்ரக்ருதி: சேதன ஸமஷ்டி: | ஸத்யம், விஜ்ஞானாத்மா, க்ஷேத்ரஜ்ஞ: ப்ரவ்ருத்தி-ஜ்ஞானாச்ரய: ||

ஒ. ஒம் ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம் ந்ருகேஸரி-விக்ரஹம் | க்ருஷண-பிங்கள-மூர்த்வரேதம் விருபாக்ஷம் சங்கரம் லீலலோஹித-முமாபதிம் பசுபதிம் பிநாகினம் ஹயமிதத்யுதி-மீசான: ஸர்வ வித்யான - மீச்வர: ஸர்வ-பூதானம், ப்ரஹ்மாதிபதிர் - ப்ரஹ்மணைதி-பதிர் யோ யஜுர்வேத - வாச்யஸ்தம் ஸாம ஜாநியாத் யோ ஜாநிதே ஸோ஽ம்ருதத்வஞ்ச கச்சதி ||

—ந்ருஹிஹ்ம பூர்வதாபனீய உபநிஷத்-1.6

ஒ. சிவாய விஷ்ணுரூபாய ஸிவரூபாய விஷ்ணவே | சிவஸ்ய ஹ்ருதயம் விஷ்ணுர் - விஷ்ணோஸ்து ஹ்ருதயம் சிவ: ||

ஒ. பொன்திகழு மேனிப் புரிசடையம் புண்ணியனும்
நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும்—என்றும்
இருவரங்கத்தால் திரிவரேனும் ஒருவன்
ஒருவ னங்கத் துளன். —பொய்கையாழ்வார்

ஒ. இடதுகண்கள் சந்திரன் வலதுகண்கள் சூரியன்
இடக்கை சங்குசக்கரம் வலக்கை சூலம் மான்மரூ
எடுத்தபாதம் நீண்முடி யெண்டிசைக்கு மப்புறம்
உடல் கடந்து நின்ற மாயம் யாவர் காணவல்லரே.

—சிவவாக்கியர்

हरिहरवन्दनम् ॥ २१ ॥

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्ण-पिंगलम् । कुर्वरेति विरूपाक्षं
विश्वरूपाय वै नमः । विश्वरूपाय वै नम ओन्नम इति ॥

ஹரிஹர வந்தனம் ॥ 21 ॥

ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ண-
பிங்களம் । ஊர்த்வரேதம் விருபாக்ஷம் விச்வரூபாய
வை நம: । விச்வரூபாய வை நம ஒம் நம இதி ॥

(21) ஹரிஹர-வந்தனம்—(ருதம்) காணும் பொருட்க
ளின் அழகாயும் (ஸத்யம்) காட்சிக்கு ஆதாரமாயும் உள்ள
(பரம் ப்ரஹ்ம) பரப்பிரம்மத்தை (புருஷம்) உடல்தோறும்
உறைபவனை (க்ருஷ்ண-பிங்களம்) கருமேனித் திருமாலும்
செம்மேனிச் சிவனும் ஒன்றாயியைந்த வடிவை (ஊர்த்வ-
ரேதம்) வீரியத்தின் மேல்நோக்குடையவனை (விருபாக்ஷம்)
முக்கண்ணனை (விச்வ ரூபாய வை) எல்லாந் தன் வடிவாய்க்
கொண்டவனை (நம:) நமஸ்கரிக்கின்றேன். (விச்வரூபாய
வை நம: ஒம் நம: இதி) எல்லாந் தன் வடிவாய்க் கொண்
டவனுக்குப் பன்முறை நமஸ்காரம் 'ஒம் நம:' என்று.

(22) ஸரீரயநாராயண வந்தனம்

பிரயோகம்—ஐபம் செய்த திசை நோக்கி நின்று அஞ்
ஜஸி செய்து சூரியமண்டலத்தில் மும்மூர்த்தி வடிவாய்
விளங்கும் பரமாத்மாவைப் போற்றி அபிவாதனத்துடன்
ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும்.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—ஓ. யா ஸந்த்யாஸா து காயத்ரீ
த்ரிதா பூதா ப்ரதிஷ்டிதா | ஸந்த்யாப்-யுபாஸிதா யேன
விஷ்ணுஸ்-தேன ஹயுபாஸித: ||

ஓ. யம விஷ்ணு - விருபாசு-ஸவித்ருண-முபஸ்திதிம் |
குர்யாத் தல்லிங்ககைர் - மந்த்ரைர் - திசோ யாம்யாதி-திங்-
முக: || ஏவாம் ஸந்த்யா-முபாஸ்யாத பிதரா - வக்ரஜான்
குருன் | த்ரிவார்ஷ-பூர்வான் சிஷ்டாம்ச்ச பார்ச்வஸ்தா-
னபிவாதயேத் || பரத்வாஜர்

ஓ. 'ஸ ப்ரஹ்ம ஸ சிவ: ஸ ஹரி: ஸேந்த்ர: ஸோக்ஷர:
பரம: ஸ்வராட் || —புருஷஸுத்தம்

ஓ. 'ஸமத்வமாராதனம் அச்யுதஸ்ய'

—விஷ்ணு புராணம்
—கிதை 2.48

'ஸமத்வம் யோக உச்சயதே'

ஓ. ஒன்றே குலமு மொருவனே தேவனு
நன்றே நினைமி னமனில்லை நாணமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லை நஞ்சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர் நினைந் துய்மினே.

—திருமந்திரம், 2066

ஓ. பாருருவில் நீரேரிகால் விசம்புமாகிப் பல்வேறு
சமயமாய்ப் பரந்து நின்ற,

ஏருருவில் மூவருமே யென்னநின்ற விமயவர்தந் திரு
வுருவே றெண்ணும்போது,

ஒருருவம் பொன்னுருவம் ஒன்று செந்தி ஒன்று மாகட
லுருவ மொத்துநின்ற

மூவுருவும் கண்டபோ தொன்றஞ் சோதி முகிலுருவ
மேம்மடிக ளுருவந்தானே. —திருமங்கையாழ்வார்

ஓ. அவரவர் தமதம தறிவறி வகைவகை
அவரவ ரிறையவ ரெனவடி யடைவர்கள்.

—நம்மாழ்வார்

सूर्यनारायणवन्दनम् ॥ २२ ॥

नमः सवित्रे जगदेक-चक्षुषे जगत्-प्रसूति-स्थिति-नाश-हेतवे ।
 त्रयी-मयाय त्रिगुणात्म-धारिणे विरिचि-नारायण-शंकरात्मने ॥
 ध्येयः सदा सवितुमण्डल-मध्यवर्ती नारायणः सरसिजासन-संनिविष्टः ।
 केयूर-वान् मकरकुण्डलवान् किरीटी हारी हिरण्यवपु-धृत-

शंख-चक्रः ॥

शंख-चक्र-गदापाणे द्वारकानिलयाच्युत ।
 गोविन्द पुण्डरीकाक्ष रक्ष मां शरणागतम् ॥
 आकाशात् पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम् ।
 सर्वदेव-नमस्कारः श्रीकेशवं प्रति गच्छति ॥
 श्रीकेशवं प्रति गच्छत्यो नम इति ॥
 अभिवादये + अस्मि भोः ॥ (नमस्कारः) ॥

ஸூர்யநாராயண வந்தனம் ॥ 22 ॥

நம: ஸவித்ரே ஜகதேக-சக்ஷுஷே ஜகத்ப்ர-
 ஸுதி - ஸ்திதி-நாச - ஹேதவே । த்ரயீமயாய த்ரி-
 குணாத்ம - தாரிணே விரிஞ்சி - நாராயண - சங்கராத்-
 மனே ॥

த்யேய: ஸதா ஸவித்ருமண்டல - மத்யவர்த்தீ நாரா-
 யண: ஸரஸிஜாஸந - ஸந்திவிஷ்ட: । கேயூரவான்
 மகரகுண்டலவான் கிரீட. ஹாரீ ஹிரண்மய - வபுர்
 த்ருத-சங்க-சக்ர: ॥

சங்க - சக்ர - கதா - பாணே த்வாரகானிலயாச்சயுத ।
 கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் சரணாகதம் ॥
 ஆகாசாத் பதிதம் தோயம் யதா கச்சதி ஸாகரம் ।
 ஸர்வதேவ - நமஸ்கார: ஸ்ரீ கேசவம் ப்ரதி கச்சதி ॥
 ஸ்ரீ கேசவம் ப்ரதி கச்சதி ஓம் நம இதி ॥

அபிவாதயே + அஸ்மி போ: ॥ (நமஸ்கார:) ॥

ஒ. யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்-
யஹம். —கீதை, 4. 11

ஒ. தேருங்கால் தேவன் ஒருவனே யென்றுரைப்பர்
ஆருமறியா ரவன்பெருமை—ஒரும்
பொருள்முடிவு மித்தனையே யெத்தவம் செய்தார்க்கும்
அருள் முடிவு தாழியான்பால்.

ஒ. அவனே யகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்
அவனே யஃதுண்டுமிழ்ந்தா னளந்தான்
அவனே யவனு மவனு மவனும்
அவனே மற்றெல்லா மு மறிந்தனமே. —நம்மாழ்வார்

ஒ. இந்தரம் மித்ரம் வருண-மக்னி-மாஹு:
அதோ திவ்ய: ஸ ஸுபர்ணே கருத்மான் |
ஏகம் ஸத் விப்ரா பஹுதா வதந்தி
அக்னிம் யமம் மாதரிச்வான-மாஹு: ||
—ரிக்வேதம் 1. 164. 46

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் ஸந்தியாவந்தன
முடிவில் அனுஸந்தானம் பின் வருமாறு:

நமோ ப்ரஹ்மண்ய-தேவாய கோ-ப்ராஹ்மண-ஹிதாய
சு | ஜகத்திதாய க்ருஷ்ணாய கோவிந்தாய நமோ நம: ||

ஸ்ரீரங்க-மங்கள-நிதிம் கருணா-நிவாஸம் ஸ்ரீ வேங்க-
டாத்தி-சிகராலய-காளமேகம் | ஸ்ரீஹஸ்தி-சைல-சிகரோஜ்-
வல-பாரிஜாதம் ஸ்ரீசம் நமாமி சிரஸா யதுசைல-தீபம் ||

*

*

*

(22) ஸூர்ய நாராயண வந்தனம்—(ஐகதேக சக்ஷுஷே) உலகிற்கெல்லாம் ஒரு கண்ணாக விளங்குபவரும், (ஐகத்-ப்ரஸூதி-ஸ்திதி-நாச-ஹேதவே) உலகின் சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரகாரணரும், (த்ரயீமயாய) வேதஸ்வரூபியும் (த்ரி-குணத்மதாரிணே-விரிஞ்சி-நாராயண-சங்கராத்மனே) முக் குணத்தால் மூன்று வடிவம் தாங்கி பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரன் என்ற மூர்த்திகளில் விளங்குபவரும் ஆகிய (ஸவித்ரே) சூரியதேவனுக்கு (நம:) நமஸ்காரம்.

(ஸவித்ரு-மண்டல-மத்ய-வர்த்தி) சூரியமண்டல மத்தியில் உறைபவரும் (ஸரஸிஜாஸன-ஸந்நிவிஷ்ட:) பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்திருப்பவரும் (கேயூரவான் மகரகுண்டல-வான் கிரீட ஹாரீ) தோள்வளையும் காதில் மகர குண்டலமும், சிரசில் கிரீடமும், மார்பில் முத்து மாலையும் அணிந்தவரும் (த்ருத-சங்க-சக்ர:) சங்கும் சக்கரமும் ஏந்தியவரும் (ஹிரண்மய-வபு:) பொன்போலொளிரும் திருமேனியுடையவருமான (நாராயண:) நாராயணர் (ஸதா) எப்போதும் (த்யேய:) தியானித்தற்குரியவர்.

(சங்க-சக்ர-கதா-பானே) சங்கு சக்கரம் கதை இவைகளைக் கையில் ஏந்தியவரே! (த்வாரகாநிலய) துவாரகையில் நித்தியவாஸம் செய்பவரே! (அச்யுத) அடியாரை நழுவவிடாதவரே! (கோவிந்த) உலகரசுக்கரே! (புண்டரீகாக்ஷ) தாமரை போன்ற கண்களையுடையவரே! (சரணுகதம்) சரணடைந்த (மாம்) என்னை (ரக்ஷ) காத்தருளும்.

(ஆகாஸத்) ஆகாயத்திலிருந்து (பதிதம்) விழுந்த (தோயம்) நீர் (ஸாகரம்) ஸமுத்திரத்தை நோக்கி (கச்சதியதா) எவ்வாறு சென்றடைகின்றதோ அவ்வாறே (ஸர்வதேவ நமஸ்கார:) எல்லா தேவர்களுக்கும் செய்யும் நமஸ்காரம் (கேசவம் ப்ரதி கச்சதி) கேசவனையே நாடி அடைகின்றது. (ஸ்ரீ கேசவம் ப்ரதி கச்சதி ஓம் நம: இதி) ஸ்ரீ கேசவனையே நாடி அடைகின்றது, 'ஓம் நம:' என்பாம்.

‘அபிவாதயே . . . அஸ்மி போ:’ என்று நமஸ்காரம்.

(23) ஸமர்ப்பணம்

பிரயோகம்—வலது உள்ளங்கையில் சிறிது தீர்த்தத்தை ஏந்திக்கொண்டு ஸந்தியோபாஸனையின் பலனைப் பரமாத்மா ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பணம் செய்வதாய்ச் சிந்தித்துப் பின்னர் நுனிவிரல்களின் வழியாகத் தீர்த்தத்தை பூமியில் விட்டுவிட்டு ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

ஓ. குந்திபுத்திரனே! எதைச்செய்கின்றாயோ, எதைப் புசிக்கின்றாயோ, எதை ஹோமம் செய்கின்றாயோ, எதை தானம் செய்கின்றாயோ, எந்தத் தவம் செய்கின்றாயோ, அதை எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்வாய். இவ்வாறு புண்ணிய பாவ வடிவான கருமக் கட்டுகளினின்றும் விடுபடுவாய்.

—கீ. 9. 27-28

ஓ. ப்ரஹ்மார்ப்பணம் ப்ரஹ்மஹவிர் ப்ரஹ்மர்க்நௌ ப்ரஹ்மண ஹுதம் | ப்ரஹ்மைவ தேன கந்தவ்யம் ப்ரஹ்ம-கர்ம-ஸமாதினு ||

—கீ. 4. 24

ஓ. காயேன மனஸா புத்த்யா கேவலை-நிர்த்தியை ரபி | யோகின: கர்ம குர்வந்தி ஸங்கம் த்யக்த்வாத்ம-சுத்தயே ||

—கீ. 5. 11

ஓ. ப்ராயச்சித்தான்-ய்சேஷாணி தப: கர்மாத்மகானி வை | யாநி தேஷா-மசேஷாணாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுஸ்மரணம் பரம் ||

ஓ. அஹம் மத்ரக்ஷண-பரோ மத்ரக்ஷண-பலம் ததா | ந மம ஸ்ரீபதே-ரேவேத்-யாத்மானம் நிக்ஷிபேத்-புத: ||

—நியாஸதசகம்: வேதாந்ததேசிகர்

समर्पणम् ॥ २३ ॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा, बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतेः स्व-
भावात् । करोमि यद्यत् सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयामि ॥
(आचमनम्) ॥

ஸமர்ப்பணம் ॥ 23 ॥

காயேன வாசா மனஸேந்த்ரியைர்-வா புத்த்யாத்-
மனா வா ப்ரக்ருதே: ஸ்வப்பாவாத் | கரோமி யத்யத்
ஸகலம் பரஸ்மை நாராயணாயேதி ஸமர்ப்பயாமி ||
(ஆசமனம்) ॥

(23) ஸமர்ப்பணம்—(காயேன) சரீரத்தாலோ (வாசா)
வாக்தாலோ (மனஸா) மனத்தாலோ (இந்த்ரியைர் வா)
கருமேந்த்ரியங்களாலோ (புத்த்யாத்மனா வா) ஞானேந்த்ரி
யங்களாலோ (ப்ரக்ருதே: ஸ்வப்பாவாத்) இயற்கையின்
இயக்கத்தாலோ (யத் யத்) எது எதை (கரோமி) செய்கி
றேனோ (ஸகலம்) அது எல்லாவற்றையும் (பரஸ்மை
நாராயணாய இதி) பரமபுருஷனாகிய நாராயணனுக்கே
என்று (ஸமர்ப்பயாமி) ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

(ஆசமனம்).

(24) இரகை அல்லது கரப்பு

பிரயோகம்—ஐயம் செய்த இடத்தில் தீர்த்தத்தைப் புரோஷித்துப் பின் குளிந்து வலது பவித்திரவிரலால் பூமியைத் தொட்டு இம்மந்திரத்தை ஐபித்துப் புருவ மத்தியில் இரகை இட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—கனவிலுங்கூட கெட்ட எண்ணங்களும் காட்சிகளும் தோன்றாமலிருந்தால் தான் மனது பரிசுத்தமாயிற்றெனலாம்.

‘யத் பத்ரம்’—எது உண்மையில் நமக்கு நன்மை தரும் என்பது நமக்கே தெரியாது. ஆகையால் ‘எது நன்மையோ அதைத் தந்தருள்வாய்’ என்று பகவானிடம் வேண்டிக் கொள்ளுதலே சிறந்தது.

ஒ. யோக-கேடம-தூரந்தரஸ்ய ஸகலச்சரேய: ப்ரதோத்யோகிணோ, த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட்மதோபதேச-க்ருதிணோ பாஹ்-யாந்தர-வ்யாபின: | ஸர்வஜ்ஞஸ்ய தபாகரஸ்ய பவத: கிம் வேதிதவ்யம் மயா சம்போ த்வம் பரமாந்தரங்க இதி மே சித்தே ஸ்மராம்-யன்வஹம்.

—சிவானந்தலஹரி (35): சங்கரர்

ஐ மற்றை நங்காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

—திருப்பாவை

இங்ஙனம் ஸந்தியாவந்தன உத்தரபாகத்திற்கு

அனுஷ்டானப் பிரகாசிகை என்னும் உரை

முற்றும்

ரஷா || 23 ||

अथा नो देवसवितः प्रजावत् सावीः सौम्यगम् । परा दुष्पुन्यः सुव ॥
विधानि देव सवितर्दुरितानि परा सुव । यद्भद्रं तन्म आसुव ॥

इति सन्यावन्दन-उत्तरभागः ।

ரஷா || 24 ||

அத்யா நோ தேவ ஸவித: ப்ரஜாவத் ஸாவீ:
ஸௌபகம் | பரா துஷ்வப்னிய: ஸுவ |

விச்வானி தேவ ஸவிதர் - துரிதானி பரா ஸுவ
யத் பத்ரம் தன்ம ஆஸுவ ||

இதி ஸந்தியாவந்தன - உத்தரபாக: ||

(24) ரஷா (இரண்டாம் அல்லது காப்பு)—தேவஸவித:) ஸவித்ரு தேவனே! (அத்ய) இப்போது (ந:) எங்களுக்கு (ப்ரஜாவத் ஸௌபகம் ஸாவீ:) ஸந்ததிகளுடன் கூடிய ஸௌபாக்கியத்தை அருளவேண்டும். (துஷ்வப்னியம்) கெட்ட கனவின் நிமித்தத்தையும் பலனையும் (பரா ஸுவ) விலக்கி யருள்வீர். (தேவ ஸவித:) ஸவித்ரு தேவனே! (விச்வானி துரிதானி) எல்லாப் பாவங்களையும் (பரா ஸுவ) விலக்கி யருள்வீர். (யத்) எது (பத்ரம்) உயர்ந்த நன்மையோ (தத்) அதை மே எனக்கு ஆஸுவ) கூட்டிவைத்து அருளுதல் வேண்டும்.

இங்ஙனம் ஸந்தியாவந்தன
உத்தரபாகத்திற்குப்
பதவுரை முற்றிற்று

அனுபந்தம் 1

பிரம்மயஜ்ஞம்

வியாக்கியானக் குறிப்பு—பிரம்மயஜ்ஞம்: 'பிரம்மம்' எனும் பதம் வேதம் என்றும், 'யஜ்ஞம்' என்பது வழி பாடு என்றும் பொருள்படும்; பிரம்ம யஜ்ஞம் என்பது வேதம் ஒதுதலாகிய நித்திய கருமம். இது மாத்தியான் ஹிகத்திற்குப்பின் நான் தோறும் அனுஷ்டிக்கவேண்டியது. வேதம் ஒதுவதற்கு அங்கமாக தேவர்களுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், பிதிருக்களுக்கும் தர்ப்பணமும் செய்ய வேண்டும். வேதம் ஒதுதல் தான் பிரம்மயஜ்ஞத்தின் முக்கியமான பகுதி.

ஒ. ('ஸ்வாத்த்யாய-ப்ரவசனே ஏவேதி நாகோ மௌத்கல்ய: | தத்தி தபஸ் தத்தி தப:) ஸ்வாத்தியாயமும் பிரவசனமும், வேதம் ஒதுதலும் ஒதுவித்தலுமே, தலைசிறந்த தவம். தை. உப. 1.9

ஒ. வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப் போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும். —திருப்பாவை

ஒ. (அத்யேஷ்யதே ச ய இமம் தர்மம் ஸம்வாதமாவயோ: | ஜ்ஞானயஜ்ஞேன தேனாஹ-மிஷ்ட: ஸ்யா-மிதி மே மதி: ||) எவன் நம்முடைய இந்தப் புண்ணியம் வாய்ந்த ஸம்பாஷணையைப் பாராயணம் செய்கின்றானோ அவனால் நான் ஞானயஜ்ஞத்தால் பூஜிக்கப் பெற்றவனாக ஆகின்றேன் என்பது எனது அபிப்பிராயம். —கீதை 18.70

ஒ. ஸ்வசாகோபநிஷத் கீதா விஷ்ணோர்-நாம-ஸஹஸ்ரகம் | ருத்ரஞ்ச பெளருஷம் ஸூக்தம் நித்ய-மாவர்த்த-யேத் புத: ||

ஒ. யதீதேதன்வஹம் சக்த்யா தத் ஸ்வாத்யர்யம் ப்ரசக்ஷதே | ருசம் வாசுத யஜூர்வாசுபி ஸாமகாதாமதாபி வா | இதி-ஹாஸ புராணானி யதா சக்தி ந ஹாபயேத் ||

—மகாபாரதம்

ஒ. ப்ரஹ்மயக்ஞே ஜபேத் ஸூக்தம் பெளருஷம் சிந்த-யன் ஹரிம் | ஸ ஸர்வான் ஜபதே வேதான் ஸாங்கோபாங்-கான் விதானத: ||

अनुबन्धः ॥ १ ॥

॥ ब्रह्मयज्ञः ॥

आचम्य ॥ १ ॥

शुक्लांबरधरं शान्तये ॥ २ ॥

प्राणानायम्य । ओं भूः भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ ३ ॥

ममोपात्त-समस्त-दुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञं
करिष्ये । ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये ॥ ४ ॥

அனுபந்த: ॥ 1 ॥

॥ ப்ரஹ்மயஜ்ஞ: ॥

ஆசம்ய ॥ 1 ॥

சுக்லாம்பரதரம் சாந்தயே ॥ 2 ॥

ப்ராணாயம்ய । ஒம் பூ: பூர்ப்புவஸுவ-
ரோம். ॥ 3 ॥

மமோபாத்த - ஸமஸ்த - துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பர-
மேச்வர-ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் கரிஷ்யே ॥
(ப்ரஹ்ம-யஜ்ஞேன யக்ஷ்யே) ॥ 4 ॥

பிரயோகம்—கிழக்கு நோக்கி உட்கார்ந்து ஆசமன
மும் பிராணயாமமும் செய்து இடது கையின் பெரு
விரல் ஆள்காட்டி விரல் இவைகளின் நடுவில் வலது
கையின் பெருவிரலல்லாத நான்கு விரல்களையும் வைத்து
இடது கைப்பெருவிரலை வலது பெருவிரலால் சுற்றி இவ்
விதம் சேர்க்கப்பட்டவைகளை வலது துடையில் வைத்து
ஸங்கல்ப பூர்வகமாய் வேதத்தை ஒதுதல் வேண்டும்.

5. பிரயோகம்—‘வித்யுதஸி’ என்ற மந்திரத்தால் ஜலத்தைத் தொடவேண்டும். பிறகு கைகளை அலம்பி மூன்று தடவை ஆசமனம் செய்து, இரு முறை உதடுகளைத் துடைத்து, ஒரு தடவை ஜலத்தைத் தொட்டு, இடது கையையும் பாதங்களையும் புரோஷித்துத் தலை, கண்கள், முக்கு, காது, மார்பு இவைகளைத் தொடவேண்டும்.

6. பின்னர் பிரம்மோபதேசத்தில் சொல்லிய கிரமப் படி ‘ஓம் பூ: தத்ஸவிதுர்வரேண்யம், ஓம் புவ: பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி’ என்று காயத்ரீ மந்திரத்தைப் பிரித்து அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு அத்தியயனத்தைத் தொடங்கவேண்டும்.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—(வித்யுதஸி)—பரம்பொருளே ! நீ மேகத்திடையில் பிரகாசிக்கும் மின்னெட்டுப் போன்றுளாய்; (வித்யமே பாப்மானம்) என்னுடைய பாவத்தை அறிவாய். (ருதாத் ஸத்யம் உபைமி) உன்னுடைய (ருதமாகிய) லீலா விபூதியினின்று (ஸத்யமாகிய) நித்ய விபூதியை நாடுகின்றேன்.

ஒ. நீல-தோயத-மத்யஸ்தாத் வித்யுல்-லேகேவ பாஸ்-வரா | (இருண்ட மேகத்திடை மின்னல்கொடிபோல் பிரகாசிப்பது. எதிர்பாராத வகையில் இருதய ஆகாசத்தில் பளிச்சென்று எவர்க்கும் தோன்றி மறைவதாம்).

—நாராயண ஸூக்தம்

ஒ. தஸ்யைஷு ஆதேசோ யதேதத் வித்யுதோ வயத்யுததா இதீந்யமீமிஷத் || (அதைப் பற்றிய உபதேசம் இது. இந்தப் பரம்பொருள் மின்னலின் மின்னல் போன்றதாம்; இமைகொட்டுதல் போன்றதாம்). —கேன. உப. 4.3

விபுதஸி விசுமே பூபுமாமுதாந் சூத்யபுமே | (ஹஸ்தாவநிஜ்ய |
நிராசாமேந் | த்வி: பரிமூஜ்ய | சகடுபஸுபூ | சிரஸ்யஸுபூ நாஸிகே
ஸ்ரோத்ரே | ஹத்யமாலப்ய) || ௭ ||

ओं भूः, तत्सवितुर्वरेण्यम् । ओं भुवः, भर्गो देवस्य धीमहि ।
ओ३सुवः, धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ओं भूः, तत्सवितुर्वरेण्यम् ।
भर्गोदेवस्य धीमहि । ओं भुवः, धियो यो नः प्रचोदयात् ॥
ओ३सुवः, तत्सवितुर्वरेण्यं, भर्गो देवस्य धीमहि, धियो यो नः
प्रचोदयात् ॥ ६ ॥

வித்யுதஸி வித்ய மே பாப்மானம் ருதாத் ஸத்ய-
முபைமி | (ஹஸ்தாவவநிஜ்ய | த்ரிராசாமேத் | த்வி:
பரிம்ருஜ்ய | ஸக்ருதுபஸ்ப்ருச்ய | சிரச் - சக்ஷுஷ்
நாளிகே ச்ரோத்ரே | ஹருதய - மாலப்ய) || 5 ||

ஓம் பூ: , தத்-ஸவிதூர்-வரேண்யம் | ஓம் புவ: , பர்க்-
கோ தேவஸ்ய தீமஹி | ஓ३ ஸுவ: , தியோ யோ ந:
ப்ரசோதயாத் ||

ஓம் பூ: , தத்-ஸவிதூர்-வரேண்யம், பர்க்கோ தேவ-
ஸ்ய தீமஹி | ஓம் புவ: , தியோ யோ ந: ப்ரசோத-
யாத் || ஓ३ ஸுவ: , தத்-ஸவிதூர்-வரேண்யம், பர்க்கோ
தேவஸ்ய தீமஹி, தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் || 6 ||

7. பிரயோகம்—அத்தியயன ஸ்தானத்தில் நான்கு வேதங்களுக்கும் பிரதிநிதியாக அவற்றின் முதல் மந்திரங்கள் படிக்கப்படுகின்றன. ‘அக்னிமீளே’ என்று ஆரம் பிப்பது ரிக்வேதம்; ‘இஷேத்வா’ என்று யஜுர் வேதம்; ‘அக்ன ஆயாஹி’ என்று ஸாமவேதம்; ‘சந்நோ தேவி:’ என்று அதர்வவேதம்.

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

ஓ. ருக்ஸாமாதர்வ-வேதோக்தான் ஐபேன்-மந்த்ரான் யஜுமஷி ச | ஐபித்வைவம் தத: குர்யாத் தேவர்ஷி-பித்ரு-தர்ப்பணம் || —வளிஷ்டர்

7.1. முன் நின்று அழைத்துச் செல்பவரும், (எல்லா) யஜ்ஞத்திலும் முதல் தேவதையும், ரித்விக் வடிவிலும் ஹோதா வடிவிலும் விளங்குபவரும், தலைசிறந்த செல்வத்தை யளிப்பவருமாகிய அக்கினியைப் போற்று கின்றேன்.

7.2. (பசுக்களே! பசுவின் கன்றுகளே!) அன்னத் தையும் ரஸத்தையும் அளித்து எங்களைத் தலைசிறந்த கர்ம மாகிய பகவதாராதனத்தில் கூட்டி வைக்கும் பொருட்டு நீங்கள் மேயப் போய்த் திரும்பிவாருங்கள். ஸவித்ரு தேவன் உங்களுக்கு நல்ல மேய்ச்சலை அளித்து அருள் புரியட்டும்.

7.3. அக்கினியே! நீர் வரவேண்டும். உம்மைத் துதிக்கும் எங்களுடைய பூஜையை ஏற்றுக் கொள்ளவும், நாங்கள் ஹோமம் செய்வதை தேவர்களுக்குச் சேர்ப்பிக்கவும் அழைக்கப்பெற்ற நீர் யாக சாகியில் எழுந்தருளவேண்டும்.

7.4. ஜலாபிமானி தேவதைகளே! தாகசாந்தியை யளிப்பவர்களாகமட்டுமல்லாமல் எங்களுக்கு எல்லா அபிஷ்டங்களையும் நன்மைகளையும் அளிப்பவர்களாக நீங்கள் விளங்கவேண்டும். உங்களருளால் எங்களுக்குத் துன்பம் நீங்கி இன்பம் பெருகட்டும்.

ஹரி: ओम् ॥ अग्निमीळि पुरोहितं, युज्ञस्य देवमृत्विजम् ।
होतारं रत्न-घातमम् ॥ हरि: ओम् ॥ ७. १ ॥

ஹரி: ओम् ॥ इषेत्वोजे त्वा वायवस्यो प्रायवस्य, देवो वससविता
प्राप्यतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे ॥ हरि: ओम् ॥ ७. २ ॥

ஹரி: ओम् ॥ अग्न अयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये, नि
होता सत्सि बर्हिषि । हरि: ओम् ॥ ७. ३ ॥

ஹரி: ओम् ॥ शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शं
योर्भिसंवन्तु नः ॥ हरि: ओम् ॥ ७. ४ ॥

ஹரி: ஒம் ॥ அக்னிமீளே புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய
தேவம் ருத்விஜம் । ஹோதாரம் ரத்ன-தாதமம் । ஹரி:
ஒம் ॥ 7. 1 ॥

ஹரி: ஒம் ॥ இஷேத்-வோர்ஜே த்வா வாயவஸ்தோ
பாயவஸ்த, தேவோ வ: ஸவிதா ப்ரார்ப்பயது ச்ரே-
ஷ்ட-தமாய கர்மணே ॥ ஹரி: ஒம் ॥ 7. 2 ॥

ஹரி: ஒம் ॥ அக்ன ஆயாஹி வீதயே க்ருணாணே
ஹவ்ய-தாதயே நி ஹோதா ஸத்ஸி பர்ஹிஷி ॥ ஹரி:
ஒம் ॥ 7. 3 ॥

ஹரி: ஒம் ॥ சந்நோ தேவீ-ரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து
பீதயே । சம் யோ-ரபிஸ்ரவந்து ந: ॥ ஹரி ஒம் ॥ 7. 4 ॥

8-11. பிரயோகம்—‘ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: என்று கையில்தீர்த்தத்தை எடுத்துத் தன்னைச் சுற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ‘ஸத்யம் தப: ச்ரத்தாயாம் ஜுஹோமி’ என்று சொல்லிக் கையைக் கூப்பிக்கொண்டு ‘ஓம் நமோ ப்ரஹ்மணே’ எனும் மந்திரத்தை மூன்று தடவை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஜலத்தை ‘வ்ருஷ்டிரஸி’ என்ற மந்திரத்தால் தொட்டுப் பின் தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பிதிருக்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

வியாக்ஷியானக் குறிப்பு—(வ்ருஷ்டிரஸி)—பரம்பொருளே! நீ மழையாயிருக்கின்றாய்; (வ்ருச்சமே பாப்மானம்) என்னுடைய பாவத்தைச் சேதிப்பாய்; (ருதாத்ஸத்யம் உபாகாம்) ஸீலாவிபூதியினின்று நித்யவிபூதியை அடைந்தவனாகின்றேன்.

‘வித்யுதஸி’ என்று ஆரம்பித்த ஸ்வாத்தியாய யஜ்ஞம் இங்கு ‘வ்ருஷ்டிர - ரஸி’ என்பதுடன் முடிகின்றது. இனி ரிஷிகளுக்கும் தேவர்களுக்கும் பிதிருக்களுக்கும் தர்ப்பணம்.

ओं भूर्भुवस्सुवः । सत्यं तपः श्रद्धायां जुहोमि ॥ ८ ॥

ओं நமோ வ்ருணே, நமோ அஸ்வதே, நம: புஷ்யை, நம அக்ஷ-
யை: । நமோ வாசு, நமோ வாசுதே, நமோ விஷ்ணவே வ்ருணே கரோமி ॥
(எவம் த்ரி:) ॥ ௯ ॥

वृष्टिरसि वृश्मे पुष्मानं ऋतात् सत्यमुपागाम् ॥ १० ॥

देवर्षि-पितृ-तर्पणं करिष्ये ॥ ११ ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: । ஸத்யம் தப: ச்ரத்தாயாம்
ஜுஹோமி ॥ 8 ॥

ஓம் நமோ ப்ருஹ்மணே, நமோ அஸ்த்வக்னயே,
நம: ப்ருதிவ்யை, நம ஒஷதிப்ய: । நமோ வாசே, நமோ
வாசஸ்பதயே, நமோ விஷ்ணவே ப்ருஹதே கரோமி ॥
(ஏவம் த்ரி:) ॥ 9 ॥

வ்ருஷ்டிரஸி வ்ருஷ்மே புஷ்மானம் ருதாத் ஸத்ய-
முபாகாம் ॥ 10 ॥

தேவ - ரிஷி - பித்ரு - தர்ப்பணம் கரிஷ்யே ॥ 11 ॥

12-13, பிரயோகம்—பூணூலை உபவீதமாகத் தரித்துக் கொண்டு விரல் நுனியால் தேவதர்ப்பணம்; (நிவீதி) மாலை யாகத் தரித்துக்கொண்டு உள்ளங்கையின் இடது புறமாக ரிஷிதர்ப்பணம்; உள்ளங்கையை உயர்த்தித் தன்னையே நோக்கிப் 'ப்ரஹ்மானம் ஸ்வயம் புவம் தர்ப்பயாமி' என்று ப்ரஹ்ம தர்ப்பணம்; பூணூலை ப்ராசீனவீதமாக மாற்றித் தரித்துக்கொண்டு உள்ளங்கையின் வலது புற மாகப் பிதிரு தர்ப்பணம்.

ब्रह्मादया य दवास्तान् देवाः स्तर्पयामि । सर्वान् देवाः
स्तर्पयामि । सर्वदेवगणाः स्तर्पयामि । सर्वदेवपत्नीस्तर्पयामि । सर्वदेव-
गणपत्नीस्तर्पयामि ॥ १२ ॥

निवीती ॥ कृष्णद्वैपायनादयो ये ऋषयस्तान् ऋषीः स्तर्पयामि ।
सर्वान् ऋषीः स्तर्पयामि । सर्वर्षिगणाः स्तर्पयामि । सर्वर्षिपत्नी-
स्तर्पयामि । सर्वर्षिगणपत्नीस्तर्पयामि ॥ १३. १ ॥

प्रजापतिं काण्डक्रुषिं तर्पयामि । सोमं काण्डक्रुषिं तर्पयामि ।
अग्निं काण्डक्रुषिं तर्पयामि । विश्वान् देवान् काण्डक्रुषीः
स्तर्पयामि ॥ १३. २ ॥

साहितीर्देवता उपनिषदस्तर्पयामि । याज्ञிகीर्देवता उपनिषद-
स्तर्पयामि । वारुणीर्देवता उपनिषदस्तर्பயாமி ॥ १३ ३ ॥

ப்ரஹ்மாதயோ யே தேவாஸ்-தான் தேவாஸ்தர்ப்ப-
யாமி । ஸர்வான் தேவாஸ்தர்ப்பயாமி । ஸர்வ தேவ
கணாஸ்தர்ப்பயாமி । ஸர்வ தேவபத்னீஸ்-தர்ப்ப-
யாமி । ஸர்வ தேவகணபத்னீஸ்-தர்ப்பயாமி ॥ 12 ॥

நிவீதி ॥ க்ருஷ்ண-த்வைபாயநாதயோ யே ரிஷயஸ்-
தான் ரிஷீஸ்தர்ப்பயாமி । ஸர்வான் ரிஷீஸ்தர்ப்ப-
யாமி । ஸர்வ ரிஷிகணாஸ்தர்ப்பயாமி । ஸர்வ ரிஷி-
பத்னீஸ்தர்ப்பயாமி । ஸர்வ ரிஷிகணபத்னீஸ்-தர்ப்ப-
யாமி ॥ 13. 1 ॥

ப்ரஜாபதீம் காண்டரிஷிம் தர்ப்பயாமி । ஸோமம்
காண்டரிஷிம் தர்ப்பயாமி । அக்னிம் காண்டரிஷிம்
தர்ப்பயாமி । விச்வான் தேவான் காண்டரிஷீ-
ஸ்தர்ப்பயாமி ॥ 13. 2 ॥

ஸாஹிதீர்-தேவதா உபநிஷதஸ்தர்ப்பயாமி ।
யாஜ்ஞிகீர்-தேவதா உபநிஷதஸ்தர்ப்பயாமி । வாரு-
ணீர்-தேவதா உபநிஷதஸ்தர்ப்பயாமி ॥ 13. 3 ॥

வியாக்கியானக் குறிப்பு—க்ருஷ்ண-த்வைபாயனர்:—கிருஷ்ணர் என்றும், த்வீபத்தில் பிறந்ததால் துவைபாயனர் என்றும், வேதத்தை வகுத்ததால் வேதவியாஸர் என்றும், வேதாந்த ஸுத்திரம் எழுதியதால் ஸுத்திரக்காரர் என்றும் இவருக்கு நாமதேயங்கள் பல.

வியாஸர் முதலிய ரிஷிகளுக்கு நாம் செய்யும் சிறந்த தர்ப்பணமாவது அவர்கள் வைத்துச் சென்ற அழியாத செல்வமாகிய வேதங்களையும் இதிஹாஸ புராணங்களையும் போற்றிப் படித்தலேயாம். அதுவே ஞானயஜ்ஞம்.

ஒ. அத்யேஷ்யதே ச ய இமம் தர்மயம் ஸம்வாத-மாவ-
யோ: | ஜ்ஞான-யஜ்ஞேன தேனாஹ-மிஷ்டஸ்யா-மிதி மே
மதி: ||

கீ. 18. 70

ஹ்யநாஹ் தர்ப்யாமி । வித்வான் தேவான் காண்டக்ருஷீஃ தர்ப்யாமி
॥ 13. 8 ॥

வ்ருக்ஷாணஃ ச்வயம்புவம் தர்ப்யாமி ॥ 13. 9 ॥

வித்வான் தேவான் காண்டக்ருஷீஃ தர்ப்யாமி । அரணான் காண்டக்ருஷீஃ
தர்ப்யாமி । சதம்ஸ்பதி தர்ப்யாமி । க்ருவேதம் தர்ப்யாமி । யஜுவேதம்
தர்ப்யாமி । சாமவேதம் தர்ப்யாமி । அथர்வவேதம் தர்ப்யாமி । இதிஹாஸபுராணம்
தர்ப்யாமி । கல்பம் தர்ப்யாமி ॥ 13. 10 ॥

ஹவ்யவாஹம் தர்ப்பயாமி । விச்வான் தேவான்
காண்டரிஷீஃ ஸ்தர்ப்பயாமி ॥ 13. 4 ॥

ப்ரஹ்மாணஃ ஸ்வாயம்புவம் தர்ப்பயாமி ॥ 13. 5 ॥

விச்வான் தேவான் காண்டரிஷீஃ ஸ்தர்ப்பயாமி
அருணன் காண்டரிஷீஃ ஸ்தர்ப்பயாமி । ஸதஸஸ்பதிம்
தர்ப்பயாமி । ரிக் - வேதம் தர்ப்பயாமி । யஜுர் -
வேதம் தர்ப்பயாமி । ஸாம - வேதம் தர்ப்பயாமி ।
அதர்வ வேதம் - தர்ப்பயாமி । இதிஹாஸ - புராணம்
தர்ப்பயாமி । கல்பம் தர்ப்பயாமி ॥ 13. 6 ॥

வியாக்கியானக் குறிப்பு—

14.1. பிதா ஜீவித்திருக்கும்போதும் இந்தத் தர்ப்பணம் பிதிருமானாகிய ஸோமன், அங்கிரஸ்வானாகிய யமன், கவ்ய வாஹனாகிய அக்னி முதலிய திவ்யபிதிருக்களை உத்தேசித்துச் செய்யப்பட வேண்டும். பிதா இல்லாதவன் தன் பிதா முதலியவர்க்கும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

ஒ. கவ்யவாஹோ஽நல: ஸோமோ யமச்சைவார்யமா ததா | அக்னிஷ்வாத்நா: ஸோமபாச்ச ததா பர்ஹிஷதோபிச || யதி ஸ்யாத் ஜீவபித்ருகஸ்தான் வித்யாச்ச ததா பித்ருன் | ஏதாம்ச்சைவ ப்ரமீதாம்ச்ச ப்ரமீத-பித்ருகோத்விஜ: ||
—யோகயாஜ்ஞவல்கியர்

14.2. அன்னரஸமாகவும், அமிருதமாகவும் நெய்யாகவும், பாலாகவும், மதுவாகவும், பானகமாகவும் பரிணமித்து (எது வேண்டுமோ அதுவாய் நின்று நீங்கள்) எனது பிதிருக்களைத் திருப்தி செய்வீர்களாக!

இங்ஙனம் பிரம்மயஜ்ஞத்தின் விளக்கம் முற்றும்

பாசிநாவிதி || சோம: பிதூமான் யமோ அங்கிரஸ்வான் அஸி-
கவ்யவாஹநாடயோ யே பிதரஸ்தான் பிதூஸ்தர்ப்யாமி | சர்வான் பிதூஸ்தர்ப்யாமி |
சர்வபிதூஸ்தர்ப்யாமி | சர்வபிதூஸ்தர்ப்யாமி | சர்வபிதூஸ்தர்ப்யாமி |
சர்வபிதூஸ்தர்ப்யாமி || 14. 1 ||

ऊर्जं वहन्ती-रमृतं घृतं पयः कीलालं परिस्रुतं स्वधास्यं तर्पयत्
मे पितॄन् || तृप्यत, तृप्यत, तृप्यत || 14. 2 ||

உபவிதி | அசாமேத || 14. 2 ||

इति ब्रह्मयज्ञः समाप्तः ||

ப்ராசிநாவீதி || ஸோம: பித்ருமான் யமோ அங்கி-
ரஸ்வான் அக்னி-கவ்யவாஹநாதயோ யே பிதரஸ்-
தான் பித்ரு-ஸ்தர்ப்பயாமி | ஸர்வான் பித்ரு-
ஸ்தர்ப்பயாமி | ஸர்வ பித்ருகண-ஸ்தர்ப்பயாமி |
ஸர்வ பித்ருபத்னீஸ்-தர்ப்பயாமி | ஸர்வ:பித்ருகண-
பத்னீஸ்-தர்ப்பயாமி || 14. 1 ||

ஊர்ஜம் வஹந்தி-ரம்ருதம் க்ருதம் பய: கிலாலம்
பரிஸ்ருதம் ஸ்வதாஸ்த தர்ப்பயத மே பித்ருன் ||
த்ருப்யத, த்ருப்யத, த்ருப்யத || 14. 2 ||

உபவிதி || ஆசாமேத் || 15 ||

|| இதி ப்ரஹ்மயஜு: ஸமாப்த: ||

யஜ்ஞோபவீத-தாரண-மந்திரம்

4. ஸங்கல்பம்—‘பரமேச்வரப்ரீத்யர்த்தம்’ என்றதால் பக்தி யோகமும் ‘நித்யகர்மானுஷ்டான-யோக்யதா-ஸித்த்யர்த்தம்’ என்றதால் கர்மயோகமும், ‘ப்ரஹ்ம தேஜோ஽பிவ்ருந்த்யர்த்தம்’ என்றதால் ஞானயோகமும் யஜ்ஞோபவீத தாரணத்தால் சித்திக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது.

अनुबन्धः ॥ २ ॥

॥ यज्ञोपवीत - धारण - मन्त्रः ॥

आचम्य ॥ १ ॥

शुक्लांबरधरं . . . शान्तये ॥ २ ॥

प्राणानायम्य ॥ ओं भूः . . . भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ ३ ॥

ममोपात्त-ममस्न-दुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थ, श्रौत-स्मार्त-
विहित-नित्यकर्मानुष्ठान-योग्यता-सिद्धयर्थ, ब्रह्मतेजोऽभिवृद्धयर्थ
यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये ॥ ४ ॥

அனுபந்தம்

॥ யஜ்ஞோபவித-தாரண-மந்த்ரः ॥

ஆசம்ய ॥ 1 ॥

சுக்லாம்பரதரம் சாந்தயே ॥ 2 ॥

ப்ராணானாயம்ய ॥ ஒம் பூ: பூர்ப்புவஸ் ஸுவ-
ரோம் ॥ 3 ॥

மமோபாபாத்த-ஸமஸ்த-துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பர-
மேச்வர-ப்ரீத்யர்த்தம், ச்ரௌத-ஸ்மார்த்த-விஹித-
நித்யகர்மானுஷ்டான-யோக்யதா-ஸரித்த்யர்த்தம் ப்ர-
ஹ்ம - தேஜோ஽பிவ்ருத்த்யர்த்தம் யஜ்ஞோபவித -
தாரணம் கரிஷ்யே ॥ 4 ॥

6. 'யஜ்ஞோபவீதம் பரமம் பவித்ரம்'—பரிசுத்தி யளிக்கக்கூடியவற்றுள் சிறந்ததும், ஆதியில் பிரம்மா தோன்றும் போதே அவருடன் தோன்றியதும் ஆயுளையும், முதன்மையையும் அளிக்க வல்லதுமாகிய, வெண்மையான பூணூலைத் தரிக்கின்றேன். ஞான ஒளியும் பலமும் அதனால் நிலைபெறவேண்டும்.

பிரம்மமுடியை மேல்நோக்கியவலது கையாலும், பூணூலின் அடியைக் கீழ்நோக்கிய இடது கையாலும் தொட்டுக் கொண்டு இந்த மந்திரத்தை ஜபித்துப் பின் வலது தோளின் மேலாகவும் இடது கையின் கீழாகவும் வரும்படி தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். (அது இடுப்புக்குக் கீழ் தொங்கக்கூடாது. அதில் வேறு எதையும் தரிக்கவுங் கூடாது.)

8. உபவீதம் பின்னதந்தும்—இழைகள் பின்னமானதும், பலங் குறைந்ததும், அழுக்கடைந்ததுமாகிய பூணூலை விலக்குகின்றேன். பரம்பொருளே! மீண்டும் தொடர்ந்து எனக்கு ஞான ஒளியும் நீண்ட ஆயுளும் இருக்கும்படி அருளவேண்டும்.

இங்ஙனம் யஜ்ஞோபவீத - தாரண - மந்த்ரத்தின் வீளக்கம் முற்றும்

யज्ञோபवीतं इति महामन्त्रस्य । परब्रह्म ऋषिः । त्रिष्टुप् छन्दः ।
परमात्मा देवता । यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः ॥ ५ ॥

यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापते-र्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्य-
मग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ॥ ६ ॥

आचम्य ॥ ७ ॥

उपवीतं भिन्नतन्तुं जीर्णं कश्मलदूषितं । विसृजामि पुनर्ब्रह्मन्
वर्चो दीर्घायुरस्तु मे ॥ ८ ॥

॥ इति यज्ञोपवीत-धारण-मन्त्रः समाप्तः ॥

யஜ்ஞோபவீதம் இதி-மஹாமந்த்ரஸ்ய । பரப்ர-
ஹ்ம ரிஷி: । த்ரிஷ்டுப் சந்த: । பரமாத்மா தேவதா ॥
யஜ்ஞோபவீத - தாரணே விரியோக: ॥ 5 ॥

யஜ்ஞோபவீதம் பரமம் பவித்ரம் ப்ரஜாபதேர்-
யத் ஸஹஜம் புரஸ்தாத் । ஆயுஷ்ய-மக்ர்யம் ப்ரதி-
முஞ்ச சுப்ரம் யஜ்ஞோபவீதம் பலமஸ்து தேஜ: ॥ 6 ॥

ஆசம்ய ॥ 7 ॥

உபவீதம் பின்னதந்தும் ஜீர்ணம் கச்மல-தூஷிதம்
விஸ்ருஜாமி புனர்ப்ரஹ்மன் வர்ச்சோ தீர்க்காயு-
ரஸ்து மே ॥ 8 ॥

॥ இதி யஜ்ஞோபவீத - தாரண மந்த்ர: ஸமாப்த: ॥

அனுபந்தம் 3

பிராணாக்னிஹோத்ரம்

1. 'ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: '—என்று போஜன பாத் திரத்தைப் பரிஷேசனம் செய்யவேண்டும்.

2. காயத்ரீ மந்திரத்தால் நெய்யுடன் கூடின அன்னத் தைப் புரோஷித்து அபிமந்திரித்து அது அமிருதம் என்று தியானிக்கவேண்டும்.

3. வலது கையில் தீர்த்தம் எடுத்துக்கொண்டு இடது கையால் போஜன பாத் திரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, 'தேவஸவித: ப்ரஸுவ, (ஸவித்ருதேவனே, எங்களுக்கு அருள்புரிவாய்)' என்று அன்னத்திற்குப் பரிஷேசனம் செய்யவேண்டும்.

4. இடது கையைப் போஜன பாத் திரத்தைவிட்டு எடுக்காமல், மறுபடி 'ஸத்யம் த்வா'ர்த்தேன பரிஷிஞ்சாமி' என்று பகலிலும், 'ருதம் த்வா'ர்த்தேன பரிஷிஞ்சாமி' என்று இரவிலும் பரிஷேசனம் செய்யவேண்டும். இடது கையை எடுத்தால், வலது கையால் தொட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

மந்திரத்தின் கருத்து—(i) (ஸத்யம் த்வா) பரமாத்மா வாகிய உன்னை (ருதேன) ஜீவாத்மாவின் அன்பெனும் நீரால் (பரிஷிஞ்சாமி) சுற்றி ஈரமாக்குகின்றேன்.

(ii) (ருதம் த்வா) ஜீவாத்மாவாகிய உன்னை (ஸத்யேன) பரமாத்மாவின் கிருபையெனும் நீரால், (பரிஷிஞ்சாமி) சுற்றி ஈரமாக்குகின்றேன்.

அன்பின் ஈரத்தில் அனைத்தும் அமுதமாகுமன்றோ !

இங்கு அனுஷ்டிக்கப்படுவது பிராணாக்னிஹோத்ரம் அல்லது பிராணவித்தை எனப்படும். 'இதைக் காயந்த கட்டையிடம் சொன்னால் கூட அதில் கிளைகள் முளைத்து இலைகள் தளிர்க்கும்' என்று உபநிஷத்துக் கூறுகிறது. உலர்ந்த கட்டையும் கழைக்கும் என்றால் புத்திமானுக்கு அறிவூட்டி உய்விக்கும் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. (கிமு தே ஜீவதே புருஷாய ப்ருயாத்—சங்.)

अनुबन्धः ॥ ३ ॥

॥ प्राणामि-होत्रम् ॥

ओं भूर्भुवस्सुवः ॥ १ ॥

ओं भूर्भुवस्सुवः । तत्सवितुर्वरेण्यं ।

भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ २ ॥

देव सवितः पसुव ॥ ३ ॥

सत्यं त्वत्तेन परिषिचामि ॥ ४ ॥

அனுபந்த: ॥ 3 ॥

॥ ப்ராணாக்னி - ஹோத்ரம் ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: ॥ 1 ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: । தத்ஸவிதூர் - வரேண்யம் ।
பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி । தியோ யோ ந: ப்ரசோத-
யாத் ॥ 2 ॥

தேவ ஸவித: ப்ரஸுவ ॥ 3 ॥

ஸத்யம் த்வர்த்தேன பரிஷிஞ்சாமி ॥ 4 ॥

5. 'பிராணகுபியான பகவாணை உத்தேசித்து ஹோமம் செய்யப்படும் 'அமுதமாகிய அன்னத்திற்கு நீ கீழ்விரிப்பு ஆவாய்' என்று உள்ளங்கையிலேந்திய தீர்த்தத்தைப் பருகவேண்டும். (பரிஷேசனம் செய்த தீர்த்தத்தின் மிகுதி பருகத் தகுந்ததன்று).

6. பல்வில் படாமல் ஐந்து ஆஹுதிகளைச் செய்ய வேண்டும். பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் என்றவை கார்ஹபத்யம், தக்ஷிணக்னி, ஆஹவநீயம், ஸப்யம், ஆவஸத்யம் என்ற ஐந்து அக்ஷினிகளாகப் பாவிக்கப்படுகின்றன.

ஒ. 'அந்தச் சரஸி பூதேஷு குஹாயாம் விச்வதோ - முக:| த்வம்யஜ்ஞஸ்-த்வம்-ஹி விஷ்ணுஸ்-த்வம் வஷ்ட்கார ஆபோ ஜ்யோதி ரஸோzம்ருதம் த்வம் ப்ரஹ்மா த்வம் ப்ரஜாபதிர் ப்ரஹ்ம பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோ - மம்ருதோபஸ்தரணமஸீத்-யப: பீத்வா தசஹோதாரம் மனஸா zனுத்ருத்யாத்வரன் பஞ்சக்ராஸான் க்ருஹ்ணியாத் ||' —கோபிலர்

ஒ. பிராணன் திருப்தியடைந்தால், தேவலோகத்துக்கும் சூரியனுக்கும் கீழே உள்ளதெல்லாம் திருப்தியடைகிறது. இதை யறியாமல் ஒருவன் அக்னிஹோத்திரம் செய்தால் அது நெருப்பை விலக்கிச் சாம்பலில் ஹோமம் செய்தது போலாகும். புல்வின் ஈர்க்கு நெருப்பிலிட்டதும் எரிந்து போவதுபோல், இதையறிந்து அக்னி ஹோத்திரம் செய்பவனுடைய பாவங்கள் அனைத்தும் எரிந்து போகின்றன.

—சா. உப. 5. 24. 1-3

7. ' (ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மா அம்ருதத்வாய) பிரம்மத்திடம் எனது ஆத்மா பேரின்பத்தைப் பெறுவதற்காக இது பொருந்தட்டும்' என்று பாவனைசெய்து இடது கையைப் பாத்திரத்தைவிட்டு எடுத்துக் கீழே விடப்பட்ட ஜலத்தை ஸ்பர்சித்து மார்பைத் தொட்டுக்கொள்க.

ஒ. பிரஹ்மணி ம ஆத்மா zம்ருதத்வாயேத்-யக்ஷிரேணாத்-மானம் யோஜயேத் | ஸர்வ - க்ரது - யாஜிஞ - மாத்மயாஜீ விசிஷ்யதே ||

—போதாயனர்

அமृतோபஸ்தரண-மசி || 9 ||

பாணாய ஸ்வாஹா | அபாநாய ஸ்வாஹா | வ்யாநாய ஸ்வாஹா | உடா-
நாய ஸ்வாஹா | சமாநாய ஸ்வாஹா | வ்ரஹ்ணே ஸ்வாஹா || 10 ||

வ்ரஹ்ணி ம அத்மா஽மृतத்வாய || 11 ||

* * *

அமுநாபிதான-மசி || 12 ||

|| இதி பாணாஹோத்ர: சமாப்த: ||

அம்ருதோபஸ்தரண-மணி || 13 ||

ப்ராணாய ஸ்வாஹா | அபாநாய ஸ்வாஹா | வ்யா-
நாய ஸ்வாஹா | உதாநாய ஸ்வாஹா | ஸமாநாய
ஸ்வாஹா | ப்ரஹ்மணே ஸ்வாஹா || 14 ||

ப்ரஹ்மணி ம ஆத்மா஽ம்ருதத்வாய || 15 ||

* * *

அம்ருதாபிதான-மணி || 16 ||

|| இதி ப்ராணாக்னி - ஹோத்ர: ஸமாப்த: ||

8. ' (அம்ருதாபிதான - மணி) அமுதத்துக்கு நீ (பிதா-
னம்) மேல் மூடி ஆவாய்' என்று உத்தாராபோசனத்தில்
பாதி பருகிவிட்டுப் பாதியை போஜனபாத்திரத்திற்கு
வெளியில் 'அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோங்குஷ்டஞ்ச ஸமாச்-
ரித: | ஈச: ஸர்வஸ்ய ஜகத: ப்ரபு: ப்ரீணாதி விச்வபுக ||'
என்று வடியவிட வேண்டும்.

இங்ஙனம் பிராணாக்னிஹோத்திர விளக்கம் முற்றும்.

அனுபந்தம் 4

ஸமிதாதானம்

1. காலை ஸமிதாதானம் (மாலை ஸமிதாதானம்) செய்கின்றேன்.

2. வீட்டிலிருந்து அக்கினியெடுத்துப் பிரதிஷ்டை செய்து விறகிட்டு மூட்டி எரியச்செய்து பின்வருமாறு பிரார்த்தனை செய்க. “அக்கினியே! உன்னைச் சுற்றிலும் இடத்தைச் சுத்தமாக்கிப் பூஜிக்கின்றேன். (நாளடைவில் உன் ஆராதனையால்) ஆயுளும் செல்வமும் கூடியவனாய் நன்மக்களால் மக்கட்பேறு பெற்றவனாகவும், வீரர்களால் நல்ல வீரனாகவும், ஞான ஒளியால் ஒளிபொருந்தியவனாகவும், போஷணத்தால் புஷ்டியுள்ளவனாகவும், வீடுகளால் நல்ல வீடுடையவனாகவும், யஜமானனால் நல்ல யஜமானனை அடைந்தவனாகவும், புத்தியால் நல்ல புத்தியுள்ளவனாகவும், பிரம்மசாரிகளால் வேதத்துடன் கூடியவனாகவும் நான் ஆகவேண்டும்” என்று அக்கினியைப் பரிஷேசனம் செய்க.

(அக்னிமித்வா பரிஸுஷ்ய ஸமித ஆதத்யாத் ஸாயம் ப்ராதர்-யதோபதேசம்) அக்கினியை நன்கு ஜ்வலிக்கச்செய்து, சுற்றிலும் மார்ஜனம் செய்து ஸமித்துக்களைக் காலையிலும் மாலையிலும் உபதேசப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

अनुबन्धः ॥ ४ ॥

॥ समिदाधानम् ॥

शुक्लांबरधरं + प्रीत्यर्थं प्रातस्समिदाधानं (सायं समिदाधानं)
करिष्ये ॥ १ ॥

लौकिकाग्निं प्रतिष्ठाप्य । अग्निमिध्वा । प्रज्वालय ॥

परित्वाग्ने परिमृजाम्यायुषा च धनेन च । सु प्रजाः प्रजया
भूयासम् । सुवीरो वीरैस्सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैस्सुगृहो
गृहैस्सुपतिः पत्या सुमेधा मेधया सुब्रह्मा ब्रह्मचारिभिः । इत्यग्निं
परिषिच्य ॥ २ ॥

அனுபந்தம் 4

ஸமிதாதானம்

சுக்லாம்பரதரம் + ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸமிதா-
தானம் (ஸாயம் ஸமிதாதானம்) கரிஷ்யே ॥ 1 ॥

லௌகிகாகக்னிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய । அக்னிமித்வா ॥

ப்ரஜ்வால்ய ॥ பரித்வாக்னே பரிம்ருஜாம்-யாயுஷா
ச தனேன ச । ஸுப்ரஜா: ப்ரஜயா பூயாஸம் ।
ஸுவீரோ வீரைஸ் ஸுவர்ச்சா வர்ச்சஸா . ஸு
போஷ: போஷஸ்-ஸுக்ருதேஹா க்ருஹைஸ்-ஸுபதி:
பத்யா ஸுமேதா மேதயா ஸுப்ரஹ்மா ப்ரஹ்ம-
சாரிபி: ॥ இத்யக்னிம் ப்ரிஷிச்ய ॥ 2 ॥

பின் வரும் மந்திரங்களால் ஸமித்துக்களை அக்கினியில் ஒவ்வொன்றாய்ச் சேர்க்க.

3.1. ஜாதவேதஸ் எனப் பெயர்பெற்ற பேரிய அக்கினி தேவனுக்கு ஸமித்தைக் கொண்டு வந்துள்ளேன். அக்கினியே! நீ எப்படி ஸமித்தால் ஒங்கிவளர்ந்து பிரகாசிக்கின்றாயோ அவ்வாறே என்னையும் ஆயுளாலும் சக்தியாலும் லாபத்தாலும் புத்தியாலும், மக்களாலும், பசுக்களாலும், பிரம்ம தேஜஸாலும், உணவு முதலியவற்றாலும் ஒங்கி வளர்ந்து பிரகாசிக்கச் செய்வாயாக. இங்கு ஆஹுதி உனக்குத் திருப்தியளிப்பதாகட்டும்.

3.2. நீ வளர்கின்றாய்; நாங்களும் வளர்ச்சியுற வேண்டும்.

3.3. நீ நன்கு பிரகாசிக்கின்றாய்; நாங்களும் நன்கு பிரகாசிக்கவேண்டும்.

3.4. நீ வீரியவடிவினனாகின்றாய்; எனக்கும் வீரியத்தை அளிப்பாய்.

3.5. இக்கர்மாவால் இன்று உன்னை வந்தனம் செய்தேன்; என்னை (பக்தி) ரஸத்துடன் கூட்டி வைப்பாய். (ஞானப்) பாலை உடையவனாய் நான் உன்னை வந்தடைகின்றேன். அக்கினியே! அப்படிப்பட்ட என்னை பிரம்ம வர்ச்சஸ்ஸுடன் கூட்டி வைப்பாயாக.

அய் சமித-மாடபாதி ।

அமுயே சமித-மாஹாக்ஷம் வுஹுதே ஜாதவேதசே । யதா த்வம்மே சமிதா
சமித்யஸீ என் மாமாயுஷா வர்ச்சஸா சந்யாமேதயா ப்ருஜயா ப்ருஷி-
ந்நவவ-
சேநாநாநேன சமேதய சுவாஹீ ॥ 3. 1 ॥

ஏதேச்யேதிமஹி சுவாஹீ ॥ 3. 2 ॥

சமிதஸி சமேதிமஹி சுவாஹீ ॥ 3. 3 ॥

தேஜோஸி தேஜோ மயி தேஹி சுவாஹீ ॥ 3. 4 ॥

அபௌ அந்வாநிஷ- ரஸேன சமஸ்யமஹி । ப்யஸ்வா- அந்
அகம் தம்மா ச-சூஜ வர்ச்சஸா சுவாஹீ ॥ 3. 5 ॥

அத ஸமித-மாததாதி ॥

அக்னயே ஸமித - மாஹாருஷம் ப்ருஹதே ஜாத
வேதஸே । யதா த்வமக்னே ஸமிதா ஸமித்யஸ ஏவம்
மாமாயுஷா வர்ச்சஸா ஸன்யா மேதயா ப்ருஜயா
ப்ருஷி - ப்ருஹமவர்ச்சஸேனாந்நத்யேன ஸமேதய
ஸ்வாஹா ॥ 3. 1 ॥

ஏதோ ஸ்யேதிஷ்மஹி ஸ்வாஹா ॥ 3. 2 ॥

ஸமிதஸி ஸமேதிஷ்மஹி ஸ்வாஹா ॥ 3. 3 ॥

தேஜோஸி தேஜோ மயி தேஹி ஸ்வாஹா ॥ 3. 4 ॥

அபௌ அத்யான்வசாரிஷ- ரஸேன ஸமஸ்ய-
மஹி । ப்யஸ்வா- அக்ன ஆகமம் தம்மா ஸ-ஸ்ருஜ
வர்ச்சஸா ஸ்வாஹா ॥ 3. 5 ॥

3.6. அக்கினியே! என்னை ஞான ஒளியுடனும் மக்களுடனும் செல்வத்துடனும் கூட்டி வைத்தருள்வாயாக.

3.7. இவ்வாறாக ஹோமம் செய்யும் என்னைத் தேவர்கள் அறிந்து கடாசுரிக்க வேண்டும். ரிஷிகளுடன் இந்திரனும் அறிந்து என்னைக் கடாசுரிக்க வேண்டும்.

3.8. வானுலகில் வளரும் பெருமைமிக்க அக்கினிக்கு ஹோமம் செய்கின்றேன்.

3.9. வானுலகுக்கும் பூவுலகுக்கும் ஹோமம் செய்கின்றேன்.

3.10. அக்கினியே! உனக்கு இந்த ஸமித்தை அளிக்கின்றேன். அதனால் நீ வளர்ந்து பரிபூர்ணனாகவேண்டும். அதனால் நானும் வளர்ந்து பரிபூர்ணனாகக் கடவேன்.

3.11. பாக்கியவானான என்னை எவன் (பொருமையால்) அபாக்கியவானாகச் செய்யக் கருதுகிறானே, அவனை அபாக்கியவானாக்கு; என்னைப் பாக்கியவானாகவே இருக்கச் செய்தருள்வாயாக.

3.12. அக்கினியே! இந்த ஸமிதாதானத்தால் எல்லா விரதங்களையும் நன்கனுஷ்டித்தவனாக நான் ஆகும்படி அருள்வாயாக.

சம்மாஸ்தே வர்ச்சஸா சூஜ ப்ருஜயா சு ப்ருஜேன சு சுவாஹீ || 3. 6 ||

விசுந்மே அஸ்ய தேவா இन्द्रோ விசுநா சூஹக்ஷிபிஸுவாஹீ || 3. 7 ||

அஸ்யே வுஹே நாகாய சுவாஹீ || 3. 8 ||

தாஸா-பூமிபூமிசு சுவாஹீ || 3. 9 ||

ஏவா தே அஸ்தே சமீதயா வர்ச்சஸு சாப்யாயஸு சு தயாஹம் வர்ச்சமானோ
பூயாஸ-மாப்யாயமானஸு சுவாஹீ || 3. 10 ||

யோ மாஸ்தே பூமிந்-ஸந்த-மதாபாகம் சிக்ருஷதி |

அபாகமஸ்தே தம் குரு மாமக்ஸ்தே பாகினம் குரு சுவாஹீ || 3. 11 ||

சமீத-மாபாயஸ்தே சர்வதோ பூயாஸு சுவாஹீ || 3. 12 ||

ஸம்மாக்க்ஸ்தே வர்ச்சஸா ஸ்ருஜ ப்ருஜயா ச த்ஸ்தேன
ச ஸ்வாஹா || 3. 6 ||

வித்யுன் மே அஸ்ய தேவா இந்த்ரோ வித்யாத் ஸஹ
ருஷிபி: ஸ்வாஹா || 3. 7 ||

அக்ஸ்யே ப்ருஹதே நாகாய ஸ்வாஹா || 3. 8 ||

ஏவா தே அக்ஸ்தே ஸமீத்தயா வர்த்தஸ்வ சாப்யாய
ஸ்வ ச தயாஹம் வர்த்தமாஸ்தே பூயாஸ - மாப்யாய-
மானஸ்ச ஸ்வாஹா || 3. 10 ||

யோ மாக்க்ஸ்தே பாகினு ஸந்த-மதாபாகம் சிக்ருஷதி |
அபாகமக்ஸ்தே தம் குரு மாமக்ஸ்தே பாகினம் குரு
ஸ்வாஹா || 3. 11 ||

ஸமித - மாதாயாக்ஸ்தே ஸர்வத்ரதோ பூயாஸு
ஸ்வாஹா || 3. 12 ||

3.13. மௌனமாக அக்கினியை நாற்புறமும் சுற்றிப் பரிஷேசனம் செய்க. 'ஸ்வாஹா' என்று ஒரு ஸமித்தை முடிவில் ஹோமம் செய்க.

4.1. அக்கினியே! உன் ஒளி எதுவோ, அதனால் நான் ஒளி பொருந்தியவனாக வேண்டும். அக்கினியே! உனது அகத்தழகு எதுவோ அதனால் நான் அகத்தழகு உடையவனாகவேண்டும். அக்கினியே உனது வசிகரம் எதுவோ அதனால் நான் வசிகரமுடையவனாக வேண்டும்.

4.2. எனக்குப் புத்தியையும் மக்களையும் ஞான ஒளியையும் அக்கினி கொடுத்தருள வேண்டும். எனக்குப் புத்தியையும் மக்களையும் இந்திரிய சக்தியையும் இந்திரன் கொடுத்தருள வேண்டும். எனக்குப் புத்தியையும் மக்களையும் கார்த்தியையும் சூரியன் கொடுத்தருள வேண்டும்.

अथ तूष्णीं समन्तं परिषिच्य । स्वाहा ॥ ३. १३ ॥

उपस्थानं करिष्ये ।

यत्तै अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासम् ।

यत्तै अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासम् ।

यत्तै अग्ने हरस्तेनाहं हस्स्वी भूयासम् ॥ ४. १ ॥

मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्नि-स्तजो दधातु ।

मयि मेधां मयि प्रजां मयिन्द्र इन्द्रियं दधातु ।

मयि मेधां மயி் ப்ரஜாம் மயி் சூர்யோ ஞ்ரஜோ ததாது ॥ ४. २ ॥

அத தூஷ்ணீம் ஸமந்தம் பரிஷிச்சய । ஸ்வா-

ஹா ॥ 3.13 ॥

உபஸ்தானம் கரிஷ்யே ।

யத்தே அக்னே தேஜஸ் தேனாஹம் தேஜஸ்வீ
பூயாஸம் ।

யத்தே அக்னே வர்ச்சஸ் தேனாஹம் வர்ச்சஸ்வீ
பூயாஸம் ।

யத்தே அக்னே ஹரஸ்-தேனாஹம் ஹரஸ்வீ பூயா-
ஸம் । 4.1 ।

மயி மேதாம் மயி் ப்ரஜாம் மய்யக்னிஸ் - தேஜோ
ததாது ।

மயி் மேதாம் மயி் ப்ரஜாம் மயி்ந்த்ர இந்த்ரியம்
ததாது ।

மயி் மேதாம் மயி் ப்ரஜாம் மயி் ஸூர்யோ ப்ரஜோ
ததாது ॥ 4.2 ॥

4.3. அக்கினிக்கு நமஸ்காரம். அக்கினி தேவனே! மந்திரக் குறைப்பாட்டுடனும் கிரியையில் குறைப்பாட்டுடனும் பக்தியில் குறைப்பாட்டுடனும் எந்த ஹோமம் செய்யப்பட்டதோ அது பரிபூர்ணமாகவேண்டும். பிராயச் சித்தங்களோ தவமோ, கருமங்களோ எவை எவை உண்டோ அவையனைத்தினும் தலை சிறந்தது கிருஷ்ணனை நினைத்தலாம்.

அபிவாதனம் செய்க.

अग्नये नमः । मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं हुताशन । यद्भुतं
तु मया देव परिपूर्णं तदस्तु ते ॥ प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपः कर्मात्म-
कानि वै । यानि तेषा-मशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम् । अभिवाद्य ॥ ४.३ ॥

அக்னயே நம: | மந்த்ரஹீனம் க்ரியாஹீனம் பக்தி-
ஹீனம் ஹுதாசன | யத்து தந்து மயா தேவ பரி-
பூர்ணம் ததஸ்து தே || ப்ராயச் சித்தான்-யசேஷாணி
தப: கர்மாத்மகானி வை | யானி தேஷா - மசேஷா-
ணம் க்ருஷ்ணனுஸ்மரணம் பரம் || அபிவாத்ய || 4.3 ||

5.1. ஹோம பஸ்மத்தை எடுத்து இடது கைத்தலத்தில் வைத்து ஐலம் சேர்த்துப் பின்வரும் மந்திரத்தால் குழைக்க. எங்களுடைய சிசுக்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் எங்களுடைய ஆயுளுக்கும் எங்களுடைய பசுக்களுக்கும், எங்களுடைய குதிரைகளுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படாமல் காக்க வேண்டும். எங்கள் வீரர்களைக் கோபத்தால் கொன்று விடலாகாது. ஹவிஸ்ஸுடன் கூட நமஸ்காரத்தால் உம்மை வழிபடுகின்றோம்.

5.2. நான் புத்திசக்தி உடையவனாகவேண்டும் (என்று நெற்றியில் பஸ்மதாரணம்). நான் தேஜஸ் உடையவனாகவேண்டும் (வலதுதோளில்). நான் ஞான ஒளிபொருந்தியவனாகவேண்டும் (இடதுதோளில்). வேத ஒளிபொருந்தியவனாகவேண்டும் (மார்பில்). ஆயுளுடையவனாகவேண்டும் (கழுத்தில்). கஷ்டமின்றி அன்னத்தைப் புசிப்பவனாகவேண்டும் (நாபியில்). எல்லா நன்மைகளுடன் கூடினவனாகவேண்டும் (சிரசில்). அக்கினியே! சிரத்தையும் மேதையும் கீர்த்தியும் ஞானமும் வித்தையும் புத்தியும் செல்வமும் பலமும் ஆயுளும் தேஜஸ்ஸும் ஆரோக்கியமும் எனக்கருளுதல் வேண்டும். அக்கினியே! உயர் நலத்தை எனக்கருள்வாய். ஒம் நம:

இங்ஙனம் ஸமிதாதானம் முற்றும்.

ஹோம-மஸம் சங்குஹ | வாமகரதலே நிபாய | அக்ஷி: சேவயித்வா ||
 மானஸ்தோகே தநயே மா நு ஆயுஷி மா நோ கோபு மா நோ அக்ஷேஷு
 ரீரிஷ: | வீரான்மானோ ருத்ர பாமிதோ வக்ஷி-ஹிவிஷ்மந்தோ நமஸா
 விதேம தே ||

மேதாவி பூயாஸம் (லலாடே) | தேஜஸ்வி பூயாஸம் (தக்ஷிணவாக்ஷி) |
 வர்ச்சஸ்வி பூயாஸம் (தக்ஷிணவாக்ஷி) | வர்ச்சஸ்வி பூயாஸம் (ஹ்ருதயே) |
 ஆயுஷ்மாந் பூயாஸம் (கண்டே) | அந்நாடோ பூயாஸம் (நாபி) | சுவஸ்தி
 பூயாஸம் (சிரசி) || ௧. 1 ||

அக்ஷி: மேதா: யச: ப்ரா: விதா: புத்ரி: ப்ரி: வலம் | ஆயுஷ்ய
 தேஜ அரோக்யம் தேஹி மே ஹவ்யவாஹந | அக்ஷி: தேஹி மே ஹவ்யவாஹந
 நம இதி || ௧. 2 ||

|| இதி சமிதாநாமம் ||

ஹோம-பஸம் ஸங்குஹய | வாம-கரதலே நிதாய |
 அத்ரிஸ-ஸேசயித்வா | மா நஸ-தோகே தநயே மா ந
 ஆயுஷி மா நோ கோஷு மா நோ அக்ஷேஷு ரீரிஷ: |
 வீரான் மா நோ ருத்ர பாமிதோ வக்ஷி-ஹிவிஷ்-
 மந்தோ நமஸா விதேமதே ||

மேதாவி பூயாஸம் (லலாடே) | தேஜஸ்வி பூயாஸம்
 (தக்ஷிண பாஹே) | வர்ச்சஸ்வி பூயாஸம் (ஸவ்யே
 பாஹே) | ப்ரஹ்ம வர்ச்சஸ்வி பூயாஸம் (ஹ்ருதயே) |
 ஆயுஷ்மாந் பூயாஸம் (கண்டே) | அந்நாடோ பூயா-
 ஸம் (நாபி) | ஸ்வஸ்தி பூயாஸம் (சிரசி) || 5. 1 ||

சுரத்தாம் மேதாம் யச: ப்ரஹ்மாம் வித்யாம் புத்திம்
 ச்ரியம் பலம் | ஆயுஷ்யம் தேஜ ஆரோக்யம் தேஹி
 மே ஹவ்யவாஹந | ச்ரியம் தேஹி மே ஹவ்ய-
 வாஹந ஒம் நம இதி || 5. 2 ||

|| இதி ஸமிதாதானம் ||

அனுபந்தம் 5

உபாகர்மப் பிரயோகம்

1. ‘காமோகார்ஷீத்’ ஜபம்

சிராவண பெளர்ணமியில் ஆசாரியன் சிஷ்யர்களுடன் நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு கையில் பவித்திரம் தரித்துப் பிராணாயாமம் செய்து பின்வருமாறு ஸங்கல்பம் செய்து கொள்க.

என்னால் அடையப்பட்ட எல்லாப் பாவங்களையும் நசிக்க செய்வதின் மூலம் பகவானுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாகும் பொருட்டு இந்த சுபதினத்தில், தைமாதம் பெளர்ணமி தினத்தன்று செய்திருக்க வேண்டிய ‘அத்யாய உத்ஸர்ஜன’ கிரியை செய்யாமற் போனதற்குப் பிராயச் சித்தமாக நூற்றெட்டுத் தடவை ‘காமோகார்ஷீத் மன்யு-ரகார்ஷீத்’ என்று மஹாமந்திர ஜபம் செய்கின்றேன்.

‘காமோகார்ஷீத் மன்யு-ரகார்ஷீத்’ என்று நூற்றெட்டுத் தடவை ஜபம் செய்த பின் மாத்தியான்னிகமும் பிரம்ம யஜ்ஞமும் செய்க.

अनुबन्धः ॥ ५ ॥

॥ उपाकर्म प्रयोगः ॥

“कामोकाशीत्” जपः ॥ १ ॥

श्रावण्यां पौर्णमास्यां आचार्यः शिष्यैस्सह नित्यकर्माणि कृत्वा, पवित्रपाणिः प्राणानायम्य । ममोपात्त-समस्त-दुरितक्षयद्वारा + शुभतिथौ तैव्यां पौर्णमास्यां अध्यायोत्सर्जन-अकरणप्रायश्चित्तार्थं अष्टोत्तरशत-संख्यया “कामोकाशीत् मन्युरकाशीत्” इति महा-मन्त्रजपं करिष्ये । इति संकल्प्य “कामोकाशीत् मन्युरकाशीत्” इति जपित्वा, माध्याह्निकं ब्रह्मयज्ञं च कृत्वा ॥ १ ॥

அனுபந்தம் 5

உபாகர்ம் - ப்ரயோக:

“காமோகார்ஷீத்” - ஜப: ॥ 1 ॥

சீராவண்யாம் பெளர்ணமாஸ்யாம் ஆசார்ய: சிஷ்யை: ஸஹ நித்யகர்மாணி க்ருத்வா, பவித்ரபாணி: ப்ராணானாயம்ய | மமோபாத்த - ஸமஸ்த - துரிதக்ஷயத்-வாரா + ஈபதிதௌ தைஷ்யாம் பெளர்ணமாஸ்யாம் அத்யாயோத்ஸர்ஜன - அகரண-ப்ராயச்சித்தார்த்தம் அஷ்டோத்தர சதஸக்ய்யா “காமோகார்ஷீத்-மன்யு-ரகார்ஷீத்” இதி மஹாமந்த்ர - ஜபம் கரிஷ்யே ॥ இதி ஸங்கல்ப்ய “காமோகார்ஷீத் மன்யுரகார்ஷீத்” இதி ஜபித்வா மாத்யாஹ்னிகம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞஞ் ச க்ரு-த்வா ॥

2. மஹா ஸங்கல்பம்

சுக்லாம்பரதரம் | ப்ராணயாமம்.

அசுத்தமாக வாயினும் சுத்தமாகவாயினும் எந்த நிலையிலிருந்தாலும் எவனொருவன் தாமரைக் கண்ணனை நினைக்கின்றானோ அவன் உள்ளும் புறம்பும் சுத்தமானவனே. மனதாலோ வாக்காலோ செயலாலோ வந்தடைந்த பாவம் ஸ்ரீராம ஸ்மரணையாலேயே கழிந்துபோம். இதில் லந்தேகமில்லை. ஸ்ரீராம ராம ராம.

திதியும் விஷ்ணு, வாரமும் விஷ்ணு, நக்ஷத்திரமும் யோகமும் கரணமும் விஷ்ணுவே. உலகனைத்தும் விஷ்ணுவே. ஸ்ரீகோவிந்த கோவிந்த கோவிந்த.

ஆதி விஷ்ணுவும் ஆதி நாராயணனுமாகிய பகவானுடைய சிந்திக்க முடியாததும் அளவு கடந்ததுமான

महासंकल्पः ॥ २ ॥

शुक्लांबरधरं ॥

प्राणानायम्य ॥

अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा ।

यःस्मरेत् पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥

मानसं वाचिकं पापं कर्मणा समुपार्जितम् । श्रीरामस्मरणेनैव
व्यपोहति न संशयः । श्री राम राम राम ॥ तिथिर्विष्णु-स्तथा वारो
नक्षत्रं विष्णुरेव च । योगश्च करणं चैव सर्वं विष्णुमयं जगत् ।
श्रीगोविन्द गोविन्द गोविन्द ।

आदिविष्णोः आदिनारायणस्य अचिन्त्यया अपरिमितया

மஹா ஸங்கல்ப: ॥ 2 ॥

சுக்லாம்பரதரம் ।

ப்ராணானாயம்ய ।

அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாம் கதோடபி
வா । ய: ஸ்மரேத் புண்டரீகாக்ஷம் ஸ பாஹ்யாப்-
யந்தர: சுகி: ॥

மானஸம் வாசிகம் பாபம் கர்மண ஸமுபார்ஜிதம் ।
ஸ்ரீராமஸ்மரணேனேவ வ்யபோஹதி ந சம்சய: ॥
ஸ்ரீராம ராம ராம ॥ திதிர் - விஷ்ணுஸ் - ததா வாரோ
நக்ஷத்ரம் விஷ்ணு - ரேவ ச । யோகச்ச கரணஞ் சைவ
ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத் ॥ ஸ்ரீ கோவிந்த கோவிந்த
கோவிந்த ॥

ஆதிவிஷ்ணோ: ஆதிநாராயணஸ்ய அசிந்த்யயா

சக்தியால் இயங்குவதும்; பிரளய ஜலப் பெருக்கின் மத்தியில் சுழன்று தோன்றும் அநேக கோடிப் பிரம்மாண்டங்களுள் ஒன்றாகியதும்; பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், அஹங்காரம், மஹத், அவ்யக்தம் ஆகிய ஆவரணங்களால் மறைக்கப்பட்டதுமாகிய இந்தப் பிரம்மாண்டச் சிமிழின் மத்தியில்; பூமண்டலத்தில், ஜம்பூ, ப்லக்ஷம், சாகம், சால்மலி, குசம், க்ரௌஞ்சம், புஷ்கரம் எனப்படும் துவீபங்களினிடை ஜம்பூத்துவீபத்தில், பாரதவர்ஷத்தில், பரதக் கண்டத்தில், பிரஜாபதி கேஷத்திரத்தில் தண்டகாரணியம், சம்பகாரணியம், வந்தியாரணியம், வீக்ஷாரணியம், வேதாரணியம் முதலிய பல புண்ணிய ஆரணியங்களின் மத்தியப் பிரதேசத்தில், கர்மபூமியில், ராமசேதுவுக்கும் கேதாரத்துக்கும் இடையில், பாகிரதி, கௌதமீ, கிருஷ்ண வேணீ, யமுனீ, நர்மதை, துங்கபத்ரா, த்ரிவேணீ, மலத்தைப்போக்கும் காவேரீ முதலிய புண்ணிய நதிகளுடன் பிரகாசிப்பதும், இந்திரப்பிரஸ்தம், யமப்பிரஸ்தம், அவந்திபுரீ, ஹஸ்தினாபுரீ, அயோத்தியாபுரீ, மதுரா

शक्त्या श्रियमाणस्य महाजलौघस्य मध्ये, परिभ्रमतां अनेककोटि
ब्रह्माण्डाना-मेकतमे पृथिव्यक्षेत्रे-वाय्वाकाशाहंकार-महदव्यक्तै-रावरणै-
रावृतेऽस्मिन् महति ब्रह्माण्ड-करण्ड-मध्ये, भूमण्डले, जंबू-प्लक्ष-
शाक-शाल्मलि-कुश-कौच-पुष्कर-द्वीपानां मध्यप्रदेशे, जंबूद्वीपे, भारत-
वर्षे भरतखण्डे, प्रजापतिक्षेत्रे दण्डकारण्य-चंपकारण्य-विन्धारण्य-
वीक्षारण्य-वेदारण्यादि अनेकपुण्यारण्यानां मध्यप्रदेशे, कर्मभूमौ,
रामसेतु-केदारयो-र्मध्यप्रदेशे, भागीरथी-गौतमी-कृष्णवेणी-यमुना-
नर्मदा - तुङ्गभद्रा - त्रिवेणी - भलापहारिणी - कावेर्यादि-अनेकपुण्यनदी-
विराजिते, इन्द्रप्रस्थ-यमप्रस्थ-अवन्तिकापुरी-हस्तिनापुरी-अयोध्या-

அபரிமிதயா சக்த்யா ப்ரியமாணஸ்ய மஹாஜலௌ
கஸ்யமத்யே, பரிப்ரமதாம் அநேககோடி - ப்ரஹ்-
மாண்டானாம் ஏகதமே ப்ருதிவ்யப்தேஜோ - வாய்-
வாகாசா ஹங்கார - மஹதவ்யக்தை: ஆவரணை -
ராவ்ருதே, அஸ்மின் மஹதி ப்ரஹ்மாண்ட-கரண்ட-
மத்யே, பூமண்டலே ஜம்பூ - ப்லக்ஷ சாகசால்மலி -
குசக்ரௌஞ்ச - புஷ்கரத்வீபானாம் மத்யப்ரதேசே,
ஜம்பூத்வீபே, பாரதவார்க்ஷே, பரதக்கண்டே, ப்ரஜாபதி-
க்ஷேத்ரே, தண்டகாரண்ய - சம்பகாரண்ய-விந்த்யா -
ரண்ய-விஷ்ணாரண்ய-வேதாரண்யாதி அநேக புண்யா-
ரண்யானாம் மத்யப்ரதேசே கர்மபூமௌ ராமஸேது-
கேதாரயோர் - மத்யப்ரதேசே பாஶீரதீ - கௌதமீ -
க்ருஷ்ணவேணீ - யமுனா - நர்மதா - துங்கபத்ரா - த்ரி -
வேணீ-மலாபஹாரிணீ-காவேர்யாதி அநேக புண்ய-
நதீ-விராஜிதே, இந்த்ரப்ரஸ்த-யமப்ரஸ்த-அவந்திகா-
புரீ - ஹஸ்தினாபுரீ - அயோத்யாபுரீ - மதுராபுரீ-மாயா

புரீ, மாயாபுரீ, காசிபுரீ, காஞ்சிபுரீ, துவாரகை முதலிய பல புண்ணிய ஷேத்திரங்களுடன் பிரகாசிப்பதுமாகிய இந்த தேசத்தில்; உலகனைத்தும் சிருஷ்டிப்பவரும் இரண்டு பரார்த்தம் ஆயுள் படைத்தவருமாகிய பிரம்மாவின் இரண்டாவது பரார்த்தத்திலுள்ள ஐம்பது வருஷங்களில் முதல் வருஷத்தில், முதல் மாதத்தில், முதல் பக்ஷத்தில், முதல் நாளில், பகலில், இரண்டாவது யாமத்தில், மூன்று வது முகூர்த்தத்தில், ஸ்வாயம்புவர், ஸ்வாரோசிஷர், உத்தமர், தாமஸர், ரைவதர், சாக்ஷுஷர் என்ற ஆறு மனுக்களின் காலம் கடந்து, ஏழாவது வைவஸ்வத மன் வந்தரத்தில், இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்தில், கலியுகத்தில், முதல் பாதத்தில் இப்போது விவகாரத்திலுள்ள சகாப்தத்தில் பிரபவாதி அறுபது ஆண்டுகளிடை இன்ன ஸம்வத்ஸரத்தில், தக்ஷிணயனத்தில், வர்ஷருதுவில், ஷீஹம் மாஸத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், பெளர்ணமி சுபதிதி

புரி - மதுராபுரி - மாயாபுரி - காசிபுரி - காஷ்மிபுரி - தூரகாதி - அநேக-
புறப்புரி - விராஜிதே, சகலஜகத்சுபு: பரார்த்தயஜிவின: ப்ரண: த்விதீய-
பரார்த்தே ப்ராசாஷபதாடௌ, ப்ரதமே வர்ஷே, ப்ரதமே மாஸே, ப்ரதமே பக்ஷே, ப்ரதமே
திவசே, அஹ்நி, த்விதீயே யாமே, த்ருதீயே முஹூர்த்தே, ச்வாயம்சுவ-சுவாரோசிப-
உத்தம-தாமச-ரேவத-சாக்ஷுவாக்யேபு பத்சு மனுபு அநீதேபு சப்தமே வைவஸ்வத-
மந்வந்தரே, அஷ்டாவிங்கததி தமே, கலியுகே ப்ரதமே பாடே, சகாப்தே அஸ்திமந்
வர்தமானே வ்யாவஹாரிகே ப்ரபவாதி ப்ரதீபவத்சராணா மத்யே, அமுகநாம-
சவத்சரே தக்ஷிணாயனே வர்ஷக்ரதௌ சிஹமாஸே சூக்ஷ்மபக்ஷே பௌர்ணமாயா

புரி - காசிபுரி - காஞ்சிபுரி - த்வாரகாதி - அநேகபுண்யபுரி -
விராஜிதே, ஸகல ஜகத்ச்ரஷ்டு: பரார்த்த-த்யய-
ஜிவின: ப்ரஹ்மண: த்விதீய பரார்த்தே பஞ்சாச-
தப்தாதெள, ப்ரதமே வர்ஷே, ப்ரதமே மாஸே, ப்ர-
தமே பக்ஷே, ப்ரதமே திவஸே, அஹ்நி, த்விதீயே
யாமே, த்ருதீயே முஹூர்த்தே, ச்வாயம்சுவ-ச்வா-
ரோசிஷ-உத்தம-தாமஸ-ரைவத-சாக்ஷுஷாக்யேஷு
ஷட்ஸு மனுஷு அதீதேஷு, ஸப்தமே, வைவஸ்வத-
மந்வந்தரே, அஷ்டாவிங்கததி தமே, கலியுகே ப்ரதமே
பாதே, சகாப்தே அஸ்திமந் வர்த்தமானே, வ்யாவ-
ஹாரிகே, ப்ரபவாதி ஷஷ்டி ஸம்வத்சராணம் மத்யே,
அமுகநாமஸம்வத்சரே, தக்ஷிணாயனே, வர்ஷ-
ருதெள, ஸிஹ்மமாஸே, சகலபக்ஷே, பெளர்ண-
மாஸ்யாம் சுபதிதெள வாஸரயுக்தாயாம் நக்ஷத்ர-

யில், இன்னகிழமையும் இன்ன நக்சத்திரமும் கூடியதும் சுபயோக சுபகரண ஸகல விசேஷணங்களால் சிறப்பாகிய துமான இந்தப் பெளர்ணமிச் சுபதிதியில்; அனாதியான அவித்யா வாசனையால் வளர்ந்துவரும் இந்தப் பெரிய ஸம்ஸார சக்கரத்தில் விசித்திரமான கர்மப் போக்கில் பலவிதமான இடங்களில் பலவாறாய்ப் பிறந்து, ஏதோ ஒரு புண்ணியச் செயலின் நலத்தால், இந்த மானிடப் பிறவியில் பிராம்மணத் தன்மையடைந்த எனக்குப் பல பிறவித்தொடரில் பிறவிதோறும் இதுவரை பால்யத்திலும் கௌமாரத்திலும், யௌவனத்திலும், மூப்பிலும் ஜாக்கிர சொப்பன சுஷுப்தி நிலைகளில், மனதாலும் வாக்காலும் உடலாலும் கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய வியாபாரங்களால் இப்பிறவியிலும் முற்பிறவிகளிலும் வினைந்தனவாய்த் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்துள்ள மகாபாதகங்கள், மகாபாதகங்களுக் குடந்தையாயிருத்தல், ஸமபாதகங்கள்,

शुभतिथौ वासरयुक्तायां नक्षत्रयुक्तायां शुभयोग शुभकरण सकल-
विशेषणविशिष्टायां पौर्णमास्यां शुभतिथौ ;

अनाद्यविद्या-वासनया प्रवर्तमानेऽस्मिन् महति संसारचक्रे विचित्राभिः कर्मगतिभिः विचित्रासु योनिषु पुनः पुनः अनेकधा जनित्वा केनापि पुण्यकर्म-विशेषेण इदानीं तन-मानुष्ये द्विजन्मविशेषं प्राप्तवतो मम जन्माभ्यासाज्जन्मप्रभृति एतत्क्षणपर्यन्तं, बाल्ये वयसि कौमारे यौवने वार्धके च जाग्रत्-स्वप्न-सुषुप्त्यवस्थासु मनो-वाक्-काय-कर्मैन्द्रिय-ज्ञानेन्द्रिय-व्यापारैः संभावितानां इहजन्मनि जन्मान्तरे च ज्ञानाज्ञानकृतानां महापातकानां महापातकानुमन्त्र-

யுக்தாயாம் சுபயோக சுபகரண ஸகல விசேஷண
விசிஷ்டாயாம் பெளர்ணமாஸ்யாம் சுபதிதௌ ;

அனாத்யவித்யா - வாஸனயா ப்ரவர்த்தமானே
ஸம்மின் மஹதி ஸம்ஸாரசக்ரே விசித்ராபி: கர்ம-
கதிபி: விசித்ராஸு யோனிஷு புன: புன: அநேக-
தா ஜனித்வா கேனாபி புண்ய-கர்ம-விசேஷேண இதா-
னீந்தன - மானுஷ்யே த்விஜன்ம-விசேஷம் ப்ராப்த-
வதோ மம ஜன்மாப்யாஸாத் ஜன்மப்ரப்ருதி ஏதத்-
க்ஷணபர்யந்தம், பால்யே வயஸி கௌமாரே யௌ-
வனே வார்த்தகே ச ஜாக்ரத் - ஸ்வப்ன-ஸுஷுப்த-
யவஸ்தாஸு மனோ-வாக்காய-கர்மேந்த்ரிய-ஞானேந்
த்ரிய-வ்யாபாரை: ஸம்பாவிதானாம் இஹஜன்மனி
ஜன்மாந்தரே ச ஜ்ஞானஜ்ஞானக்ருதானாம் மஹா-
பாதகானாம் மஹா-பாதகானுமந்த்ரத்வாதீனாம், ஸம

உபபாதகங்கள், மனதைக் கரைப்படுத்தும் வகையில் பொருளிட்டி வாழ்க்கை நடத்தியது, தகுதியற்ற இடத்தில் கொடுத்தல் வாங்கல், ஜாதியின் மேன்மையைக் குலைக்கும் செயல்கள், விஹித கர்மங்களை விட்டது, இன்னும் இவை போன்று தெரிந்து ஒரு முறையோ, தெரியாமல் பல முறையோ செய்யப்பட்ட எல்லாப் பாவங்களும் இப்போதே நீங்குவதற்காக இந்த பாஸ்கர சேஷத்திரத்தில், விநாயகர், ஹரி, ஹரர் முதலிய எல்லா தேவதைகளின் ஸந்நிதியில் சிராவணப் பெளர்ணமியில் அத்தியயனத்தை ஆரம்பிக்கும் கர்மாவை (உபாகர்மத்தை) செய்கின்றேன். அதற்கு அங்கமாகச் சரீர சுத்தியின் பொருட்டுப் பரிசுத்தமான நீரில் ஸ்நானம் செய்கின்றேன்.

3. யஜ்ஞோபவீததாரணம்

இதற்குள்ள மந்திரமும் மந்திரத்தின் கருத்தும் அனுபந்தம் 2-ல் பார்க்க. பிரம்மசாரிகள் முஞ்சிக்கயிறும், மான்டோலும், தண்டமும் தரிக்கவேண்டும்.

ப்ரஹ்மசாரிணஸ்து மௌஞ்ஜீ-மஜினம் தண்டஞ்ச
தாரயேத் ||

4. காண்டரிஷி தர்ப்பணம்

பிராணயாமம் செய்து பின்வருமாறு ஸங்கல்பம் செய்து கொள்க:—‘சிராவணப் பெளர்ணமியில் அத்தியாய உபக்ரம கர்மத்தின் அங்கமாகக் காண்டரிஷி தர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.’ பூணூலை மாலையாகப் போட்டுக்கொண்டு, எள்ளும் அக்ஷதையும் கலந்த தீர்த்தத்தால் உள்ளங்கையின் வலது பக்கமாகத் தர்ப்பணம் செய்க. காண்டரிஷியாகிய பரஜாபதியைத் திருப்தி செய்விக்கிறேன் (மூன்று தடவை). அவ்வாறே காண்டரிஷியாகிய ஸோமனையும், காண்டரிஷியாகிய அக்கினியையும், காண்டரிஷிகளாகிய விச்வே தேவர்களையும் திருப்தி செய்விக்கிறேன். ஸம்ஹிதா தேவதைகளாகிற உபநிஷதங்களைத் திருப்தி செய்விக்கிறேன். யாஜுரீகி தேவதைகளாகிற உபநிஷதங்களைத் திருப்தி செய்விக்கிறேன். வருண தேவதையின் உபநிஷதங்களைத் திருப்தி செய்விக்கிறேன். ஸ்வயம்புவான் பிரம்மாவைத் திருப்தி செய்விக்கிறேன். ஸதஸஸ்பதியைத் திருப்தி செய்விக்கிறேன். பூணூலை உபவீதியாகப் போட்டுக்கொண்டு ஆசமனம் செய்க.

5. ஹோமம்

விக்னேசுவர பூஜையை முடித்து ‘அத்தியயன ஆரம்ப

काण्ड-ऋषि-तर्पणम् ॥ ४ ॥

प्राणानायम्य । श्रावण्यां पौर्णमास्यां अध्यायोपक्रम-कर्माङ्गं
काण्ड-ऋषि-तर्पणं करिष्ये । निवीती । तिलाक्षतयुक्तेनाग्निस्तर्प-
यति । (त्रिः) प्रजापतिं काण्डऋषिं तर्पयामि । सोमम् । अग्निम् ।
विश्वान् देवान् । सा५हिती-देवता उपनिषदः । याज्ञिकीर्देवता
उपनिषदः । वारुणीर्देवता उपनिषदः । ब्रह्माणं स्वयंभुवम् । सद-
सस्पतिम् । उपवीती । आचम्य ॥ ४ ॥

होमः ॥ ५ ॥

विघ्नेश्वरपूजां कृत्वा । अध्यायोपक्रम कर्म करिष्ये इति सङ्कल्प्य

4. காண்ட - ரிஷி - தர்ப்பணம்

ப்ராணனாயம்ய | ச்ராவண்யாம் பெளர்ணமாஸ்-
யாம் அத்யாயோபக்ரம - கர்மாங்கம் காண்டரிஷி -
தர்ப்பணம் கரிஷ்யே | நிவீதி | திலாக்ஷதயுக்தேனாத்-
பிஸ்தர்ப்பயதி || (த்ரி:) || ப்ரஜாபதம் காண்டரிஷிம்
தர்ப்பயாமி | ஸோமம் | அக்னிம் | விச்வான் தேவான் |
ஸாஹிதீர் தேவதா உபநிஷத: | யாஜ்ஞிகீர் தேவதா
உபநிஷத: | வாருணீர் தேவதா உபநிஷத: | ப்ரஹ்-
மாணம் ஸ்வயம்புவம் | ஸதஸஸ்பதம் || உபவீதி ||
ஆசம்ய ||

5. ஹோமம்

விக்னேச்வரபூஜாம் க்ருத்வா | அத்யாயோபக்ரம-

ஹோமக்கிரியையைச் செய்கின்றேன்' என்று ஸங்கல்பித்து விக்னேசுவரனை யதாஸ்தானம் செய்து புண்யாஹவாசனம் செய்க.

தரையில் கோடிட்டு லௌகிகாக்னியைப் பிரதிஷ்டை செய்து அக்னிக்கு விறகிட்டு மூட்டி ஆறு பாத்திரப் பிரயோகமும் பிரஹ்ம வரணமும் செய்க.

அக்னிக்கு ஈசான திங்கில் கும்பத்தை ஸ்தாபித்து அதில் வருண தேவதையையும் வேதவியாஸரையும் ஆவாஹனம் செய்து ஆஸனம் முதலிய பதினாறு உபசாரங்களுடன் பூஜை செய்க.

நெய்யை உருக்கி அக்னி முகாந்தம் செய்து கொள்க.

(வேதாரம்பம் ஏற்கெனவே ஆகாத பிரம்மசாரிகளை உத்தேசித்து ஆஜ்யஹோமம் இல்லை.)

காண்டரிஷியாகிய பிரஜாபதிக்கு ஸ்வாஹா என்று இந்த ஆஹுதியைச் செய்கிறேன். ஸோமனுக்கும் அக்னிக்கும் விச்வேதேவர்களுக்கும் ஸ்வாஹா என்று ஆஹுதிகளைச் செய்கிறேன். ஸம்ஹிதா தேவதைகளாகிற உபநிஷதங்களுக்கும் யாஜுரீகி தேவதைகளாகிற உபநிஷதங்க

விந்நேசுவரமுத்யமயேத் । புण्याஹ் வாசயித்வா । ஸ்யண்டிலமுஹிவ்ய லௌகிக-
காஸ்தி ப்ரதிஸ்டாப்ய, அஸ்திமிஷ்வா ஷட்பாத்திர-ப்ரயோக: । ப்ரஹ்மவரணம் ।
அஸ்திரிஸானதிஃபாஸ்தி கும்பம் ப்ரதிஸ்டாப்ய । தஸ்திமந் வரணம் வேதவ்யாஸம் ச
அவாஹ்ய, அஸ்திநாதி ஷோடஸோபசாராந் க்ருத்வா । அஸ்த்யம் விலாப்ய
அஸ்திமுத்யமந் க்ருத்வா ॥

ப்ரநாபதயே காண்டருஷ்யே ஸ்வாஹ் । ப்ரநாபதயே காண்டருஷ்ய இதம் ॥
ஸோமாய । அஸ்த்யே । விஸ்தேஹ்யோ தேவேஹ்ய: காண்டருஷ்யிஹ்ய: ஸ்வாஹ் ।
விஸ்தேஹ்யோ தேவேஹ்ய: கா + இதம் ॥ ஸாஹிதிஹ்யோ தேவதாஹ்ய உப-
நிஷத்த: ஸ்வாஹ் ॥ ஸாஹிதி + இதம் । யாஜ்ஞிகிஹ்யோ தேவதாஹ்ய

கர்ம கரிஷ்யே இதி ஸங்கல்ப்ய விக்னேச்வர-முத்வாஸ-
யேத் ॥ புண்யாஹம் வாசயித்வா ॥ ஸ்தண்டில-முல்வி-
க்ய லௌகிகாக்னிம் ப்ரதிஷ்டாப்ய, அக்னிமித்வா
ஷட்பாத்திரப்ரயோக: । ப்ரஹ்மவரணம் । அக்னே-
ஸானதிஃபாகே கும்பம் ப்ரதிஷ்டாப்ய । தஸ்திமந்
வரணம் வேதவ்யாஸஞ்ச ஆவாஹ்ய ஆஸனாதி-
ஷோடஸோபசாராந் க்ருத்வா । ஆஸ்யம் விலாப்ய
அக்னிமுகாந்தம் க்ருத்வா ॥

ப்ரஜாபதயே காண்டருஷ்யே ஸ்வாஹா । ப்ரஜா-
பதயே காண்டருஷ்ய இதம் ॥ ஸோமாய । அக்னயே ।
விச்வேப்யோ தேவேப்ய: காண்டருஷிப்ய: ஸ்வாஹா ।
விச்வேப்யோ தேவேப்ய: கா + இதம் ॥ ஸாஹிதி-
ப்யோ தேவதாப்ய உபநிஷத்த: ஸ்வாஹா ॥ ஸாஹி-
தி + இதம் ॥ யாஜ்ஞிகிப்யோ தேவதாப்ய உப-

ளுக்கும் வாருனீ தேவதைகளாகிற உபநிஷதங்களுக்கும் இந்த ஆஹுதிகளைச் செய்கிறேன். ஸ்வயம்புவான பிரம்மனுக்கு இந்த ஆஹுதியைச் செய்கிறேன்.

ஆச்சரியமானவராயும் இந்திரனுக்குப் பிரியமானவராயும் எல்லோராலும் விரும்பப்படுபவராயும் கர்மபலனையளிப்பவராயும் புத்தி சக்தியை யளிப்பவராயும் உள்ள அந்தர்யாமியை அடைவேனாக. (அந்தர்யாமியாகிய) ஸதஸஸ்பதிக்கு இந்த ஆஹுதியைச் செய்கிறேன். இவ்வாறாக ஒன்பது ஆஹுதிகளைச் செய்க.

6. வேதாரம்பம்

பின்னர் எல்லோரும் ஆசாரியனை நோக்கித் தர்ப்பாஸனத்திலமர்ந்து, தர்ப்பையைத் தரித்துப் பிராணாயாமம் செய்து சிராவண பெளர்ணமியில் 'வேதாரம்பத்தைச் செய்கிறேன்' என்று ஸங்கல்பம் செய்து கொள்க.

ஓம் (பசுக்களே! பசுவின் கன்றுகளே!) அன்னத்தையும் ரஸத்தையும் அளித்து எங்களைத் தலை சிறந்த கர்மமாகிய பகவதாராதனத்தில் கூட்டிவைக்கும் பொருட்டு நீங்கள் மேயப்போய் திரும்பி வாருங்கள். ஸவித்ரு தேவன் உங்களுக்கு நல்ல மேய்ச்சலை அளித்து அருள் புரியட்டும். ஓம்.

उपनिषद्भ्यः स्वाहा । याज्ञिकीभ्यो + इदम् । ब्रह्मणे स्वयंमुवे
स्वाहा । ब्रह्मणे + इदम् ॥

सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् । सनिं मेधा-मयासिषः
स्वाहा । सदसस्पतय इदम् । इति नवाज्याहुती-हुत्वा ॥

वेदारम्भः ॥ ६ ॥

अद्य पूर्वोक्त एवं गुण-विशेषण-विशिष्टायां अस्यां श्रावण्यां
पौर्णमास्यां वेदारम्भं करिष्ये ॥

हरिः ओम् । इषेत्वोर्जे त्वा वायवस्योपायवस्य देवो वससवित
प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे । ओम् ॥

நிஷத்ப்ய: ஸ்வாஹா | யாஜ்ஞிகிப்யோ + இதம் || ப்ரஹ்-
மணே ஸ்வயம்புவே ஸ்வாஹா | ப்ரஹ்மணே + இதம் ||

ஸதஸஸ்பதி - மத்புதம் ப்ரியமிந்த்ரஸ்ய காம்யம் |
ஸநிம் மேதா - மயாஸிஷ: ஸ்வாஹா | ஸதஸஸ்பதய
இதம் | இதி நவாஜ்யாஹுதீர் - ஹுத்வா ||

6. வேதாரம்ப:

அத்ய பூர்வோக்த ஏவங்குண-விசேஷண விசிஷ்டா
யாம் அஸ்யாம் ச்ராவண்யாம் பெளர்ணமாஸ்யாம்
வேதாரம்பம் கரிஷ்யே ||

ஹரி: ஓம் | இஷேத்வோர்ஜே த்வா வாயவஸ்தோ-
பாயவஸ்த தேவோ வஸ்ஸவிதா ப்ரார்ப்பயது
ச்ரேஷ்டதமாய கர்மணே | ஓம் ||

தேவர்களே! காதுகளால் நாங்கள் நல்லதைக் கேட்க வேண்டும். பூஜைக்குரியவர்களே! கண்களால் நாங்கள் நல்லதைக் காண வேண்டும். திடமான உறுப்புக்களுடனும் உடல்களுடனும் (தேவர்களைத்) துதித்துப் போற்றிக் கொண்டு தேவர்களுக்குவப்பான ஆயுள் எவ்வளவோ அதை அடைவோமாக. பெரும்புகழ் வாய்ந்த இந்திரன் நமக்கு நன்மை (அளிக்கட்டும்). எல்லாவற்றையும் அறியும் சூரியன் நமக்கு நன்மை (அளிக்கட்டும்). தடைபடாத கதியுடைய கருடன் நமக்கு நன்மை (அளிக்கட்டும்). பிருஹஸ்பதி நமக்கு நன்மை அளிக்கட்டும். ஓம்.

ஓம். இனி தர்சம் பூர்ணமாஸம் ஆகியவற்றை வியாக்கியானம் செய்வோம். காலை அக்னிஹோத்திரத்தை முடித்து வேறாக ஆஹவனீயாக்கினியை ஸ்தாபித்து அக்கினிகளை ஆரதிக்க வேண்டும். விதுரன் (மனைவியை இழந்தவன்) வேறான ஆஹவனீயாக்கினியை ஆரதிப்பது கூடாது.

—(ஆபஸ்தம்ப சிரௌத ஸூத்ரம்)

ஓம். இனி சிஷ்டாசாரத்தால் ஏற்பட்டுள்ள கர்மாகள் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன. அவை உத்தராயணம், பூர்வபகம், பகல், புண்ணிய தினங்களாகியவற்றில் செய்யத்தக்கனவாம். யஜ்ஞோபவீதத்துடன் பிரதக்ஷிணமாக (செய்ய வேண்டும்).

—(ஆபஸ்தம்பகிருஹ்ய ஸூத்ரம்)

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यज्ञत्राः । स्थिरै-
रङ्गैः स्तुष्टुवाग्मंस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः । स्वस्ति न
इन्द्रो बृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो
अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्तिर्दधातु । ओम् ॥

अथातो दर्शपूर्णमासौ व्याख्यास्यामः । प्रातरग्निहोत्रं हुत्वा ।
अन्यमाहवनीयं प्रणीय । अग्नीनन्वादधाति । न गतश्रियोऽन्यमग्निं
प्रणयति । ओम् ॥

अथ कर्माणि । आचाराद्यानि गृह्यन्ते । उदगयनपूर्वपक्षाहः ।
पुण्याहेषु कार्याणि । यज्ञोपवीतिना प्रदक्षिणम् । ओम् ॥

பத்ரங்கர்ணேபி: ச்ருணுயாம தேவா: | பத்ரம்
பச்யேமாக்ஷபிர்-யஜத்ரா: | ஸ்திரை-ரங்கைஸ்-துஷ்டு
வாஃஸஸ் - தனுபி: | வ்யசேம தேவஹிதம் யதாயு: |
ஸ்வஸ்தி ந இந்த்ரோ வ்ருத்தச்ரவா: | ஸ்வஸ்தி ந:
பூஷா விச்வவேதா: | ஸ்வஸ்தி நஸ்தார்க்ஷயோ
அரிஷ்டநேமி: | ஸ்வஸ்தி நோ ப்ருஹஸ்பதிர் - ததாது ||
ஓம் ||

அதாதோ தர்ச பூர்ணமாஸௌ வ்யாக்யாஸ்யாம: |
ப்ராதரக்னிஹோத்ரம் ஹுத்வா | அன்யமாஹவ-
னீயம் ப்ரணீய | அக்னீனன்வாததாதி | ந கதச்சீயோ-
:ன்யமக்னீம் ப்ரணயதி | ஓம் ||

அத கர்மாணி | ஆசாராத்யானி க்ருஹ்யந்தே |
உதகயன - பூர்வபக்ஷாஹ: | புண்யாஹேஷு கார்-
யாணி | யஜ்ஞோபவீதினா ப்ரதக்ஷிணம் | ஓம் ||

ஓம். இனித் தொன்றுதொட்டுப் பெரியோர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பெற்ற தர்மங்களை விளக்கிக் கூறுவோம். தர்மந் தெரிந்தவர்களின் அனுஷ்டானமும் வேதங்களும் பிரமாணம். வர்ணங்கள் நான்கு.

—(ஆபஸ்தம்ப தர்ம ஸூத்ரம்)

‘அ இ உண் ருலுக்’ முதலியன மாஹேசுவர ஸூத்ரங்கள்.

எங்களுடைய சொற்கள் உயர்நலமளிப்பனவாகட்டும். பசுக்களும் செல்வமும் (வளரட்டும்). ருத்திரர் வணங்கப்படுபவராகட்டும். பகவான் யாகத்தால் ஆராதிக்கப்படுபவராகட்டும். இந்த (என்) ஸ்திரீ சீர்நிறைந்தவளாகட்டும். புத்திரன் செல்வம் பொருந்தியவனாகட்டும். (எனப் பிரார்த்தனை). ஓம்.

—ஜோதிஷ ஸூத்திரம்

‘அக்னிமீளே’, ‘அக்ன ஆயாஹி’, ‘ஸந்நோ தேவீ:’—இம்மந்திரங்களின் கருத்தைப் பிரம்மயஜுரத்தின் கீழ்பார்க்க.

ஓம். பிரம்மத்திற்கு நமஸ்காரம். அக்கினிக்கு நமஸ்காரம். பூமிக்கு நமஸ்காரம். செடி கொடிகளுக்கு நமஸ்காரம். வாக்குக்கு நமஸ்காரம். பிருஹஸ்பதிக்கு நமஸ்காரம். எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரம் செய்கின்றேன். (இங்ஙனம் மூன்று தடவை).

(பின்னர் ஜயாதிகேஹாமம் செய்க.)

अग्र आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये । नि होता सत्ति
बर्हिषि । ओम् ॥

शन्नो देवीरभिष्टु आपो भवन्तु पीतये । शंयोरभि स्तवन्तु नः ।
ओम् ॥

अथातो ब्रह्मजिज्ञासा । ओम् ॥

ओं नमो ब्रह्मणे, नमो अस्वद्यु, नमः पृथिव्यै, नम ओष-
धीभ्यः । नमो वाचे, नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ।
(एवं त्रिः) । ओम् ॥ (जयादि होमं कृत्वा ।)

அக்ன ஆயாஹி வீதயே க்ருணானோ ஹவ்யதாதயே ।
நி ஹோதா ஸத்தி பர்ஹிஷி । ஓம் ॥

சந்நோ தேவீ-ரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே ।
சம்யோ-ரபிஸ்ரவந்து ந: । ஓம் ॥

அதாதோ ப்ரஹ்ம ஜீஜ்ஞாஸா । ஓம் ॥

ஓம் நமோ ப்ரஹ்மணே, நமோ அஸ்த்வக்னயே, நம:
ப்ருதிவ்யை, நம ஓஷதீப்ய: । நமோ வாசே, நமோ
வாசஸ்பதயே, நமோ விஷ்ணவே ப்ருஹதே கரோமி ।
(ஏவம் த்ரி:) ஓம் ॥ (ஜயாதி ஹோமம் க்ருத்வா ।)

பிரஜாபதியே! உம்மிடமிருந்தேயன்றே இவைகளும் இன்னும் உண்டாய அனைத்தும் சுற்றிலும் தோன்றியுள்ளன. உம்மைக்குறித்து ஹோமம் செய்கின்றோம். எங்களுடைய ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்வித்தல் வேண்டும்.

இந்தக் கர்மாவில் கூட்டியோ குறைத்தோ எது செய்யப்பட்டதோ அவ்வனைத்தையும் அறிபவனும் குறைகளை நிறைவாக்குபவனுமான அக்கினிதேவன் உகந்ததாகவும் நன்கு அளிக்கப்பட்டதாகவும் செய்தருளல் வேண்டும். 'ஸ்விஷ்டக்ருத்' எனப் பெயர்பெற்ற அக்கினிதேவனுக்கு இது உரித்தாகும்.

ப்ராபதே ந த்வ - தேதான் - யன்யோ விச்வா
 ஜாதானி பரி தா பபூவ | யத்காமாஸ்தே ஜுஹுமஸ்-
 தந்நோ அஸ்து வயஸ்யாம பதயோ ரயீணம்
 ஸ்வாஹா | ப்ராபதய இதம் || பூ: ஸ்வாஹா |
 அக்னய இதம் | புவ: ஸ்வாஹா | வாயவ இதம் |
 ஸுவ: ஸ்வாஹா | ஸூர்யாயேதம் ||

யதஸ்ய கர்மணஸ்திரீரிச்வம் யதா ந்யூனமிஹாக்ரம் | அக்னியஸ்தி-
 க்ருதித்வாந்யஸர்வஸ்தித்வம் சுஹுதம் கருது ஸ்வாஹா | அக்னயே ஸ்தித்வம்
 இதம் ||

ப்ராபதே ந த்வ - தேதான் - யன்யோ விச்வா
 ஜாதானி பரி தா பபூவ | யத்காமாஸ்தே ஜுஹுமஸ்-
 தந்நோ அஸ்து வயஸ்யாம பதயோ ரயீணம்
 ஸ்வாஹா | ப்ராபதய இதம் || பூ: ஸ்வாஹா |
 அக்னய இதம் | புவ: ஸ்வாஹா | வாயவ இதம் |
 ஸுவ: ஸ்வாஹா | ஸூர்யாயேதம் ||

யதஸ்ய கர்மணஸ்திரீரிச்வம் யதா ந்யூனமிஹா
 கரம் | அக்னியஸ்தி க்ருதித்வாந்யஸர்வஸ்தித்வம்
 சுஹுதம் கருது ஸ்வாஹா | அக்னயே
 ஸ்தித்வம் இதம் |

பரிதிகளை நெய்யால் தொட்டு முதலில் நடுப்பரிதியை யும் பின்னர் மற்ற இரண்டு பரிதிகளையும் அக்கினியில் சேர்க்க. இரண்டு தர்விகளாலும் சேர்த்து நெய்யை தாரையாக ஹோமம் செய்க. இது 'ஸம்ஸ்ராவ' பாகத்துக் குரியவர்களான வசுக்களுக்கும் ருத்திரர்களுக்கும் ஆதித் தியர்களுக்கும் நன்கு அளிக்கப்பட்டதாகட்டும்.

'ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: ஸ்வாஹா' என்று செய்யப் பட்ட இந்த ஆஹுதி பிரஜாபதிக்குரித்தாகும்.

இந்த உபாகர்மஹோமத்தினிடையில் நிகழ்ந்த எல்லா தோஷங்களுக்கும் பிராயச்சித்தமாக ஸர்வப் பிராயச் சித்த ஹோமம் செய்கின்றேன். ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: ஸ்வாஹா. இது பிரஜாபதிக்குரியது. ஸ்ரீவிஷ்ணவே ஸ்வாஹா. இது பரமாத்மாவாகிய விஷ்ணுவுக்குரியது. நமோ ருத்ராய பசுபதயே ஸ்வாஹா. இது பசுபதியாகிய ருத்திரனுக்குரியது. ஜலத்தைத் தொடுக.

परिध्यंजनम् । न लेपकार्यम् । परिधिप्रहरणम् । सः स्रावं
जुहोति । वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यस्सः स्राव भागेभ्य इदम् ॥

ओं भूर्भुवस्सुवस्स्वाहा । प्रजापतय इदम् । अस्मिन्नुपाकर्म-
होमकर्मणि मध्ये संभावित-पमस्त-दोष-प्रायश्चित्तार्थं सर्व-प्रायश्चित्तं
होष्यामि । ओं भूर्भुवस्सुवस्स्वाहा । प्रजापतय इदम् । श्रीविष्णवे
स्वाहा । श्रीविष्णवे परमात्मन इदम् । नमो रुद्राय पशुपतये स्वाहा ।
रुद्राय पशुपतय इदम् ॥ अप उपस्पृश्य ॥

பரித்யஞ்ஜனம் | ந லேபகார்யம் | பரிதிப்ரஹரணம் |
ஸஃஸ்ராவம் ஜுஹோதி | வஸுப்யோ ருத்ரேப்ய
ஆதித்யேப்யஸ்ஸஃஸ்ராகேப்ய இதம் ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: ஸ்வாஹா | ப்ரஜாபதய
இதம் ॥ அஸ்மின்னுபாகர்ம-ஹோமகர்மணி மத்யே-
ஸம்பாவித - ஸமஸ்ததோஷ - ப்ராயச்சித்தார்த்தம்
ஸர்வப்ராயச்சித்தம் ஹோஷ்யாமி | ஓம் பூர்ப்புவஸ்-
ஸுவ: ஸ்வாஹா | ப்ரஜாபதய இதம் ॥ ஸ்ரீவிஷ்ணவே
ஸ்வாஹா | ஸ்ரீவிஷ்ணவே பரமாத்மன இதம் ॥ நமோ
ருத்ராய பசுபதயே ஸ்வாஹா | ருத்ராய பசுபதய
இதம் ॥ அப உபஸ்ப்ருச்ய ॥

அக்கினிதேவனே! உமக்கு ஸமித்துக்கள் ஏழு, நாக்குகள் ஏழு, ரிஷிகள் ஏழு, பிரியமான உறைவிடம் ஏழு; ஏழு ஹோதாக்களைக்கொண்டு உம்மை ஏழுவிதமான யஜ்ஞங்களில் ஆராதிக்கின்றனர். உமது மூலஸ்தானங்கள் ஏழையும் நெய்யைக்கொண்டு பூர்த்தி செய்வீராக. (என்று இரண்டு தர்விகளை இடது கையிலும் நெய்ப்பாத்திரத்தை வலது கையிலும் பிடித்துக்கொண்டு பூர்ணஹுதி செய்க.) ஏழு வாடிவிலிருக்கும் அக்கினிதேவனுக்கு இது உரித்தாகும்.

நெய்ப்பாத்திரத்தை வடக்கில் வைத்துவிட்டுப் பிராணாயாமம் செய்து பரிஷேசனம்செய்து, பிரம்மாவைப் பூஜித்து ஸ்வஸ்தானம் எழுந்தருளச்செய்க. பின்னர் உபஸ்தானமும் ரக்ஷையும்.

தேவர்கள் யஜ்ஞபுருஷனைக் கொண்டே யஜ்ஞபுருஷனை ஆராதித்தார்கள். அவை முதன்மையான தருமங்களாயின. எங்கு முன்னோர்க்கும் முன்னோரான ஸாத்தியர்கள் எனும் தேவர்கள் இருக்கின்றார்களோ அந்தப் பரமபதத்தை (இவ்வாறு அனுஷ்டிப்பவர்கள் எவர்களோ) அவர்கள் அடைகிறார்கள்.

இந்த மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கும்பத்திலிருந்து வருணதேவரையும் வேதவியாஸரையும் அவரவர்கள் ஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளப் பிரார்த்திக்க. கும்பதீர்த்தத்தால் எல்லோரையும் புரோஷித்து அதை உட்கொள்ளவும் செய்க.

सस ते अग्ने समिधस्सस-जिह्वाः सस-ऋषयस्सस-धाम प्रियाणि ।
 सस-होत्रास्सस-धा त्वा यजन्ति ससयोनीरापृणस्वा घृतेन स्वाहा ।
 अग्नये ससवत इदम् । आज्यपात्रमुत्तरतो निधाय । प्राणायामं
 कृत्वा । परिषेचनादि-ब्रह्मोद्वासनान्तं कृत्वा उपस्थानम् । रक्षा ॥

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । तेह
 नाकं महिमानस्सचन्ते । यत्र पूर्वं साध्यास्सन्ति देवाः । अस्मात्
 कुंभात् वरुणं वेदव्यासं च यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि । तत्तीर्थेन सर्वेषां
 प्रोक्षणं प्राशनं च कारयेत् ॥

ஸப்த தே அக்னே ஸமித: ஸப்த-ஜிஹ்வா: ஸப்த-
 ருஷய: ஸப்ததாம் - ப்ரியாணி । ஸப்தஹோத்ரா:
 ஸப்ததா த்வா யஜந்தி ஸப்தயோநீ - ராப்ருணஸ்வா
 க்ருதேன ஸ்வாஹா ॥ அக்னயே ஸப்தவத இதம் ॥
 ஆஜ்ய-பாத்ர-முத்தரதோ நிதாய । ப்ராநாயாமம்
 க்ருத்வா ॥ பரிஷேசனாதி ப்ரஹ்மோத்வாஸனாந்தம்
 க்ருத்வா ॥ உபஸ்தானம் ॥ ரக்ஷா ॥

யஜ்ஞேன யஜ்ஞ-மயஜந்த தேவா: । தானி தர்மாணி
 ப்ரதமான்யாஸன் । தே ஹ நாகம் மஹிமான:
 ஸசந்தே । யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா: ॥
 அஸ்மாத் கும்பாத் வருணம் வேதவ்யாஸஞ்ச யதாஸ்-
 தானம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி । தத்தீர்த்தேன ஸர்வே-
 ஷாம் ப்ரோக்ஷணம் ப்ராசனஞ்ச காரயேத் ॥

7. காயத்ரீ ஜப விதி

பிராணாயாமம். ஸங்கல்பம்: என்னால் அடையப்பட்ட எல்லாப் பாவங்களையும் நசிக்கச் செய்வதன் மூலம் பகவானுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாகும் பொருட்டும் இந்த ஸம்வத்ஸரத்தில் அத்தியயனத்தில் நிகழ்ந்த பொய்யொழுக்கத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகவும், குற்றங்களுள் மிகக் கீழான நிலையில் தள்ளிவிடாத குற்றங்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாகவும் காயத்ரீ மந்திரத்தால் ஆயிரம் ஸமித்துக்களை ஹோமம் செய்கிறேன் (அல்லது ஆயிரம் தடவை காயத்ரீ மகாமந்திர ஜபம் செய்கிறேன்).

அக்னியை ஸ்தாபித்துப் பிரதக்ஷிணமாக மந்திரமீன்றிப் பரிஷேசனம் செய்க. அக்கினியில் காயத்ரியை தியானம் செய்து 'ஆயாது வரதா தேவி' எனும் மந்திரத்தால் ஆவாஹனம் செய்க. நெய்யிலோ பாலிலோ ஸமித்தை நனைத்து ஒவ்வொன்றாகக் காயத்திரி மந்திர உச்சாரணத்துடன் அக்கினியில் சேர்க்க.

'ஓம் | பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: | தத்ஸவிதுர் - வரேண்யம் | பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி | தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் |' என்றிவ்வாறு ஐந்து இடங்களில் நிறுத்திக் காயத்திரியை உச்சரித்து (ஸ்வாஹாகார மில்லாமல்) ஸமிதாதானம் செய்யவேண்டும்.

गायत्री-जप-विधिः ॥ ७ ॥

प्राणानायम्य । ममोपात्त + परमेश्वरप्रीत्यर्थं मिथ्याधीत-संवत्सर-
प्रायश्चित्तार्थं दोषवत्सु अपतनीय-दोष-निर्हरणार्थं सावित्र्या समित्
सहस्र-माधास्ये । इति सङ्कल्प्य । अग्नि-मुपसमाधाय । ततः समन्तं
प्रदक्षिणं तूष्णीमग्निं परिषिञ्च्य । अग्नौ आयात्विति मन्त्रेण गायत्रीं
आवाह्य । आज्येन पयसा वा समिधोऽभ्यज्य प्रत्येकं गायत्र्या
अग्नावादध्यात् (न स्वाहाकारः) । ओम् । भूर्भुवःसुवः । तत्सवि-
तुर्वरेणियम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । एवं
पञ्चावसानया गायत्र्या समिदाधानं कुर्यात् ॥

समिदाधानान्ते षोडशोपचारपूजां कृत्वा । अग्निमुपस्थाय रक्षां
धारयेत् ।

7. காயத்ரி-ஜப-விதி:

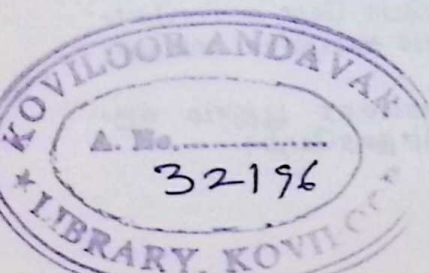
ப்ராணானாயம்ய । மமோபாத்த + பரமேச்வரப்ரீத்-
யர்த்தம் மித்யாதீத-ஸம்வத்ஸர-ப்ராயச்சித்தார்த்தம்
தோஷவத்ஸு அபதனீய - தோஷ - நிர்ஹரணார்த்தம்
ஸாவித்ர்யா ஸமித் - ஸஹஸ்ர - மாதாஸ்யே । இதி
ஸங்கல்ப்ய ॥ அக்னி - முபஸமாதாய । தத: ஸமந்தம்
ப்ரதக்ஷிணம் தூஷ்ணீ-மக்னிம் பரிஷிச்ய । அக்னௌ
ஆயாத்விதி மந்த்ரேண காயத்ரீம் ஆவாஹ்ய । ஆஜ்-
யேன பயஸா வா ஸமிதோட்யஜ்ய ப்ரத்யேகம்
காயத்ர்யா அக்னுவாதத்யாத் (ந ஸ்வாஹாகார:) ॥
ஓம் । பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: தத்ஸவிதூர் - வரேணியம் ।
பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி । தியோ யோ ந: ப்ரசோ-
தயாத் । ஏவம் பஞ்சாவஸானயா காயத்ர்யா ஸமிதா-
தானம் குர்யாத் ॥

ஸமிதாதானந்தே ஷோடசோபசார பூஜாம் க்ரு-
த்வா அக்னி-முபஸ்தாய ரக்ஷாம் தாரயேத் ।

ஸமிதாதானத்தின் முடிவில் ஷோடசோபசார பூஜை செய்து அக்கினியைப் போற்றி ரக்ஷை இட்டுக் கொள்க.

ஸமித்தினால் செய்ய முடியாதபோது ஜபம் மட்டும் செய்யலாம். பரமேசுவரனுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாகும் பொருட்டும் இந்த ஸம்வத்ஸரத்தில் அத்தியயனத்தில் நிகழ்ந்த பொய் யொழுக்கத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகவும் குற்றங்களுள் மிகக் கீழான நிலையில் தள்ளிவிடாத குற்றங்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாகவும் ஆயிரம் தடவை காயத்ரி மகாமந்திர ஜபம் செய்கிறேன் என ஸங்கல்பம் செய்து கொள்க.

‘ஆயாது வரதா தேவி’ எனும் மந்திரத்தால் ஆத்மாவில் காயத்ரியை தியானம் செய்து ஜபம் செய்க. ஜபத்தின் முடிவில் ‘மித்ரஸ்ய சர்ஷணித்ருத:’ எனும் மந்திரத்தால் சூரியனை உபாஸித்துப் பிரம்மார்ப்பணம் செய்க. ஓம்.

अशक्तस्समिदभावे वा जपं कुर्यात् । परमेश्वरप्रीत्यर्थं मिथ्याधीत
 संवत्सरप्रायश्चित्तार्थं दोषवत्सु अपतनीय-दोष-निर्हरणार्थं सहस्र-
 सङ्ख्यया गायत्री-महामन्त्र-जपं करिष्ये इति सङ्कल्प्य । आया-
 त्विति मन्त्रेण आत्मनि गायत्रीं ध्यात्वा । गायत्रीं जपित्वा ।
 जपान्ते मित्रस्य चर्षणीधृत इति आदित्य-मुपस्थाय ब्रह्मार्पणं कुर्यात् ।
 ओम् ॥

அசக்தஸ்-ஸமிதபாவே வா ஜபம் குர்யாத் । பரமே-
 ச்வரப்ரீத்யர்த்தம் மித்யாதீத-ஸம்வத்ஸர-ப்ராயச்-
 சித்தார்த்தம் தோஷவத்ஸு அபதனீய - தோஷ -
 நிர்ஹரணார்த்தம் ஸஹஸ்ரஸங்க்யயா காயத்ரீ-மஹா-
 மந்த்ர - ஜபம் கரிஷ்யே இதி ஸங்கல்ப்ய । ஆயாத்விதி
 மந்த்ரேண ஆத்மனி காயத்ரீம் த்யாத்வா । காயத்ரீம்
 ஜபித்வா । ஜபாந்தே மித்ரஸ்ய சர்ஷணீத்ருத இதி
 ஆதித்ய - முபஸ்தாய ப்ரஹ்மார்ப்பணம் குர்யாத் ।
 ஓம் ॥

எமது வெளியீடுகளில் சில...

சூர்ய நமஸ்கார பாஷ்யம்

ஆதித்ய ஹ்ருதயம்

அத்யாத்ம ராமாயணம்

வால்மீகி ராமாயண ஸாரம்

ஸ்ரீமத் மஹாபாரத ஸாரம்

விவேக சூடாமணி

நாரத பக்தி ஸ-உத்ரங்கள்

திருஅருள் மொழி

பக்தி மார்க்கம்

ஸ்ரீ குருகீதை

புத்தகங்கள் வெப்தளம்மூலம் ஆர்டர் செய்ய

www.sriramakrishnamath.org

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம்

மயிலாப்பூர், சென்னை 4

email: srkmath@vsnl.com

Sandhya Vandana Bhashyam

(Tamil) Rs. 35.00